

24- 25-26-27-28

Handelingen 29 · 30 · 31- 32 - 33 · 34

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990-1991

Vergaderingen van januari 1991

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BEGROETING BUITENLANDSE DELEGATIE

FONDS VOOR PREVENTIE EN SANERING INZAKE LEEFMILIEU EN NATUUR

INTERPELLATIES

NIET-UITZENDEN VAN EEN BRT-AFLEVERING BETREFFENDE DE REPRESSIE

OPVOEDING TOT RELATIEBEKWAAMHEID

OVEREENKOMST TUSSEN HET VLAAMSE GEWEST EN DE NV AQUAFIN

STATUUT BRT

UITVOERING VAN HET MAASDIJKENPLAN

VERONTREINIGING DOOR MESTSTOFFEN

VERZOEKSCHRIFTEN

VLAAMSE DIENST VOOR DE BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMSE INSTELLING VOOR TECHNOLOGISCH ONDERZOEK

VLAAMS INSTITUUT VOOR DE BEVORDERING VAN HET WETENSCHAPPELIJK-
TECHNOLOGISCH ONDERZOEK IN DE INDUSTRIE

VORMING EN BEGELEIDING VAN ZELFSTANDIGEN EN KMO's

Inhoud

Nr. 24 **Maandag 7 januari 1991**

Berichten van verhindering, blz. 829

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 829

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin, blz. 829

Sprekers : de heren A. Denys, L. Hancké, J. Timmermans, J. Geysels, Minister T. Kelchtermans, de heren Jozef Bosmans, G. Verhaegen

Motie van aanbeveling, blz. 845

Interpellatie van de heer J. Dufaux tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de oprichting van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, blz. 845

Sprekers : de heren J. Dufaux, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie, blz. 847

Sprekers : de heren W. Peeters, W. Luyten, G. Annemans, Minister P. Dewael, de heren L. Hancké, G. Verhaegen

Motie van aanbeveling, blz. 855

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de weerslag van de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs op het aantal inschrijvingen in de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel, blz. 855

Verdaagd

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het Erasmusproject, blz. 855

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, Minister D. Coens

Interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de uitbreiding van de Franstalige school in Sint-Martens-Voeren

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de politiek van de Vlaamse Executieve in Voeren, blz. 858

Sprekers : mevrouw F. Brepoels, de heren G. Annemans, W. Luyten, Minister D. Coens, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de omzetting van de eindejaarspremie van leraren en ambtenaren in maaltijdcheques

Verdaging, blz. 863

Interpellatie van de heer G. Verhofstadt tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het niet-instellen van een annulatieberoep bij het Arbitragehof inzake de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen

Verdaging, blz. 863

Regeling van de werkzaamheden, blz. 863

Verzoekschriften, blz. 863

Nr. 25 **Dinsdag 8 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 865

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 865

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 865
Intrekkingen, blz. 865

Verslagen

indiening, blz. 866

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 866

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 866

Ontwerp van decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer

— 408 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 866

Sprekers : de heer F. Aerts, verslaggever, de heren J. Caudron, E. Vandebosch, J. Timmermans, J. Geysels, Minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 874

Sprekers : de heer J. Geysels, Minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

— 423 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 877

Sprekers : de heren E. Vandebosch, M. Capoen, A. Van Nevel, verslaggever, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

mans, de heren E. De Groot, J. Timmermans, J. Van Looy

Regeling van de werkzaamheden, blz. 888

Nr. 26 **Dinsdag 8 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 889

Samenstelling van een Commissie, blz. 889

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

Ontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

— 423 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 889

Sprekers : de heren J. Van Looy, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 897

Sprekers : de heren J. Cuyvers, J. De Seranno, Minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek

— 425 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 914

Sprekers : de heer F. Aerts, verslaggever, de heer J. Laverge, Minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 917

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel

— 426 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 922

Sprekers : mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, verslaggever, de heer J. Laverge, Minister N. De Batselier, de heren W. Luyten, A. Denys, G. Janzegers, P. Deprez, G. Annemans, W. Verreycken

Artikelsgewijze bespreking, blz. 935

Regeling van de werkzaamheden, blz. 939

Nr. 27 **Woensdag 9 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 941

Ontwerp van decreet betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de

bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie — 427 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 941

Sprekers : de heer F. Aerts, verslaggever, de heren J. Laverge, H. Candries, G. Verhaegen, Minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 948

Ontwerp van decreet betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen — 428 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 952

Sprekers : mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, verslaggever, de heer J. Laverge, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heer H. Candries, Minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 960

Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid

— 379 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 971

Sprekers : de heer F. Sarens, verslaggever, de heer G. Janzegers, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden, blz. 973

Nr. 28 **Woensdag 9 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 975

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de heropening van de vetsmelterij-beenmaaldery Baert-Verlee in Rillaar, blz. 975

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de werkingsproblemen bij OVAM ten gevolge van de inwerkingtreding van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid, blz. 976

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overtreding van TALUFT-normen voor stofhinder in de Gentse Kanaalzone, blz. 978

Actuele vraag van de heer J. Laverge tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over mogelijke problemen bij de uitbreiding van de Vlaamse school in Komen, blz. 979

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer L. Van den Bossche, Ge-

meenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het imago van de Vlaamse administratie naar aanleiding van een VTM-uitzending, blz. 980

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de voorgenomen ontslagen bij Sylvania GTE in Tienen en Philips in Leuven, blz. 981

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de uitvoering van het bestaande Maasdijkplan, blz. 982

Sprekers : de heer M. Didden, Minister J. Sauwens

Motie van aanbeveling, blz. 984

Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid

- 379 (1990-1991) — Nrs. 1 - 3

Bespreking (Voortzetting), blz. 984

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren E. Baldewijns, E. Van Vaerenbergh, Minister D. Coens

Motie van aanbeveling, blz. 990

Ontwerp van decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer

— 408 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen, blz. 990

Hoofdelijke stemming, blz. 991

Ontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

— 423 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen, blz. 991

Hoofdelijke stemming, blz. 1001

Ontwerp van decreet betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek

— 425 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1002

Hoofdelijke stemming, blz. 1003

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel

— 426 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 1004

Hoofdelijke stemming, blz. 1008

Ontwerp van decreet betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie - 427 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1009

Hoofdelijke stemming, blz. 1009

Ontwerp van decreet betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandi-

gen en de kleine en middelgrote ondernemingen

— 428 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 1010

Hoofdelijke stemming, blz. 1012

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1013

Nr. 29 **Dinsdag 22 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1015

Samenstelling van een Commissie, blz. 1015

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de noodzakelijkheid van een algemeen MER-decreet, blz. 1015

Sprekers : de heren J. Timmermans, E. Gryp, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer Jozef Bosmans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de maximaal toelaatbare concentraties van reststoffen in het leidingwater, blz. 1019

Sprekers : de heren Jozef Bosmans, J. Dufaux, E. Gryp, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de uitvoering van het milieuvergunningdecreet, blz. 1024

Sprekers : de heren E. Gryp, E. Vandebosch, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1029

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bijsturing van het Afvalstoffenplan 1991-1995, blz. 1029

Ingetrokken

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1029

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vaststelling van het Afvalstoffenplan 1991-1995

Interpellatie van de heer I. Egelmeers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het milieubeleid in de Rupelstreek, blz. 1029

Sprekers : de heren J. Timmermans, I. Egelmeers, E. Vandebosch, E. Van Vaerenbergh, J. Geysels, F. Cauwenberghs, mevrouw M. Vogels, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1038

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1038

Nr. 30 **Dinsdag 22 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1039

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer G. Verhofstadt tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over het niet-instellen van een annulatieberoep bij het Arbitragehof inzake de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, blz. 1039

Verdaagd

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de weerslag van de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs op het aantal inschrijvingen in de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel, blz. 1039

Sprekers : mevrouw N. Maes, Minister D. Coens, de heer W. De Vlieghe-re

Motie van aanbeveling, blz. 1044

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de omzetting van de eindejaarspremie van leraren en ambtenaren in maaltijdcheques

Interpellatie van de heer W. De Vlieghe tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het gebruik van maaltijdcheques als eindejaarspremie voor ambtenaren

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het gebruik van maaltijdcheques door de Executieve, blz. 1044

Sprekers : de heren E. Beysen, W. De Vlieghe, L. Peeters, J. De Roo, Minister L. Van den Bossche, de heer J. Geysels

Interpellatie van de heer R. Garcia tot de

heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de subsidiëring van het Centrum voor Levens- en Gezinsvragen SJERP van de Vrije Universiteit Brussel, blz. 1054

Sprekers : de heren R. Garcia, E. Van Vaerenbergh, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het toezicht van de Vlaamse Executieve op de facilititeitengemeenten, blz. 1057

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, Minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de overdracht van het personeel van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel naar de Gewesten, blz. 1060

Sprekers : de heer L. Peeters, Minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1063

Nr. 31 **Woensdag 23 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1065

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer A. Denys, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende oprichting en regeling van het statuut van de Vlaamse openbare radio-omroepmaatschappij en een Vlaamse openbare televisie-omroepmaatschappij — 316 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 1065

Motie van orde

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1065

Sprekers : de heren A. De Beul, A. Denys, H. Van Dienderen, G. Verhaegen, P. Chevalier, L. Vanhorenbeek

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer A. Denys, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende oprichting en regeling van

het statuut van de Vlaamse openbare radio-omroepmaatschappij en een Vlaamse openbare televisie-omroepmaatschappij — 316 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1068

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren A. Denys, W. Luyten, E. Van Rompuy, A. De Beul, H. Van Dienderen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1081

Nr. 32 **Woensdag 23 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1083

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1083

Sprekers : de heren W. Verreycken, E. Van Rompuy, A. De Beul, L. Vanhorenbeek, Minister L. Van den Bossche, de heren P. Chevalier, A. Denys

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1100

Sprekers : de heren L. Vanhorenbeek, E. Van Rompuy, A. Denys, A. De Beul, P. Chevalier, W. Verreycken, H. Suykerbuyk, H. Candries, D. Van Mechelen, H. Van Dienderen, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1118

Nr. 33 **Donderdag 24 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1119

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1119

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1119

Samenwerkingsakkoord

Indiening en verwijzing, blz. 11119

Verslag

Indiening, blz. 1119

Jaarverslag

Indiening, blz. 1120

Verzoekschrift

Indiening en verwijzing, blz. 1120

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening, blz. 1120

Resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Indiening en verwijzing, blz. 1120

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1120

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 1120

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap

— 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Artikelsgewijze bespreking (Voortzetting), blz. 1120

Sprekers : de heren A. De Beul, A. Denys, E. Van Rompuy, L. Vanhorenbeek, P. Chevalier, W. Verreycken, Minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1138

Nr. 34 Donderdag 24 januari 1991 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1139

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het dossier van de verbrandingsoven in Vlaams Brabant, blz. 1139

Actuele vraag van de heer R. Van Hoolland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de participatie van Severn Trent bij de bouw, de financiering en de exploitatie van een nieuwe waterzuiveringsinfrastructuur in Vlaanderen, blz. 1140

Actuele vraag van de heer R. Van Hoolland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de personeelsbezetting bij OVAM in het licht van de nieuwe personeelsformatie en taakomschrijving, blz. 1141

Actuele vraag van de heer M. Van Peel tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de beschikbaarheid op 1 februari van alle elementen die de scholen in staat moeten stellen het personeelskadêr, de kredieten, de toela-

gen en de rationalisatienormen te berekenen, blz. 1142

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de Vlaamse school in Komen, blz. 1143

Actuele vraag van de heer H. Van Dierderen tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de omvorming van een ambachtelijke zone tot landbouwgebied in Zoersel, blz. 1144

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het verlenen van een vergunning voor de uitbreiding van een transportbedrijf in Beveren, blz. 1145

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over de houding van de VDAB ten opzichte van Nederlandsonkundige werkzoekenden en buitenlanders, blz. 1146

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de door de regionalisering van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering van Minder-Validen veroorzaakte moeilijkheden bij het uitreiken van parkeerkaarten, blz. 1147

Verdaagd

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de verstoring van de saneringsoperatie betreffende de tankcleaning-bedrijven ten gevolge van een uitspraak van de rechtbank te Dendermonde, blz. 1147

Sprekers : de heer J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Actuele interpellatie van de heer M. Van Peel tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de waterverdragen met Nederland, blz. 1150

Sprekers : de heren M. Van Peel, E. Gryp, Minister J. Sauwens, de heren E. Beysen, L. Hancké

Begroeting buitenlandse delegatie, blz. 1157

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1157

Motie van aanbeveling van mevrouw A. Leysen C.S. tot besluit van de op 9 januari 1991 behandelde Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid — 379 (1989-1990) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1157

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 7 januari 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest

en de NV Aquafin — 442 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1158

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geyssels, J. Timmermans

Motie van aanbeveling van de heer W. Verreycken tot besluit van de op 7 januari 1991 door de heer W. Peeters en de heer G. Annemans gehouden interpellaties tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie

— 443 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1161

Sprekers : de heren W. Verreycken, W. Peeters

Motie van aanbeveling van de heer C. Moors C.S. tot besluit van de op 9 januari 1991 behandelde actuele interpellatie van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de uitvoering van het bestaande Maasdijkenplan

— 444 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1163

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de door de regionalisering van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering van Minder-Validen veroorzaakte moeilijkheden bij het uitreiken van parkeerpaarten, blz. 1163

Actuele interpellatie (Regl. art. 77) **en toegevoegde actuele vraag** (Regl. art. 75, 4, c)

Actuele interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een mogelijke wijziging van het gewestplan betreffende de Solterheide te Neerglabbeek

Actuele vraag van de heer H. Van Dierderen tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de voorgenomen gewestplanwijziging betreffende de Solterheide te Neerglabbeek, blz. 1164

Sprekers : mevrouw F. Brepoels, de heer H. Van Dierderen, Minister L. Walt Niel, de heren M. Didden, V. Peuskens

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Artikelsgewijze bespreking (Voortzetting), blz. 1171

Sprekers : de heren A. De Beul, E. Van Rompuy, A. Denys, W. Verreycken, P. Chevalier, Minister L. Walt Niel, de heer G. Annemans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1191

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Jozef Bosmans, M. Tyberghien-Vandenbussche ; gezondheidsredenen.

W. Content, O. Van den Broeck, A. Van Nevel, W. Van Renterghem ; buitenslands.

M. Mahieu, A.-M. Neyts-Uytbroeck ; ambtsverplichtingen.

R. Vannieuwenhuyze ; familieverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het dossier van de verbrandingsoven in Vlaams Brabant

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het dossier van de verbrandingsoven in Vlaams Brabant.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, naar aanleiding van de interpellatie over het Afvalstoffenplan en ook naar aanleiding van de interpellatie over de Rupelstreek, kon reeds worden geantwoord op mijn vraag betreffende de verbrandingsoven in Vlaams Brabant. De aanleiding voor die vraag was natuurlijk het feit dat in de Vlaamse Raad reeds herhaaldelijk vragen zijn gesteld over Vlaams Brabant, blijkbaar de laatste provincie die achternainkt, ook op andere gebieden. Vlaams Brabant was altijd al een speciaal geval en zal dat misschien altijd blijven.

Over de plaats van de verbrandingsoven lopen de meningen uiteen. Sommigen opteren voor Vilvoorde, anderen dan weer niet. Een politicus die bestendig afgevaardigde is in de provincie zegt : Vilvoorde is de juiste plaats. Op het ogenblik wordt Drogenbos vernoemd.

Mijnheer de Minister, uiteindelijk zegt u dat de beslissing in Vlaams Brabant moet worden genomen. Wij wensen hierover meer klaarheid en indien de verbrandingsoven in Vlaams Brabant komt, zouden wij graag de juiste plaats vernemen. Het

Afvalstoffendecreet moet worden uitgevoerd. Wij willen dan ook weten waar het afval naartoe moet, waar het zal worden verbrand en waar het daarna heen moet, vandaar deze vraag.

Recentelijk verklaarde u in de pers dat er nog geen oplossing is voor Vlaams Brabant. Ik hoop dat u vandaag, een week later, mijn vraag wel kunt beantwoorden.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ook vandaag kan ik niet zeggen waar precies in Vlaams Brabant de verbrandingsoven zal komen. De procedure die oorspronkelijk was afgesproken moet worden afgewerkt. Op 16 januari jongstleden werd de MER-studie conform verklaard door de diensten van Leefmilieu en Infrastructuur. Op 23 januari, gisteren dus, heeft de OVAM mij die MER-studie overhandigd. Op het ogenblik onderzoeken mijn medewerkers de precieze draagwijdte van die studie. De mogelijke vestigingsplaatsen zijn Kessel-Lo, Drogenbos en Schelle. De optie Grimbergen is definitief uitgesloten. Het is echter niet uitgesloten dat het nog een andere gemeente wordt.

Ik herhaal dat het afvalstoffenprobleem van Vlaams Brabant in die provincie zelf een oplossing moet vinden, omdat het niet opgaat dat een regio zijn problemen op andere regio's afwentelt, die zouden dat overigens niet aanvaarden. De discussie rond de verbrandingsoven in Brabant

T. Kelchtermans

heeft zelfs de discussie in andere regio's gehypothetheerd, zodat ook daar de besprekingen over verbranding moeilijk zullen zijn. Zo lang er geen haalbare alternatieven zijn — en ik blijf pleiten voor een voorkomingsbeleid — zal men per regio voor de verbranding van een beperkte hoeveelheid afval en onder strikte voorwaarden, moeten instaan.

Ten laatste tegen midden februari wil ik aan de Executieve een beslissing voorstellen over het Afvalstoffenplan 1991-1995, waarover de Commissie zoals zij heeft gevraagd, haar bedenkingen zal kunnen formuleren. De beslissing over een verbrandingsoven voor Vlaams Brabant zal in dat Afvalstoffenplan moeten passen.

Vermits de gemeenten zelf zeggen dat ze verantwoordelijk zijn voor de ophaling en de verwerking van huishoudelijk afval, vind ik het aangewezen dat ze betrokken worden bij het overleg en onder elkaar moeten uitmaken waar die verbrandingsoven er best komt, maar alleszins rekening houdend met de uitgangspunten van het Afvalstoffenplan. Op het ogenblik kan ik geen concreet antwoord geven voor Vlaams Brabant, want het zijn de lokale besturen die als eersten hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

In elk geval willen wij problemen met het huishoudelijk afval voorkomen zoals wij die, zoals u zich nog zal herinneren, een tijd geleden hebben gekend. Eind 1992 loopt het afvalstoffenprotocol gesloten met de Waalse Minister Lutgen af en tegen die tijd moet er alleszins in het kader van het Afvalstoffenplan een oplossing zijn voor Vlaams Brabant.

De Voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de Voorzitter, als ik de Minister goed heb begrepen moet er vóór 15 februari een oplossing komen voor Vlaams Brabant, eventueel na consultatie van de gemeentebesturen.

Minister T. Kelchtermans : Na 15 februari.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de participatie van Severn Trent bij de bouw, de financiering en de exploitatie van een nieuwe waterzuiveringsinfrastructuur in Vlaanderen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hooland tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de participatie van Severn Trent bij de bouw, de financiering en de exploitatie van een nieuwe waterzuiveringsinfrastructuur in Vlaanderen.

De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, er is de laatste dagen terecht veel te doen over de bouw, de financiering en de exploitatie van de zeer belangrijke waterzuiveringsinfrastructuur in Vlaanderen. Acut hierbij is de discussie over de participatie van het Britse Severn Trent ten belope van 20 ten honderd van het kapitaal of 1,6 miljard op 7,9.

Er wordt ook gediscussieerd over een overeenkomst voor technische bijstand door Severn Trent.

Mijnheer de Minister, ik zou graag vier vragen stellen hieromtrent. Ten eerste, zal Severn Trent participeren ? Ten tweede, is een overeenkomst voor technische bijstand een voorwaarde voor participatie door Severn Trent ? Ten derde, wat zou het voorwerp zijn van die overeenkomst voor technische bijstand ? Ten vierde, en in mijn ogen de belangrijkste vraag, moeten wij niet absolute voorrang geven aan onze eigen belangrijke studie- en ontwerpcapaciteit, zowel van de particuliere als van de overheidssector ?

Wij hebben zelf een belangrijke ontwerpcapaciteit opgebouwd. Ik denk aan de VMZ. Meer dan 500 mensen, waar onder vele ingenieurs, vragen zich af wat zij in de toekomst zullen doen en waar zij zullen werken. Ik denk ook aan de Gemeentedienst van België, een intercommunale die al jaren in een crisissituatie verkeert vanwege het gering aantal opdrachten. Zij heeft nochtans belangrijke ontwerpen gemaakt, onder meer voor de metro te Brussel, en haar know-how is bijzonder groot. Ik denk ook aan de particuliere studie- en ontwerp bureaus die goede jaren hebben gekend en die wellicht nu nog kennen maar die niets liever zouden hebben dan te worden ingeschakeld in dit gigantisch project.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, over de overeenkomst die recent werd ondertekend door het Vlaams Gewest enerzijds en de NV Aquafin anderzijds, kan blijkbaar niet genoeg informatie worden gegeven want verkeerde informatie blijft hardnekkig bestaan.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om als voorbeeld hiervan te verwijzen naar de commissievergadering van gisteren. Het Rekenhof heeft uitvoerig toelichting gegeven over de controle mogelijkheden in Aquafin. Niettemin lees ik vandaag in een krant dat het Rekenhof in dit verband bepaalde bedenkingen heeft gemaakt. De beoordeling van het Rekenhof was nochtans bijzonder positief. Het vroeg alleen dat de interne controller niet bij de opleveringswerken aanwezig zou zijn en dat de controle zou gebeuren door iemand van de administratie van het Vlaams Gewest.

Dit is echter niet het antwoord op de vragen. Ik geef alleen een illustratie van de slechte informatie die hardnekkig blijft bestaan ondanks alle pogingen om correcte informatie te geven. Wij laten niets onverlet om de leden van de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud en van de

T. Kelchtermans

Vlaamse Raad informatie ter beschikking te stellen.

Ik beantwoord nu de verschillende vragen, allereerst deze met betrekking tot de participatie van 20 ten honderd van Severn Trent in de NV Aquafin. Dit is tot op heden de intentie die eenzijdig geformuleerd is door Severn Trent. Juridisch is een rechtstreekse participatie nog niet vastgelegd. Bijgevolg is de technische samenwerkingsovereenkomst die door de NV Aquafin met Severn Trent, naar ik meen in juli van vorig jaar, gesloten is geen voorwaarde tot participatie.

Deze technische samenwerkingsovereenkomst betreft, gezien de know-how inzake waterzuivering en investeringen in een vergelijkbaar gebied, vooral de begeleiding die de NV Aquafin nodig heeft om het geheel van de technische plannen te maken conform artikel 5 van de overeenkomst. Dat artikel bepaalt dat technische plannen en een financiële raming moeten worden gevoegd zowel bij de investeringen als bij de exploitatie. Het is evenwel niet opportuun dat dit gebeurt door de Vlaamse studie bureaus omdat zij reeds heel wat opdrachten voor concrete investeringsprojecten hebben of althans te verwachten hebben. In dit geval zijn zij tegelijkertijd rechter en partij.

De technische plannen, die juist een evaluatie zijn van de aan Aquafin opgedragen investeringsprogramma's met de financiële ramingen ervan, moeten onafhankelijk zijn. Vandaar de technische samenwerkingsovereenkomst tussen Severn Trent en NV Aquafin. De Vlaamse studie bureaus zullen zeker voldoende kansen krijgen. Nu reeds krijgen de Vlaamse studie bureaus opdrachten in versneld tempo. In vergelijking met de heel trage en omslachtige procedures bij VMZ verlopen de werkzaamheden op het ogenblik vrij vlot. Het is dus onjuist dat de reorganisatie in het na-deel is van de Vlaamse ondernemerswereld. Severn Trent werd aangezocht in te staan voor de begeleiding van de technische plannen en de mogelijke financiële gevolgen op het vlak van investeringen of exploitatie.

Volkunie-Senator J. Valkeniers uitte zijn verontwaardiging over het feit dat de Franstalige Gemeenschap haar wettelijke verplichtingen t.o. v. de Vlaamse school in Komen niet nakomt. Volgens het Raadslid betreft het hier een discriminatie aan het adres van Minister D. Coens (CVP) die wel voldoet aan zijn verplichtingen t.o.v. de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten rond Brussel

Het uitwerken van de investeringsprojecten en het klaarmaken van de aanbestedingsdossiers wordt door NV Aquafin uitbesteed. De begeleiding gebeurt in de opstartfase, omwille van de know-how, door Severn Trent. Er is evenwel geen directe relatie met de participatie van 20 ten honderd.

De Voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik twijfel of de moeizaam opgebouwde capaciteit van VMZ voldoende wordt benut. Ik denk hierbij vooral aan de toch wel opvallende taken die blijkbaar voor Severn Trent zijn voorbehouden. Bij VMZ werken immers nog steeds ruim 500 personeelsleden. De intercommunale, Gemeentedienst van België, valt blijkbaar ook buiten dit bestek.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Ik denk dat er weinig know how zal verloren gaan vermits eminente medewerkers van VMZ enorm veel belangstelling

hebben om hun activiteiten in de NV Aquafin verder te zetten.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de personeelsbezetting bij OVAM in het licht van de nieuwe personeelsformatie en taakomschrijving

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hooland tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de personeelsbezetting bij OVAM in het licht van de nieuwe personeelsformatie en taakomschrijving.

De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, onlangs hebben wij het uitvoerig gehad over OVAM, het afvalstoffenbeleid, het Afvalstoffenplan en het onttrekken van taken aan OVAM.

De diensten van OVAM behouden heel wat opdrachten in verband met het voorkomingsbeleid en het recyclegebeleid en ook heel wat taken in verband met de uitvoering van het afvalstoffenplan en de ondersteuning van het afvalstoffenbeleid in het algemeen. De taken controle en vergunningen zijn overgedragen naar de diensten van het departement. Het zou gaan om het equivalent van veertien medewerkers die vroeger dat werk deden in OVAM.

Op 16 januari besliste de Vlaamse Executieve dat 39 medewerkers van OVAM naar de departementale diensten zouden gaan, waaronder 24 ambtenaren van niveau 1, dus beleidsmedewerkers, en 6 gegradueerden in de milieuzorg.

De situatie bij OVAM is niet van de gemakkelijkste in de overgangsfase. Dat geldt ook voor de VMZ.

Ik heb twee vragen over OVAM. Ten eerste, plant men de vervanging van die 39 medewerkers die aan OVAM worden onttrokken ? Worden die alle 39 vervangen, of hoeveel ? Zo ja, wanneer zal die vervanging geheel of gedeeltelijk gebeuren om OVAM verder in staat te stellen haar rol te spelen ?

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de heer Van Hooland heeft in zijn vraag reeds gedeeltelijk zelf het antwoord gegeven. Zijn informatie is juist. Er worden inderdaad 39 personeelsleden van OVAM overgeheveld naar het Ministerie. Het betreft 24 ambtenaren van niveau 1, waaronder 1 bestuursdirecteur met rang 15 en voor het overige inspecteurs, bestuurssecretarissen of ingenieurs tewerkgesteld in rang 10 en 11, en 15 ambtenaren van niveau 2.

Het spreekt vanzelf dat het personeelskader bij OVAM zo vlug moge-

lijk moet opgevuld worden, althans wat de opdrachten betreft die door OVAM verder worden uitgevoerd. De voorkeur zal gegeven worden aan mensen die nu reeds bij OVAM tewerkgesteld zijn. Voor de inspectieopdrachten, die werden overgeheveld naar het departement, moet dus geen personeel worden vervangen.

OVAM zal de eerstvolgende vijf jaar een zeer belangrijke rol spelen in de uitvoering van het Afvalstoffenplan dat eerlang zal worden goedgekeurd. Rekening houdend met deze nieuwe opdrachten zal de personeelsformatie ook moeten worden herzien. Bij de invulling van de herziene formatie zal de normale procedure via het Vast Wervingssecretariaat worden gevolgd.

De Voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de Minister, als ik u goed begrepen heb, denkt u voor de vervanging van het personeel bij OVAM aan een nieuw type ambtenaar.

Minister T. Kelchtermans : Het personeel dat moet instaan voor de uitvoering van het Afvalstoffenplan zal inderdaad een ander profiel hebben dan het personeel dat vroeger tewerkgesteld was bij OVAM.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer M. Van Peel tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de beschikbaarheid op 1 februari van alle elementen die de scholen in staat moeten stellen het personeelskader, de kredieten, de toelagen en de rationalisatienormen te berekenen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Peel tot de heer Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de beschikbaarheid op 1 februari van alle elementen die de scholen in staat moeten stellen het personeelskader, de kredieten, de toelagen en de rationalisatienormen te berekenen.

De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, één van de belangrijkste parameters voor de bepaling van de omkaderingsnormen, de werkings- en uitrustingskredieten en de toelagen voor de scholen is de telling van het aantal regelmatige leerlingen. Vroeger was die tellingsdatum bepaald op 1 oktober. Dit had tot gevolg dat de scholen lang in het onzekere verkeerden wat de omkadering betreft.

In het tweede groot onderwijsdecreet, dat wij op 31 juli 1990 goedkeurden, werd die datum bepaald op 1 februari van het voorafgaande schooljaar. Dit moest de scholen toelaten vlugger te bepalen op welke omkaderingsnormen en kredieten zij aanspraak konden maken.

Op het ogenblik zijn vele scholen bezig met die berekeningen. Het aantal regelmatige leerlingen is gekend, maar men weet niet of andere parameters zoals de aanwendingscoëfficiënt, de denataliteitsfactor en zo verder, ongewijzigd blijven.

Beschikken de scholen op het ogenblik over alle gegevens om hun berekeningen juist te maken of is het mogelijk dat sommige parameters nog veranderen ? Wij moeten toch alles in het werk stellen om de geest van het decreet te respecteren.

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de scholen zullen tijdig weten waar zij aan toe zijn op basis van drie parameters : de omkadering — dit punt ligt vast —, het aantal leerlingen — die worden per 1 februari geteld, uitgezonderd voor het kleuteronderwijs waar het gemiddelde van de maand september in rekening wordt gebracht — en de denataliteitsfactor. De eerste twee punten geregeld zijnde, moeten wij nu nog definitief de denataliteitsfactor per niveau vastleggen.

Bij het vastleggen van het budget 1991 is dat in rekening gebracht. Dit moet alleen nog formeel worden gemaakt en aan de scholen worden be-

Coens

kendgemaakt. Op basis daarvan kan men vanaf februari definitief weten waar men aan toe is. Wij zullen de denataliteitsfactor eerstdaags vastleggen en daarmee is alles geregeld.

Ik kan besluiten met u mede te delen dat de denataliteitsfactor voor het schooljaar 1991-1992 minder groot zal zijn dan deze van het huidig schooljaar, zodat de omkadering iets beter uitvalt dan voor dit schooljaar. Ik kan die geruststelling geven. U hebt er terecht op gewezen alle scholen in te lichten, wat wij dan ook dadelijk zullen doen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de Vlaamse school in Komen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Valkeniers tot de heer Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de Vlaamse school in Komen.

De heer Valkeniers heeft ons gemeld dat hij later zou zijn.

De heer Hugo Van Rompaey heeft het woord.

De heer H. Van Rompaey : Mijnheer de Voorzitter, ik protesteer tegen deze gang van zaken. U hebt mij ooit het woord ontnomen omdat ik te laat kwam nadat ik door onverantwoorde weersomstandigheden toch geprobeerd had vanuit Antwerpen hier op tijd te geraken. Toen hebt u mij het woord ontnomen.

De Voorzitter : Inderdaad.

De heer H. Van Rompaey : Dit kan dus niet.

De Voorzitter : Het ging op dat ogenblik niet over actuele vragen. Het ging over een andere bespreking.

De heer H. Van Rompaey : Het ging over een parlementaire activiteit.

— **De heer J. Valkeniers betreedt het halfrond**

De Voorzitter : Mijnheer Valkeniers, de heer Van Rompaey heeft u gered. U hebt het woord voor het stellen van uw vraag.

De heer J. Valkeniers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mijnheer de Minister, u subsidieert de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten rond Brussel, wat naar ik meen wettelijk is. Wij constateren echter dat voor de Nederlandstalige school te Komen — die normaal moet worden betoelaagd door de Franstalige Gemeenschap, wat niet gebeurt — u dit ook zelf doet. U moet toegeven dat dit een discriminatie is. Er is op dit ogenblik verontwaardiging binnen de Franstalige Gemeenschap omdat u niet snel genoeg met de nodige financiële middelen over de brug komt voor het verwerven van de gronden voor de uitbreiding van de Franstalige gemeenteschool in Voeren. Deze reactie komt zeer eigenaardig over als men vaststelt dat zij wettelijke verplichtingen inzake Komen niet willen nemen.

Mijn vraag is duidelijk. Wat denkt u te doen aan deze situatie ? Uiteindelijk gaat het over financiële middelen die u uit handen geeft en die ongetwijfeld op een meer nuttige manier zouden kunnen worden gebruikt.

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, eerst en vooral wens ik een historische verklaring te geven. De geschiedenis is bijzonder leerrijk en moet ook in acht worden genomen ten aanzien van het heden en de toekomst.

Ik herinner mij zeer goed, toen ik lid was van de nationale Regering, niet als Minister van Onderwijs maar van Ontwikkelingssamenwerking, de mini-crisis van 1981. Daaruit is het zogenaamde akkoord Calewaert-Busquin van 1981 ontstaan. Hierin werd voorzien dat het rijksonderwijs de Vlaamse school in Komen zou finan-

cieren. Dit is sedertdien blijven bestaan.

Met de communautarisering van het onderwijs werd de bestaande situatie bevestigd en hebben wij door de autonomie van het rijksonderwijs, thans gemeenschapsonderwijs, een gemeenschapsschool in Komen, die betaald wordt via de onderwijsbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. Dit is de historische verklaring 1981-1991.

Ik neem aan dat u met uw vraag niet suggereert om de kredieten eenzijdig op te schorten en de Vlaamse school in Komen aldus de doodsteek te geven. Dat kan onmogelijk uw bedoeling zijn. Deze school heeft thans 18 kleuters en 16 leerlingen in de lagere school. Daarbij kunnen vragen worden gesteld in verband met de wettelijkheid inzake de taalwet, vooral in verband met artikel 6, waarin wordt gesteld dat inderdaad de gemeente die verplichting heeft.

Daarom nodig ik u, de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve, uit om ter zake goed na te denken, rekening houdend met onze belangen en met de strategie op dat vlak. Ik meen dat het niet verstandig zou zijn een binding te maken met andere scholen in het Nederlandstalig gebied, waar wij uiteraard de wettelijke verplichting op ons nemen. U hebt allusie gemaakt op Voeren. Daar doen wij correct wat moet, niet min of niet meer, zoals trouwens in elk dossier en via de geëigende kanalen, in casu de dienst Investerings van het gesubsidieerd onderwijs. Wij passen dus de wet correct en loyaal toe. Dat is immers onze opdracht ; u kan dus ook niets anders verwachten.

In 1981 werd deze toestand gecreëerd. Dat is dus tien jaar geleden. Inmiddels was er de communautarisering. Ik stel dus voor dat wij respectievelijk in de Executieve, in de Vlaamse Raad of in de Commissie een serene bespreking zouden hebben en dat wij ons over een goed overwogen strategie zouden beraden.

In de schoot van de Executieve zal ik alleszins deze kwestie ter sprake brengen. Ik begrijp dat men daarop in de Vlaamse Raad en, eventueel in de Commissie, zal terugkomen. Zon-

Coens

der verder in detail te treden dring ik erop aan goed na te denken, zowel over dit dossier als over het ganse kader waarin deze problematiek zich stelt.

De Voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik hoor de Vlamingen graag zeggen dat wij de wetten loyaal moeten toepassen. Wij hebben dit destijds kunnen vaststellen toen een Nederlandstalige in een Franstalige Gemeenschaps- of Gewestraad werd verkozen : hij mocht toen niet binnen. Daarentegen werd de Franstalige die in Leuven werd verkozen toegelaten in de Franstalige Gemeenschapsraad ; hij mocht daar zelfs stemmen. Met andere woorden : men maakte een onwettelijke toestand wettelijk.

U zegt dat deze toestand reeds tien jaar bestaat, maar de communautarisering van het onderwijs bestaat geen tien jaar. Pas nu zien wij deze tegenstelling.

Mijn mening ter zake is zeer duidelijk : u moet kordaat weigeren nog één frank uit te betalen aan een Franstalige school in een Nederlandstalig gebied, wanneer ter zake geen akkoord wordt getroffen dat duidelijk stipuleert dat ook de Franstalige Gemeenschap de Nederlandstalige school in Komen moet betalen. Zoals gewoonlijk zijn wij ook in deze zaak veel te braaf.

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens : Ik wil zeer duidelijk zijn : ik zal niet de doodsteek aan de Vlaamse school in Komen toebrengen. Bovendien onderstreep ik dat ik overal in Vlaanderen — ook in Voeren en in de Franstalige scholen in de rand van Brussel — de taalwetten loyaal en correct zal toepassen.

Wij hebben geen behoefte aan een communautaire oorlog. Ik heb erkend dat er een wettelijk probleem is, maar ik respecteer ook het Calewaert-Busquin-akkoord van 1981 dat

na een crisis in de Regering werd gesloten. Dat akkoord bestaat intussen tien jaar en wij hebben in die periode de communautarisering gehad. Wij hebben op dat moment de bestaande situatie in het onderwijs bevestigd : er is een zekere continuïteit in het beleid. Iets anders is natuurlijk de regeling van een aantal zaken zoals het hoort. Dat moet altijd kunnen, zeker in de verhoudingen tussen de Gemeenschappen in dit land. Dat moet echter gebeuren op een serene en gefundeerde wijze met een totaalvisie over deze en verwante problemen.
(Protest van de heer J. Valkeniers)

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de omvorming van een ambachtelijke zone tot landbouwgebied in Zoersel

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dienderen tot de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de omvorming van een ambachtelijke zone tot landbouwgebied in Zoersel.

De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, Vlaanderen kent heel wat oude, ongebruikte industrieterreinen, bijvoorbeeld in de Rupelstreek en in de Limburgse mijnregio. Daarnaast hebben we ook heel wat industrieterreinen waar nog ruimte is. Nochtans bejveeren veel gemeentebesturen zich om de nog in dit land schaars overgebleven open ruimte in te palmen voor de aanleg van nieuwe industrieterreinen.

Welnu, dat gebeurt ook in een landelijke gemeente in mijn buurt, in Zoersel. Daar heeft het gemeentebestuur het plan opgevat om bij de wijk Kwikaart een ruimte om te vormen

tot ambachtelijke zone. Dit plan krijgt niet alleen tegenwind van de bevoegde streekcommissie die een ongunstig advies geeft, maar ook van tientallen bewoners met kinderen uit de buurt die het hoogst onprettig vinden wanneer daar hinderlijke KMO-bedrijven zouden worden geconcentreerd.

Deze laatsten kunnen trouwens uit ervaring spreken. Op dit ogenblik is daar immers een herstelplaats voor auto's gevestigd, wat voor heel wat lawaai, stof en esthetische hinder zorgt. Het sterkste is dat dit bedrijf daar illegaal is gevestigd, want het beschikt niet over de normale vergunning. Het vormt alvast een voorproefje van wat de inwoners nog te wachten staat ; vandaar hun heftig verzet. Een half jaar geleden hebben zij de Minister gevraagd om deze zone tot landbouwzone om te vormen. Hij heeft erop geantwoord dat hij hun verzoek samen met het voorstel van het gemeentebestuur zou onderzoeken.

Mijnheer de Minister, u hebt enkele dagen geleden nog eens zeventien handtekeningen van de buurtbewoners ontvangen waarmee zij dezelfde eis onderschrijven.

Mijn vragen zijn de volgende. Wat zal u doen met het hinderlijke bedrijf dat er nu werkt en waarvoor geen vergunning bestaat ? Zal u daartegen optreden ? Hoever staat het dossier van de Kwikaart ? Hebt u ter zake al enige beslissing genomen en zal die beslissing voor het gemeentebestuur dan wel voor de omwonenden gunstig zijn ? Welke fasen moet dit dossier nog doorlopen vooraleer de betrokken burgers duidelijkheid krijgen en worden gerustgesteld dat een van de weinige open ruimten in ons zo dichtbebouwde Vlaanderen zal worden gered ?

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, de Kwikaart omvat een gebied van ongeveer 10 hectaren. Het werd opgenomen in het gewestplan Turnhout in het jaar 1977 als zone voor ambachtelijke bedrijven en KMO's.

Walt Niel

Men zou zich kunnen afvragen hoe deze zone daar terecht kwam. Destijds werd als verantwoording aangevoerd dat zij zou moeten tegemoetkomen aan de noden van bedrijfsvestiging en tewerkstelling van de gemeente Schilde en Sint-Antonius-Brecht.

Ik meen echter dat deze noden niet bijzonder groot zijn geweest vermits intussen 14 jaar is verlopen zonder het probleem opnieuw te stellen. Deze zaak kwam opnieuw ter sprake omdat de Intercommunale IGEAN zinnens is tot onteigening over te gaan teneinde deze zone uiteindelijk te verwezenlijken.

Dit feit moet de gemoederen van de bewoners niet al te erg hebben geschokt, aangezien ook zij 14 jaar hebben gewacht om te protesteren tegen de oprichting van deze ambachtelijke zone.

In 1988 heeft de gemeenteraad van Zoersel een algemeen plan van aanleg goedgekeurd, waarbij de ambachtelijke zone zou worden vervangen door een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Deze procedure werd nog niet ingeleid. Dezelfde optie werd trouwens door de gemeente Zoersel genomen bij het opstellen van de richtnota in augustus 1989.

U stelt mij de vraag hoe ik op deze feiten zal reageren. Ik ga niet vooruitlopen maar traditiegetrouw zal ik mij persoonlijk van de toestand gaan vergewissen. Ik kan u verzekeren dat ik na dit bezoek en na de vaststellingen ter plaatse de nodige conclusies zal trekken.

De Voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, de vaststelling ter plaatse is inderdaad een goede traditie. Ik raad u echter ook aan na te gaan hoe het staat met het gebruik van de industrieterreinen in de omliggende gemeenten. Men zegt mij dat deze terreinen absoluut niet zijn volzet. U zelf heeft reeds opgemerkt dat de behoefte blijkbaar niet zo groot was vanwege het gemeentebestuur.

Wat uw opmerking betreft waarbij de mensen vrij laat zouden gereageerd hebben, kan ik antwoorden dat zolang zij niet met de neus op de feiten worden geduwd, zij een afwachende houding aannemen. De bevolking reageert nu wel tegen de werkplaats voor voertuigen. Dat bedrijf heeft echter geen vergunning. Is het niet uw taak tegen deze oprichting te reageren wanneer het gemeentebestuur al te laks optreedt ?

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel : Mijnheer de Voorzitter, de gemeente Zoersel heeft ook een alternatief voorgesteld door de ambachtelijke zone te vervangen door een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Dit alternatief is echter door de regionale commissie voor advies negatief geadviseerd. Ook met dit element van het dossier moet rekening worden gehouden.

Wanneer het om een bouw misdrijf zou gaan — en daarvan zullen wij ons kunnen vergewissen — zal dit bouw misdrijf worden behandeld zoals alle andere misdrijven, eventueel met een procedure tot herstel van de vorige toestand.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het verlenen van een vergunning voor de uitbreiding van een transportbedrijf in Beveren

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Meyer tot de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het verlenen van een vergunning voor de uitbreiding van een transportbedrijf in Beveren.

Mevrouw De Meyer heeft het woord.

Mevrouw M. De Meyer (op de tribu-

ne) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, mijn vraag handelt inderdaad over het transportbedrijf Roossens in Beveren, dat onlangs een uitbreidingsaanvraag deed. Deze aanvraag werd negatief geadviseerd door de gemeente Beveren omdat het ging om een uitbreiding in een landbouwgebied. Ook de bestendige deputatie volgde het negatief advies van de gemeente Beveren omtrent deze uitbreiding. Het transportbedrijf was het daarmee uiteraard niet eens en tekende beroep aan bij u, mijnheer de Minister, waar het tot grote verwondering van de Beverse inwoners, wèl het licht op groen kreeg.

Mijn vraag is wat uw motivatie ter zake is om hiermee akkoord te gaan, ondanks de talrijke bezwaarschriften die werden ingediend omtrent de betwiste uitbreiding van het transportbedrijf. Boze tongen in Beveren beweren dat het hier om een politiek vriendje van u zou gaan. Uiteraard ben ik niet bereid om dit te geloven. Andere boze tongen zeggen dat uw motivatie is dat het landbouwgebied waarover het gaat hoe dan ook reeds is aangetast door pylonen en dat een verdere aantasting van dat gebied eigenlijk niet zo erg is. Ook dat lijkt mij een al te simplistische verklaring.

Graag had ik van u persoonlijk gehoord waarom u een positief advies heeft gegeven omtrent de uitbreiding van dit transportbedrijf in Beveren.

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, mevrouw, op oktober heb ik inderdaad bij ministerieel besluit het beroep ingewilligd van de betrokken firma, tegen het negatief besluit van de gemeente Beveren en van de bestendige deputatie. Ik heb dat gedaan als Minister van Ruimtelijke Ordening, mij baserend op artikel 79 van de wet op de Stedebouw, dat aan de wet werd toegevoegd in juni 1984, het zogenaamde mini-decreet. Dit staat de uitbreiding van bedrijven toe in andere zones dan deze bestemd voor KMO's of industrie, vanaf het ogenblik dat het gaat om de uitbreiding van een bestaand bedrijf en dat

Walt Niel

de uitbreiding niet meer bedraagt dan 100 ten honderd in volume. Dit was hier het geval. Dus, op het juridisch vlak kon ik Ruimtelijke Ordening dat verzoek niet weigeren.

Maar, er is meer. De weigering van de bestendige deputatie was vooral gebaseerd op het feit dat hierdoor een homogeen agrarisch gebied zou worden aangetast.

Ik heb het dossier bestudeerd en ben tot de bevinding gekomen dat die bewering niet juist kan zijn. Het gebied is doorspekt met hoogspanningsmasten en -leidingen en daarenboven werd in het aanpalend perceel een hondenkennel gebouwd, welke even diep gaat als de uitbreiding die thans wordt aangevraagd. Die bewering houdt geen steek. Ik kon niet weigeren, noch op het juridisch vlak, noch op het vlak van Ruimtelijke Ordening.

Ik kan aannemen dat het transportbedrijf hinderlijk is. Men spreekt van giftig afval, lawaaihinder en zo meer, alhoewel dat soms wordt overdreven. Ik kan dat allemaal aannemen, maar juist dat domein behoort niet tot mijn bevoegdheid. Een exploitatievergunning is iets anders dan een bouwvergunning. De exploitatievergunning moet door mijn collega van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting worden afgeleverd. Het is best mogelijk dat ik — op grond van wat ik u daarnet meedeelde — meende de bouwvergunning te moeten verlenen, terwijl mijn collega meent de exploitatievergunning te moeten weigeren. Daarom willen wij trouwens een wijziging doorvoeren en de bouw- en exploitatievergunning herleiden tot één vergunning. Dat zou de eigenaardigheden die zich thans kunnen voordoen, voorkomen.

De Voorzitter : Mevrouw De Meyer heeft het woord.

Mevrouw M. De Meyer : Mijnheer de Minister, ik ben het met u eens dat u juridisch de mogelijkheid had om de uitbreiding te verlenen, maar dat betekent niet dat u hiertoe ook juridisch verplicht was. Ik heb uw argumentatie gehoord over de hoogspanningsmasten en de hoogspan-

ningslijnen, de hondenkennel laat ik buiten beschouwing. Indien wij alle landbouwgebieden in Vlaanderen die door hoogspanningsmasten en -lijnen worden geteisterd verder moeten laten aantasten, dan vrees ik dat er niet veel meer zullen overblijven.

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel : Het gaat hier om een zeer concreet geval.

Mevrouw De Meyer, ongeveer twee maanden geleden stelde mevrouw Vogels mij dezelfde vraag in de Commissie Ruimtelijke Ordening. Ik heb haar toen het dossier getoond. Zij heeft het niet goedgekeurd maar ook niet afgewezen. En wij kunnen mevrouw Vogels er nu toch ook niet van verdenken aanslagen op de groene ruimten te willen plegen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over de houding van de VDAB ten opzichte van Nederlandsoukundige werkzoekenden en buitenlanders

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dierickx tot de heer De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over de houding van de VDAB ten opzichte van Nederlandsoukundige werkzoekenden en buitenlanders.

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, mijn fractie maakt zich zorgen over de manier waarop Nederlandsoukundige buitenlandse werknemers door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding worden behandeld. Ik verwijs hierbij naar het decreet van 30 juni 1981 tot aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de gecoördineerde wetten betreffende het taalgebruik.

Is de Minister daarvan op de hoog-

te ? Vooral vanuit Antwerpen krijgen wij ter zake opmerkingen. Men zegt daar dat buitenlandse arbeiders niet verder worden geholpen door deze dienst. Er zou worden verwezen naar de artikelen die ik daarnet heb aangehaald en bovendien zou van deze personen worden verlangd dat zij zich zouden aanbieden vergezeld van een tolk. Volgens mij is zulks in de geest van onze Vlaamse breeddenkendheid onmogelijk.

Kan de Minister mij zeggen of deze klachten gegrond zijn ? Overweegt de Minister de mogelijkheid een ombudsman of een andere persoon ten dienste te stellen van de VDAB om te vermijden dat de Nederlandsoukundige buitenlandse werknemer minder goed zouden worden behandeld dan onze Vlaamse landgenoten ?

De Voorzitter : Minister De Wulf heeft het woord.

Minister R. De Wulf (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, de vraag van de heer Dierickx verrast mij enigszins. Er werd immers reeds duidelijk aangetoond dat de VDAB zijn dienstverlenend karakter behoudt en in de toekomst nog zal versterken. Dat is ook mijn politiek streven. Dit geldt ook wat de relaties met de migrantenbevolking betreft. Het is u wellicht niet onbekend dat wij ter zake reeds heel wat initiatieven hebben genomen. Zo hebben wij folders uitgebracht in niet minder dan vijf talen die een zo groot mogelijk aantal migranten ter beschikking kunnen worden gesteld en voor hen verstaanbaar zijn.

In het kader van de globale migrantenpolitiek die door de Vlaamse Regering, binnen haar bevoegdheden, wordt gevoerd, werden zeven taalcentra geopend. Die taalcentra moeten instaan voor de bijscholing van de Nederlandsoukundigen zodanig dat zij nadien in het normale arbeidscircuit kunnen terecht komen of een meer technische beroepsopleiding met succes kunnen volgen. Dit kartert volledig in de integratiepolitiek die in de regeerverklaring van de Vlaamse Executieve is ingeschreven.

Het kan wel zijn dat niet overal alles even vlot verloopt. Collega Dierickx, u zult echter wel begrijpen dat het

De Wulf

onmogelijk is om elke migrant die zich aanbiedt bij de VDAB in zijn eigen taal te woord te staan. Wij hebben geen personen in dienst die alle talen die in de wereld worden gesproken beheersen. In de meeste VDAB-bureaus, zeker deze die zijn gevestigd in streken met een grote migrantenconcentratie, werken er mensen die de meest gangbare talen spreken van de migranten die in die bepaalde streek wonen. Verder reiken onze mogelijkheden niet.

Het is trouwens absurd te denken dat wij daarvoor in de toekomst een sluitende oplossing zouden vinden. Ik ken de specifieke gevallen niet waarnaar u verwijst, mijnheer Dierickx, maar het kan gebeuren dat men aan een migrant, die zich in een voor ons volslagen onbekende taal uitdrukt, vraagt zich in de toekomst door een tolk te laten vergezellen zodat dit de dialoog en de dienstverlening ten goede komt. Hierdoor zouden de daaruit voortspruitende contacten vlotter kunnen verlopen. Hoe dan ook, zijn de VDAB, mijn kabinet en ikzelf bereid om alle concrete gevallen met de meeste zorg te onderzoeken en te behandelen.

De Voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Minister, ik dank u voor uw interessant en genuanceerd antwoord. Mag ik daaruit besluiten dat u als Minister die ambtenaren laakt en zult berispen die het niet kennen van het Nederlands als een voorwendsel gebruiken om helemaal geen diensten te verlenen ? Er bestaat inderdaad een verschil tussen ter beschikking staan en voorafgaandelijk te eisen dat ze Nederlands spreken. Het kan zijn dat die mensen bij voorbeeld gebroken Engels spreken of een zeer slordig Frans. Er is dus een verschil tussen ik ken geen Arabisch, geen Turks, en ik eis van u dat u Nederlands spreekt. Graag zou ik vernemen welke uw houding daartegenover is.

De Voorzitter : Minister De Wulf heeft het woord.

Minister R. De Wulf : Mijnheer Dierickx, zoals ik uit uw bijkomende

vraag begrijp hangt alles in de eerste plaats af van de omstandigheden en in de tweede plaats van de manier waarop de betrokken ambtenaar optreedt. Indien een bepaald optreden van de ambtenaar van de VDAB aan het algemeen dienstverlenend karakter van de VDAB schade zou berokkenen, dan kan ik u verzekeren dat ik niet zal aarzelen om daartegen op te treden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de door de regionalisering van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering van Minder-Validen veroorzaakte moeilijkheden bij het uitreiken van parkeerkaarten

De Voorzitter : Collega's, op verzoek van de Minister en in akkoord met mevrouw Vogels wordt de actuele vraag van mevrouw Vogels tot Minister Lenssens uitzonderlijk tot een later tijdstip van onze bespreking verdaagd.

ACTUELE INTERPELLATIES (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de verstoring van de saneringsoperatie betreffende de tankcleaning-bedrijven ten gevolge van een uitspraak van de rechtbank te Dendermonde

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Timmermans tot de heer Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de verstoring van de saneringsoperatie betreffende de tankcleaning-bedrijven ten gevolge van een uitspraak van de rechtbank te Dendermonde.

De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribu-

ne) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, door de VMZ werd begin 1990 beslist uitvoering te geven in de sector van de tankcleaners aan de ministeriële omzendbrief van 18 februari 1987 met het verzoek op korte termijn uitvoering te geven aan de EG-richtlijn betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu werden geloosd.

Bij een algemene screening van de tankcleaners medio 1989 werd immers vastgesteld dat quasi algemeen zwarte-lijst-stoffen werden geloosd, vaak in enorme hoeveelheden.

In overleg met OVAM en de parketten — ik leg hier de nadruk op omdat dit later een fundamenteel knooppunt zal blijken in het dossier — werd medio 1990 een beleidsstrategie uitgewerkt waarbij volgende opties werden genomen.

Ten eerste, de tankcleaning-activiteit is vergunningsplichtig in het kader van het afvalstoffendecreet. De behandeling van het afvalwater behoort integraal tot de tankcleaning-activiteit.

Men mocht dat niet op de rug van de overheid schuiven. Dit houdt dan ook in dat de tankcleaners het afvalwater volledig zelf dienen te zuiveren volgens de normen voor lozing in oppervlaktewater ;

Ten tweede, de tankcleaners die niet over een aangepaste zuiveringsinstallatie beschikken moeten de bestaande lozing direct stoppen.

Ten derde, tot uiterlijk eind 1991 mogen deze bedrijven hun afvalwater per tankwagen afvoeren naar een voor behandeling geschikte RWZI van de VMZ. Slechts een beperkt aantal installaties kunnen de zuivering van dit afvalwater immers aan.

Ten vierde, als gevolg van deze opties werden alle bestaande lozingsvergunningen geschorst met ingang van 16 november 1990. Voorafgaandelijk werden de tankcleaners op 18 september 1990 per brief en op 5 oktober 1990 mondeling geïnformeerd over deze beleidsopties.

Door alle tankcleaners, met uitzon-

Timmermans

dering van Tankterminal Lokeren en Unidet-Meer, werd deze regeling aanvaard. Zij hebben een beroepschrift ingediend zodat de zaak in kort geding voor de rechtbank werd behandeld. Door het instellen van het beroep bleven die bedrijven inmiddels verder lozen, terwijl de concurrentie zware financiële inspanningen moest leveren en hun economische activiteiten aldus werden ondergraven door de twee concurrenten die zich niet hielden aan het normatief optreden. Gans die strategie werd opgezet in samenwerking met het Parket.

Bij het indienen van verhaal en het uitlokken van een kort geding heeft de raadsman van de VMZ ontdekt dat er iets schortte aan het optreden van de VMZ. Hij gaf als raad dat de VMZ de lozingsvergunning niet mocht schorsen, maar wel met onmiddellijke ingang een lozingsvergunning opleggen die onmiddellijk de normering zou bevatten zoals bepaald in de omzendbrief. Om op die wijze onmiddellijk positieve resultaten na te streven.

Mijnheer de Minister, op 26 december 1990 komt er dat ongelooflijk vonnis in kortgeding. Zowel de NV Tankterminal als Unidet krijgen een termijn toegewezen van respectievelijk zes maanden en één jaar om zich met de normen van de nieuwe vergunning in regel te stellen, maar inmiddels mochten zij blijven lozen zoals voorheen.

Uit het optreden van de magistratuur ter zake moeten wij toch een conclusie trekken. Immers, in zijn boek, *De Golf en de Zwemmer*, schrijft Paul Morrens dat de milieuhandhaving in Vlaanderen nog maar een eerste aanzet heeft gekregen en dat de strafmaat veel te gering is om de potentiële daders van milieudelicten af te schrikken. Hij schrijft ook dat de onderzoeksrechters moeilijk kunnen worden gemotiveerd, gelet op het feit dat de kleine strafmaat niet afdoende kan zijn. Wanneer de overheid maatregelen voorstelt en door de bevoegde instanties wordt opgetreden schuift de magistratuur zelfs de beperkte strafmaat ter zijde, waardoor

zij in feite de economische normen boven de ecologische stellen. De praktische gevolgen daarvan zijn echter catastrofaal voor de saneringsoperaties.

Aldus komen wij tot een onevenwichtige concurrentie met de bona fide bedrijven die wel gevolg geven aan de omzendbrief. Zij maken daar zelfs misbruik van om nieuwe cliënten te ronselen, precies door promotie te voeren met hun verminderde kostprijs, aangezien zij aan dumpingsprijzen werken. Bijgevolg besluiten de andere tankcleaners dan ook maar de wet te overtreden.

In verband met de concrete toestand bij de tankcleaners stellen wij vast dat Tankterminal Lokeren in de openbare riool loost naar RWZI-Lokeren, dat totaal verouderd is, waarbij het overgrote deel van het afvalwater, inclusief de gevaarlijke stoffen, rechtstreeks in de Durme wordt verpompt. Reeds jaren heeft dit bedrijf een slechte reputatie in deze sector, omdat daar alles werd aanvaard, zonder enige restrictie nopens de inhoud van de giftige stoffen. Zij wensten zelfs nooit rekenschap te geven over de aard van het goedge dat werd geloosd.

Mijnheer de Minister, om deze reden heb ik u de concrete vraag gesteld waarom zowel de inspectie van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij als de inspecteurs van de voormalige VMZ nooit een proces-verbaal hebben opgesteld. Deze ambtenaren, die als eerste opdracht controle moeten uitvoeren, dienen een andere mentaliteit te hebben. Wij dienen hen duidelijk te maken welke verantwoordelijkheid zij ten opzichte van de milieusector dragen.

Op het juridisch vlak rijzen grote vragen bij de uitspraak van de Voorzitter van de rechtbank van Dendermonde. Vooreerst weze opgemerkt dat deze Voorzitter ook vroeger reeds een ongelooflijke uitspraak deed naar aanleiding van de vraag in kort geding van het Aalsterse slachthuis Verbist waar hij om economische redenen het opgelegde lozingsverbod schorste. Nu wordt een uitspraak gedaan over de inhoud van een lozingsvergunning, terwijl dit een

absoluut prerogatief is van de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister. Met zijn uitspraak tot opschorting van de lozingsvergunning stelt deze rechter zich in de plaats van de overheid, welke krachtens de wet uitsluitend bevoegd is de normen inzake lozing van afvalwater te bepalen en op te leggen. Door de Voorzitter van de rechtbank wordt een onaanvaardbare concurrentievervalsende positie toegekend aan twee bedrijven. Bovendien moet er zeker worden opgetreden tegen het verder lozen van gevaarlijke stoffen.

Mijnheer de Minister, ik vraag u dan ook : ten eerste, een onderzoek te gelasten bij VMZ en OVAM in verband met de reden waarom deze beide bedrijven tot voor kort op een onaanvaardbare goodwill konden rekenen inzake overtreding van de vigerende wetgeving.

Ten tweede, dringend overleg te plegen met de Minister van Justitie, — voor andere zaken is dat reeds gebeurd — om dringend impulsen te geven voor een meer adequaat milieu-optreden en het bedrijfsleven zeker geen carte blanche te geven om de milieuwetten te negeren.

Ten derde, aan de VMM en OVAM de dringende opdracht te geven de tankcleaners te verplichten tot naleven van de uitgestippelde saneringsstrategie.

Ten vierde, aan VMM en OVAM dringend de opdracht te geven tot continue opvolging.

Ten vijfde, aan VMM opdracht te geven dringend in hoger beroep te gaan tegen de onzinnige uitspraak van de Dendermondse rechtbank.

Mijnheer de Minister, ik weet dat de rechtbank zelf in vele gevallen, in dergelijke zaken een eigen jurisprudentie opbouwt. Ik denk echter dat het fundamenteel is dat de wetgever zeer stringent uitvaardigt wat de normen zijn in deze. Wij kunnen het niet aan de rechtbank overlaten om ter zake de visie van de wetgevende macht en de decreten die daaromtrent worden goedgekeurd op een andere wijze uit te hollen.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de interpellatie van collega Timmermans betreft inderdaad een probleem dat voldoende gekend is maar waarover een rechter een uitspraak heeft gedaan die ik als dusdanig moet acteren, waarover ik wel mijn bedenkingen kan hebben maar waarover ik, gezien de scheiding der machten, vanop deze tribune geen appreciatie mag uitspreken.

Ik denk echter dat collega Timmermans het met mij eens zal zijn dat wij dit geval niet mogen veralgemenen en dat er in de magistratuur duidelijk een andere wind waait dan enkele jaren geleden. Als wetgever is het onze opdracht meer duidelijkheid te brengen in het geheel van de instrumenten die ter beschikking staan van degenen die vanuit hun rechtelijke opdracht moeten oordelen.

Ik kom thans tot de kern van het probleem. De interpellant zegt dat er destijds tussen de tankcleaners en de waterreinigers afspraken werden gemaakt met betrekking tot het opstarten van een actieplan dat door VMZ, in samenspraak met de OVAM, einde vorig jaar ook werd uitgewerkt. In zijn interpellatie heeft collega Timmermans de belangrijkste uitgangspunten van dat actieplan opgesomd, met name : Ten eerste, de desbetreffende bedrijven dienen in alle gevallen hun afvalwater tot de geldende normen voor oppervlaktewater helemaal zelf te zuiveren. Ten tweede, de bedrijven die hiertoe niet over een aangepaste installatie beschikken dienen hun lozing onmiddellijk stop te zetten. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen enerzijds bedrijven met enkel een voorbehandelingsinstallatie — fysico-chemische zuivering — die hun afvalwater kunnen afvoeren naar een voorbehandeling geschikte installatie van de VMZ, en anderzijds bedrijven zonder voorbehandelingsinstallatie die hun afvalwater moeten afvoeren naar een erkende afvalverwerker. Deze laatste bedrijven dienen onmiddellijk een voorzuiveringsinstallatie te installeren. Ten derde, de desbetreffende bedrijven dienen tegen einde 1991 te zorgen voor een volledige zuiveringsinstallatie — fysica-chemie, biologisch zuiveren, absorptie aan ac-

tieve kool — om te voldoen aan de normen voor lozing in oppervlaktewater.

Zoals de heer Timmermans zei heeft de VMZ — en daar is het fout gegaan — ter uitvoering van het door haar opgezette actieplan de desbetreffende bestaande lozingsvergunningen met ingang van 16 november 1990 geschorst. Artikel 5, paragraaf 3, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewatervoren tegen verontreiniging, voorziet evenwel in deze mogelijkheid tot schorsen wanneer de opgelegde lozingsvoorwaarden niet worden nageleefd. Wat de vraag tot opstelling van proces-verbaal betreft, moet ik antwoorden dat het schorsingsbesluit niet werd gemotiveerd voor het feit dat de opgelegde lozingsvoorwaarden niet werden nageleefd.

Volgens artikel 6 van dezelfde wet van 26 maart 1971 kan de bevoegde Minister een beslissing van de directeur van de Waterzuiveringsmaatschappij vernietigen of wijzigen wanneer deze betrekking heeft op het verlenen van een vergunning. Voor schorsingsbesluiten kan dat echter niet, deze kan ik alleen maar acteren.

Wij zijn daarentegen wel gevat door een beroep tegen de schorsingsbeslissingen van 16 november 1990. Het zijn dus niet alleen de twee bedrijven die tegen deze nieuwe lozingsvergunningen bezwaar hebben aangetekend, ook andere bedrijven hebben dit gedaan.

In afwachting van de resultaten van het onderzoek van deze beroepen door de bevoegde administratie, acht ik het niet opportuun hierover nu al een standpunt in te nemen.

Wat de concrete vragen van de heer Timmermans betreft, kan ik het volgende antwoorden. De bevoegde inspecties kregen opdracht de situatie van beide bedrijven nader te onderzoeken en op te volgen. Wat de uitspraak door de rechter van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Dendermonde betreft, zeg ik u nogmaals dat ik mij gelet op de scheiding der machten daarover niet wil uitspreken. Ik kan die uitspraak alleen maar acteren.

Ik wil er de interpellant ook nog op wijzen dat de VMZ bij besluit van 16 november 1990 een lopende lozingsvergunning met onmiddellijke inwerkingtreding vanaf de betekening van het besluit heeft geschorst zonder enige verwijzing naar enige vroegere overtreding op de opgelegde lozingsvoorwaarden. Bij besluit van 17 december 1990 heeft de VMZ het eerder vermelde schorsingsbesluit van 16 november 1990 opgeheven en de lopende lozingsvergunningen vervangen door een nieuwe lozingsvergunning met strengere voorwaarden die onmiddellijk van toepassing worden verklaard zonder enige termijn.

De rechter in Eerste Aanleg geeft het bedrijf tot 30 juni 1991 de tijd om zich in regel te stellen met de voorwaarden opgelegd in de nieuwe lozingsvergunning van 17 december 1990.

De VMZ heeft op 18 januari 1991 hoger beroep aangetekend tegen de beslissing in Eerste Aanleg.

U verwijst ook naar de recente publicatie van politierechter Morrens. Ik heb zijn bedenkingen gehoord maar ben het niet helemaal eens met zijn randbeschouwingen. U heeft dit weliswaar niet gezegd maar ik maak van de gelegenheid gebruik om dit op te merken.

In vroegere contacten met de heer Morrens, die ik overigens zeer waardeer voor zijn bijdrage in de sensibilisering van het leefmilieuprobleem en dus ook van de rol die de magistratuur moet spelen, heeft hij suggesties gedaan met betrekking tot het inspectie- en vergunningsbeleid dat beter zou moeten worden gecoördineerd. Het decreet betreffende het bestuurlijk beleid voorziet daarin. Ik lees tot mijn verwondering dat hij nu tot andere conclusies komt dan vroeger. Het lijkt me dus niet ongepast om dit in deze context te vermelden.

De Voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de Voorzitter, ten eerste dank ik de Minister voor zijn volledig antwoord en noteer met genoegen dat op 18 januari jongstleden hoger beroep werd aangetekend. Als mijn interpel-

Timmermans

latie hiertoe mede aanleiding was, ben ik al tevreden.

Ten tweede begrijp ik dat de Minister op de tribune niets meer kan zeggen over de gerechtelijke uitspraak, maar een goede verstaander heeft maar een half woord nodig.

Ten derde, het is de taak van de volksvertegenwoordiging om aan te duiden hoe verantwoord onze ambtenaren moeten optreden. Met het nieuwe systeem dat thans op poten zal worden gezet in het Vlaams Gewest zullen de dienst voor het afleveren van de vergunningen en de inspectiedienst werkelijk met de problemen worden geconfronteerd en derhalve optreden zoals de wetgever het verlangt.

Ik dank de Minister voor zijn medewerking.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer M. Van Peel tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de waterverdragen met Nederland

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Van Peel tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de waterverdragen met Nederland.

De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijn interpellatie was oorspronkelijk gericht tot de Voorzitter van de Executieve in zijn hoedanigheid als Minister van Buitenlandse Betrekkingen. Gezien zijn verblijf in het buitenland heeft het Bureau de opdracht gegeven aan Minister Sauwens wiens departement mijn interpellatie ook betreft en die ik dank voor zijn bereidwilligheid.

De Nederlandse Regering schortte onlangs de onderhandelingen over de

waterverdragen op en wijdde er zelfs een persmededeling aan. De Nederlandse onderhandelaar, oud-premier Biesheuvel, maakte daarover in Middelburg zeer stekelijke opmerkingen, ook aan het Belgisch adres. Volgens Biesheuvel, strandden de onderhandelingen op interne Belgische perikelen en vooral op de Waalse onwil om het Maaswater te zuiveren volgens de geldende Europese normen. Zoals reeds twintig jaar lang het geval is, wordt dit Maaswaterargument dankbaar door de Nederlanders gebruikt om elke toelating te weigeren voor de noodzakelijke verdiepingswerken in de Westerschelde.

Mijnheer de Minister, het laat zich dus aanzien dat Vlaanderen blijvend in de tang gehouden wordt door een onaanvaardbare onderhandelingsopstelling van de Nederlandse Regering maar ook van de Waalse Gewestregering. Vlaanderen is daarvan het slachtoffer.

Ten opzichte van de Waalse Gewestregering rijst de vraag hoelang zij nog de onhoudbare stelling kan blijven aanhouden dat de norm viswater voor karperachtigen volstaat voor de Maas, wat een zevental parameters veronderstelt. Mijns inziens zijn ook voor de Maas de basiswaterkwaliteitsnormen vastgelegd in het koninklijk besluit van 15 december 1987 dat een veel groter aantal parameters omvat. Ook het besluit dat op dit ogenblik in de EG wordt voorbereid over de epuratie van huishoudelijke afvalwaters zou in ieder geval een veel verdergaande zuivering van de Maas met zich brengen. Het bijzonder gering ecologisch bewustzijn van de Waalse Gewestregering schaadt, omwille van de koppeling die wordt gemaakt, duidelijk het Vlaamse ecologisch en economisch belang.

Ook het strak vasthouden aan de drinkwaternorm voor de Maas door de Nederlanders is uiteraard niet alleen door ecologische overwegingen gedictieerd. Nederland houdt immers onverkort vast aan de koppeling van het Maaswater aan de uitdieping van de Westerschelde en profiteert schaamteloos van deze oneigenlijke koppeling om aan havenconcurrentie te doen.

De houding van de Nederlandse on-

derhandelaars is dus al even onaanvaardbaar als de Waalse. Zij gaan op het ogenblik zelfs zo ver dat zij er half openlijk mee dreigen vanaf juni geen normale stortvergunningen meer af te leveren aan de Belgische baggersaars in het kader van hun wet verontreiniging oppervlaktewaters. Belgische baggerschepen zouden aan de ketting kunnen worden gelegd vanaf juni.

Opmerkelijk is wel dat het hierbij niet om vuile baggerspecie gaat, maar om nagenoeg zuiver zand, namelijk de zogenaamde klasse 1-specie naar Nederlandse norm. Een aantal formele en wat het milieu betreft irrelevante procedures worden dus in het propere deel van de Westerschelde misbruikt omdat de echte problemen, de waterkwaliteit en de bodemkwaliteit van de Belgische drempels in de Schelde niet opgelost geraken in de algemene malaise in de schoot van de commissie Poppe-Biesheuvel.

Mijnheer de Minister, duidelijk is dat deze koppeling van alles aan alles in de eerste plaats ertoe leidt dat de toegankelijkheid van de Antwerpse haven hieronder lijdt.

Sommigen, ook van Nederlandse zijde, aarzelen niet de problemen mede te wijten aan de Belgische staatshervorming en de daaraan gekoppelde diverse Executieve-niveaus. Persoonlijk geloof ik daar niets van ; het volstaat te verwijzen naar net dezelfde interne Belgische problemen lang voor de staatshervorming, zelfs de laatste twintig jaar.

Ik geloof integendeel dat Vlaanderen, juist dankzij de staatshervorming nu krachtiger dan ooit voor zijn legitiem belang kan opkomen. Mijn vraag aan de Executieve is alleen : gebeurt dat ook ?

Welke houding neemt de Vlaamse Executieve aan tegenover de Waalse gewestregering en de Belgische Regering ? Werden er reeds concrete stappen gezet om dit dossier minstens op Belgisch vlak eindelijk te deblokkeren ? Werd er reeds nagedacht over welke koppelingen de Vlaamse Executieve zelf zou kunnen maken om zowel de Nederlanders als de Walen tot betere gevoelens te brengen ? Ik denk hierbij aan de SST, maar er

Van Peel

is geen tekort aan communautaire dossiers. Kortom, kan de Minister mij meedelen via welke kordate houding de Executieve in dit dossier zo vlug mogelijk vooruitgang zal boeken? Ik meen dat dit zowel op Belgisch, op Waals als op Nederlands vlak diverse stappen veronderstelt.

De Voorzitter : De heer Gryp heeft het woord.

De heer E. Gryp (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het is in feite normaal dat Nederland blijft vasthouden aan de koppeling van de waterverdragen, die op zichzelf wel voor kritiek vatbaar zijn, en aan de kwaliteit van zowel Maas als Schelde.

Voor zover het om de Maas gaat komt de kwaliteit van het Nederlands drinkwater in het gedrang. Dat men bijgevolg de mogelijkheid open houdt om een beroep te doen op oppervlaktewateren is gerechtvaardigd omdat men steeds diepere grondlagen moest aanboren om zich van het nodige drinkwater te voorzien.

De kwaliteit van het Scheldewater is ook economisch van belang, bijvoorbeeld voor het kweken van schaaldieren.

Dat Nederland ecologische voorwaarden stelt voor de kwaliteit van het oppervlaktewater is des te meer verantwoord als men weet dat daar 75 ten honderd van de waterlopen van goede kwaliteit zijn, en bij ons net het omgekeerde. Een en ander heeft ermee te maken dat Nederland tegenover zijn bedrijven een veel strenger vergunningsbeleid voert dan het Vlaams vergunningsbeleid à la carte, waarover ik het vorige dinsdag had.

Het Vlaams milieubeleid is sinds jaar en dag, zoals Minister Kelchtermans in zijn toelichting bij het MINA-plan heeft toegegeven in feite een concurrentievervalsing ten voordele van onze eigen bedrijven. Het is niet alleen ecologisch, maar ook economisch verantwoord eerst werk te maken van een brongerichte aanpak van de oppervlaktewatervervuiling. Bovendien moeten wij tegemoetkomen aan

de nationale engagementen, aangaan op de Noordzeeconferentie. Tegen 1995 moet er een vermindering van 50 ten honderd van de totale vuilvracht zijn.

Wij moeten Nederland niets verwijten. Wij hebben ons immer geëngageerd aan deze eisen te voldoen via vrijwillige internationale afspraken.

Het schoentje knelt elders. Door de bevoegdheidsversnippering over de talrijke nationale en regionale departementen en door het ontbreken van elke vorm van afdwingbaarheid van internationale engagementen naar de Gewesten toe, ontstaan immers blokkeringstoestanden die iedere vooruitgang verhinderen van zodra een Gewest weigert mee te werken.

Men moet het Waalse Gewest niets verwijten wanneer men zelf een grondwetswijziging heeft goedgekeurd die dit mogelijk maakt. Vlaanderen kan evenwel de zaak niet alleen oplossen omdat er een bekkenbeleid nodig is.

Mijnheer Van Peel, twintig jaar geleden was er geen milieubeleid, het ontstond pas bij de staatshervorming. Het bekkenbeleid wordt evenwel gesteund door uw partijgenoot, Staatssecretaris Smet.

Op de herfstzitting van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad werd een internationale Maascommissie opgericht. Dit gebeurde naar het voorbeeld van de succesrijke Rijncommissie.

In plaats van het eeuwig getouwtrek rond de waterverdragen zou men beter samen met Nederland en Frankrijk eerst werk maken van een brongerichte aanpak van de oppervlaktewatervervuiling. Hierbij zijn voor België echter vier of soms vijf Ministers betrokken.

Wanneer de kwaliteit van het Scheldewater voldoende is verbeterd zal het Nederlandse argument vanzelf wegvallen. **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Van Peel en de heer Gryp voor

de vragen die zij hebben gesteld omdat dit mij de gelegenheid biedt dit dossier, dat niet alleen voor de Antwerpse regio maar voor heel Vlaanderen belangrijk is, toe te lichten. Het gaat hier inderdaad om een lang en ingewikkeld verhaal, mijnheer Van Peel. Degenen die de huidige patstelling rond de Waterverdragen toeschrijven aan de staatshervorming van 1988-1989 vergeten de Belgische voorgeschiedenis van dit dossier. Men kan hier beter gewagen van een processie van Echternach dan van efficiënt overheidsoptreden.

Sta mij toe de evolutie van dit probleem sinds 1975 te schetsen.

Op 19 juni 1975 paraferden Belgische en Nederlandse onderhandelaars drie ontwerp-verdragen, die een aantal hangende problemen inzake Schelde en Maas moesten regelen.

Deze zogenaamde Waterverdragen hebben de volgende officiële benamingen :

ten eerste, verdrag betreffende de verdeling en de kwaliteit van het water van de Maas ; ten tweede, verdrag betreffende de totstandkoming van het Baalhoekkanaal ; ten derde, verdrag betreffende de verbetering van de vaarweg door de Schelde nabij het Nauw van Bath.

De jongste jaren wordt de verdieping van de Westerschelde ook beschouwd als deel uitmakend van de Waterverdragenproblematiek, vooral sinds de bochtafsnijding van Bath niet meer door België gevraagd wordt. Een ontwerp-verdrag omtrent de verdieping bestaat nog niet.

Op 13 juli 1984 meldde de Belgische Minister van Buitenlandse Betrekkingen aan Nederland dat België opnieuw wenste te onderhandelen over de Waterverdragen. Tevens liet hij weten dat België definitief afzag van de geplande verbetering van de vaarweg te Bath en de voorkeur gaf aan de verdieping van de Westerschelde over de gehele lengte, van boei Al in de Noordzee tot aan de Zandvliet-sluis, het zogenaamde 48°/43'-programma.

Eind 1986 werden door beide landen onderhandelingsdelegaties samenge-

Sauwens

steld, die de Schelde- en Maasvraagstukken moeten oplossen. In België heeft de Ministerraad hieromtrent een beslissing genomen op 16 december 1986. De Nederlandse delegatieleider is de heer Biesheuvel, gewezen Minister — president van Nederland. De Belgische delegatieleider was aanvankelijk burggraaf Davignon, gewezen EG-commissaris.

De onderhandelingscommissie Biesheuvel-Davignon heeft de mandaten bepaald van de twee ad hoc werkgroepen over enerzijds de Schelde en anderzijds de Maas. De installatievergadering van de ad hoc werkgroepen was gepland op 26 mei 1987 te Brussel, maar werd afgelast ingevolge het beroep van de Executieven.

Bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988 werden aanvullend de bevoegdheden inzake havenbeleid en maritieme toegankelijkheid geregionaliseerd, waardoor het voorwerp van de onderhandelingen inzake de Waterverdragen integraal op gewestelijke bevoegdheden sloeg. Begin 1989 nam de burggraaf Davignon ontslag.

Op 12 september 1989 werd de nieuwe samenstelling goedgekeurd van het ministerieel comité ad hoc onderhandelingen met Nederland, waarbij de gewestelijke vertegenwoordiging werd opgenomen. De nieuwe onderhandelingsdelegatie onder leiding van de ere-secretaris generaal van het Ministerie van Verkeerswezen kwam op 13 oktober 1989 voor de eerste maal met de Nederlandse delegatie samen.

De onderhandelingen in het kader van de zogenaamde Waterverdragen hebben betrekking op vier materies, met name : de verdieping van de Westerschelde ; de aanleg van het Baalhoekkanaal en de Baalhoeksluis op Nederlands grondgebied ; de kwaliteit van het Schelde- en Maaswater en de waterafvoer van de Maas naar Nederland, met het daarmee verbonden probleem van de waterkwantiteit.

Nederland koppelt deze vier problemen zeer strak. Op basis van de inhoud van de in 1975 gearafaerde ontwerp-verdragen wenst Nederland

geenszins af te wijken van het principe van deze koppeling ofschoon deze op geen enkele juridische argumentatie is gebaseerd.

Ik vestig er uw aandacht op dat de nationale verantwoordelijke die de koppeling van die problemen destijds heeft geaccepteerd, een zware hypothek heeft gelegd op de verdere behandeling van dit dossier.

De heer E. Beysen : Bedoelt u de heer Tindemans ?

Minister J. Sauwens : Wat is nu de stand van zaken van de onderhandelingen voor elk van de te behandelen materies ?

Wat de verdieping van de Westerschelde betreft, kan uit contacten tussen de bevoegde Nederlandse en Belgische diensten worden opgemaakt dat zich op technisch vlak geen bijzondere moeilijkheden voordoen voor het programma verdieping 48/43 voet. Wel zal een oplossing moeten worden gezocht voor berging en zuivering van baggerspecie. Dit houdt uiteraard verband met de zuivering van de Schelde op Belgisch grondgebied.

Ook de inscharing van de oevers is een niet onbelangrijk probleem. Verschillende dossiers liggen ter tafel. Het aanvaarden van de vergunningsprocedure in 1985, heeft tot gevolg dat wij ons voortdurend in een ondergeschikte positie bevinden.

Tussen technici werd een geactualiseerde oplossing vooropgesteld namelijk 50 voet, wat 50-voet schepen moet toelaten in één getij en met een tij-venster van 1 uur, op te varen in plaats van in twee getijden en 40 voet voor volkomen tij-ongebonden vaart. Het 50-voetprogramma vergt relatief geringe bij komende investeringen. Zij situeren zich vooral aan de Schelde monding. Het 40-voet tij-ongebonden programma integendeel houdt zowel belangrijk nieuw studiewerk als een herziening van de ramingen in.

België dringt aan op een complementair programma 55 voet om diepliggende schepen toe te laten de toekomstige Baalhoeksluis te bereiken. Dit complementair programma is ge-

bonden aan de afloop van de besprekingen omtrent Baalhoek — dat nog niet ten gronde is aangevat — maar reeds nu werd van Nederlandse zijde bezorgdheid uitgedrukt over deze bijkomende Belgische in feite Vlaamse eis.

Vervolgens de aanleg van het Baalhoekkanaal. Hoewel, zoals reeds gesteld, in feite nog niet ten gronde over Baalhoek gesproken is, toch is reeds duidelijk dat die problematiek zware moeilijkheden zal meebrengen.

In de ontwerp-verdragen van 1975 worden een aantal voorwaarden gedefinieerd voor vestiging van bedrijven in het havengebied Linkeroever die Nederland in feite medezegenschap verlenen voor het toekennen van vestigingsvergunningen op Linkeroever en zelfs, wat de luchtvervuiling betreft, ook op Antwerpen-Recheroever. Men vergeet dat al te vaak ook hier de Belgische onderhandelars ons in een niet al te gemakkelijke positie hebben gebracht.

In het huidig Europees bestel, waar richtlijnen bestaan en steeds strenger worden toegepast om concurrentievervalsende maatregelen van de lidstaten tegen te gaan, kunnen verdragsbepalingen in het kader van de Waterverdragen die zouden afwijken van de Europese richtlijnen en jurisprudentie niet worden aanvaard. Dit zou de Antwerpse haven in het algemeen, en Antwerpen-Linkeroever in het bijzonder, in een ongunstige concurrentiepositie plaatsen. De economische en ecologische bepalingen van het ontwerp-verdrag 1975 dienen dus grondig te worden herzien.

Een volgende problematiek is de verdeling van het Maaswater en de waterkwantiteit. De aanleg van nieuwe stuwmeren in Wallonië, zoals in 1975 opgenomen, is in feite economisch noch ecologisch nog aan de orde, wel kan Wallonië door gebruik te maken van bestaande spaarbekkens — Eau d'Heure — het debiet van de Samber — en daarmee onrechtstreeks de Maas — gedurende 3 maanden ondersteunen met 5 kubieke meter per seconde.

De inname van Maaswater te Tailfer voor de bevoorrading van Brussel —

Sauwens

maximum 4 kubieke meter per seconde in de praktijk 1 kubieke meter per seconde — kan worden stopgezet bij lage waterstand op de Maas, zoals trouwens in de zomer van 1990 is doorgevoerd. Eveneens werd deze zomer in de droogteperiode bewezen dat de waterinname voor het Albertkanaal sterk kan gereduceerd worden door versassing in convooiën, het terugpompen ter hoogte van het sluizencomplex van Wijnegem, de beperkingen opgelegd aan de industrie en voor de irrigatie, en ten slotte door de inschakeling van het spaarbekken van de AWW voor de drinkwatervoorziening van Antwerpen.

De garanties met betrekking tot de waterkwantiteit kunnen bijgevolg in het kader van een gradueel besparingsprogramma, afhankelijk van het debiet van de Maas te Monsin, verwezenlijkt worden. Zonder daarbij te vergeten dat de Nederlandse drinkwatervoorziening voor twee derden door grondwaterwinning gegarandeerd wordt.

Het probleem waarmee de onderhandelingsdelegatie voor het meest geconfronteerd is betreft de visie van de onderscheiden overheden inzake de waterkwaliteit. Van Nederlandse zijde wordt een integraal bekkenbeleid, inclusief zijrivieren voorgestaan terwijl van Belgische zijde beoogd wordt te komen tot goede kwaliteitsdoelstellingen op korte termijn in het kader van de vigerende Europese richtlijnen.

De Vlaamse Executieve in haar principes-standpuntbepaling van 3 mei 1990 bevestigde dezelfde kwaliteitsdoelstellingen voor de Schelde en de Maas : de toepassing van de imperatieve waarden voor karperachtigen uit de Europese richtlijn 78/659/EEG, dit in het kader van internationale verdragen en akten inzake grensoverschrijdende verontreiniging. Het standpunt van de Vlaamse Executieve evolueerde evenwel : vooreerst op basis van de onderhandelingen inzake het verdiepingsprogramma zoals hoger geschetst ; vervolgens op basis van de inmiddels bereikte akkoorden tussen de Gewesten in het kader van de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu ;

en tenslotte voornamelijk op basis van het ambitieuze MINA-plan van collega Kelchtermans.

Hierdoor kwam het standpunt van de Vlaamse Executieve zoals gewijzigd op 20 juni 1990 dicht bij het Nederlandse standpunt te liggen, waarbij in het kader van de reeds aangegane internationale engagementen een gefaseerde evolutie naar een bekkenbeleid, naar het voorbeeld van het Rijnactieprogramma, kan worden voorgestaan, waarbij de onderhandelingen met Nederland „voorlopig” betrekking hebben op de hoofdrijver.

Door de onderscheiden visies inzake waterbeleid besloot mijn Nederlandse collega Maij Weggen de Waalse en de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve te bezoeken. Deze besprekingen leidden echter tot een aantal misverstanden waardoor de plenaire vergadering van de onderhandelingsdelegatie, voorzien op 13 december 1990, van Nederlandse zijde werd afgelast. Ter evaluatie van de ontstane impasse besloot het Ministerieel Comité ad hoc Betrekkingen met Nederland op 19 december tot het nemen van de korte termijn waterkwaliteitsdoelstelling karperachtigen en werd aan Nederlandse zijde gevraagd eventuele bijkomende kwalitatieve normen te preciseren en de visie op het onderhandelingskader verder te bepalen, waarbij van Belgische zijde de bereidheid bevestigd werd tot het voeren van verdere discussies inzake het verhogen van de kwaliteitsnormen wat betreft de timing, en de technische en financiële aspecten.

Wat de heer Van Peel heeft gezegd is juist. De Nederlandse delegatieleider, de heer Biesheuvel reageerde zwaar teleurgesteld en weigert bij brief van 8 januari 1991 antwoord te geven op de door het Ministerieel Comité ad hoc gestelde vragenlijst. Het standpunt van de Nederlandse delegatie werd tenslotte verwoord in het op 9 januari 1991 verspreide perscommuniqué, waarin gesteld wordt dat Nederland zelf eigenhandig ontwerp-teksten zal opstellen tegen april 1991 zonder verdergaande onderhandelingen.

Deze abrupte verbreking van de onderhandelingen heeft evenwel eveneens aanvullend effect gehad op het ambtelijk overleg tussen mijn admi-

nistratie en de administratie Rijkswaterstaat aangaande de WVO-vergunning. Deze vergunning is noodzakelijk voor het uitvoeren van baggerwerken op de Westerschelde ter verzekering van de maritieme toegankelijkheid van de haven van Gent en voornamelijk de haven van Antwerpen. Het procedureel voorziene ambtelijk overleg dat reeds gedurende twee jaar werd gevoerd aangaande deze aan gelegenheid werd plots afgebroken. Hierdoor komt de toelating tot het uitvoeren van baggerwerken na het verlopen van de bestaande vergunning op 18 mei 1991 in het gevaar.

Het is eens te meer duidelijk dat bepaalde krachten in Nederland hiermee België en voornamelijk Vlaanderen aanvullend onder druk willen zetten.

Het woord chantage zou goed geplaatst zijn. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat deze gedisproportioneerde reactie ofwel berust op een wezenlijk misverstand, ofwel getuigt van een uiterst misplaatste eenzijdige behartiging van Nederlandse economische belangen onder het populair kleedje van de bescherming van het leefmilieu en meer in het bijzonder de kwaliteit van onze oppervlaktewateren. Immers, de Nederlandse delegatie is zeer goed op de hoogte van de belangrijke evoluties inzake de doelstellingen van het waterbeleid in de verschillende Gewesten en de ter zake genomen internationale engagementen :

Wat Vlaanderen betreft werd de operationele structuur ter realisering van het MINA-plan inzake de sanering van de oppervlaktewateren bij beslissing van 21 december 1990 geconcretiseerd in de beheersovereenkomst met de NV Aquafin. Met het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest werd op 12 december 1990 een overeenkomst bereikt inzake de sanering van het Zennebekken en de bouw van de daartoe noodzakelijke waterzuiveringsinfrastructuur. In Wallonië is er het decreet Cools dat nieuwe financiële middelen moet verschaffen voor de waterzuivering en wordt werk gemaakt van het opdrijven van de normen voor bepaalde bijrivieren van de Maas. Op de Interministeriële Conferentie Leefmilieu van 5 juni 1990 verklaarden de drie Gewesten zich

Sauwens

akkoord met het principe van een bekkenbeleid voor Schelde en Maas, naar het voorbeeld van de Rijn. Bovendien bepaalt het belangrijke rapport van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad van 5 november 1990 en de daaropvolgende Interparlementaire Benelux Maasconferentie van 23 november 1990, een breed waterbekkenbeleid waarmee Wallonië wel instemde. Tenslotte zijn er buiten de vigerende Europese richtlijnen de belangrijke engagementen inzake de Noordzee-Conferenties waarvan de laatste in 1990 in Den Haag plaats vond, dewelke eveneens door de Gewesten werden onderschreven.

Bij al deze zeer recente en positieve evoluties is precies de abrupte reactie van Nederlandse zijde onverklaarbaar. Juist daarom heb ik mijn Nederlandse collega voor een bespreking uitgenodigd op maandag 28 januari, in overleg met Voorzitter Geens en collega Kelchtermans. Er zal moeten uitgemaakt worden of de Nederlandse houding verklaarbaar is vanuit een gegroeid misverstand of dat, op de vooravond van een mogelijke doorbraak, plots andere Nederlandse belangen roet in het eten komen smijten. Trouwens, Nederland moet niet te hoog van de toren blazen gezien twee derden van hun drinkwatervoorziening gewonnen wordt uit grondwater, materie waarvoor Nederland precies in 1987 door het Europees hof veroordeeld werd inzake de niet implementatie van de grondwaterrichtlijn van 1979, die reeds in 1981 moest geïmplementeerd worden.

Eveneens vraag ik mijn gewestelijke collega's, van het Waals Gewest en ook van het Hoofdstedelijk Brussels Gebied, met de grootste eerbied voor eenieders autonomie inzake de inhoud en prioriteit in de timing van ieders waterzuiveringsbeleid, de op het internationale of intergewestelijke forum genomen engagementen te honoreren en verder uit te voeren. We kunnen immers niet toelaten dat aan de ene tafel bepaalde engagementen worden genomen — en ik verwijs naar beslissingen die onder meer in het kader van de Benelux en

ook van de Noordzee-Conferentie werden genomen, ook van de Gewesten — en dat aan de andere tafel het Waals Gewest en het Brussels Gewest andere houdingen zouden aannemen, wanneer het gaat over de uitbouw en de garantie voor de toekomst van onze Vlaamse havens.

Ik wens hier formeel te verklaren dat de documenten de onderhandelingsdelegaties ter hand werden gesteld; gezamenlijk werd door afgevaardigden van het Brussels Hoofdstedelijk Gebied en van het Waals Gewest — ook al stel ik mij de vraag wat de Brusselse instanties, ook al meten ze zich enigzins ruime bevoegdheden toe, met kwantiteit en kwaliteit van het water, te maken hebben — een brief hebben geschreven, inzake een materie die voor Vlaanderen toch zeer belangrijk is, dit is voor Vlaanderen onaanvaardbaar.

Welke houding moeten wij dan aannemen? Wij moeten streven naar een stapsgewijze procedure, waarbij wordt uitgegaan van de kwaliteitsklasse A3 van de richtlijn 75/440, norm Karperachtigen, zoals door het Ministerieel Comité ad hoc verwoord, verdergaand in het licht van de hierboven reeds bereikte vooruitgang en de basiskwaliteitsnormen opgenomen in het koninklijk besluit van 4 november 1987, te komen tot de kwaliteitsklasse A2, mede in het licht van de voor maart 1991 voorziene verordening inzake het reinigen van oppervlaktewateren van grote steden.

Om nog verdere stappen te zetten naar het geïntegreerd bekkenbeleid kan niet anders dan, in het licht van de basisprincipes van de Noordzee-Conferentie, de internationale Rijncommissie en de besluiten van de Interparlementaire Benelux Maasconferentie van 23 november 1990, eveneens de andere stroomverbonden staten te betrekken bij het beleid. Al was het maar bijvoorbeeld door de invloed van de Ruhr of de grensoverschrijdende Semois op het te voeren bekkenbeleid met alle betrokkenen.

Indien deze stapsgewijze aanpak, waarvoor reeds een hele weg werd afgelegd en waarbij de voorwaarden gezien de laatste evoluties zeker niet

ongunstig zijn, door de Nederlandse onderhandelingspartners niet gevolgd wordt, kan het niet anders dan gevolgen hebben op de algemene verhouding tussen Vlaanderen en Nederland.

Hierbij mag niet vergeten worden dat Nederland nog voor belangrijke dossiers bij Vlaanderen zal moeten komen aankloppen. Ik verwijs hier naar de vaste oeververbinding of het SST-trancé ten noorden van Antwerpen. Ik zal er voor ijveren dat de misverstanden aanstaande maandag in het gesprek met collega Maij Weggen weggewerkt kunnen worden teneinde de voor Vlaanderen en Nederland belangrijke wederzijdse goede verstandhouding niet voor langere termijn te verzuren.

Samengevat kan men zeggen dat Vlaanderen van Nederland geen lessen heeft te ontvangen inzake onze waterzuiveringspolitiek. Sinds de Vlaamse Gemeenschap voor deze materie is bevoegd, hebben wij zelf het oppervlaktewater als absolute prioriteit gesteld. Minister Kelchtermans heeft in dit verband een actieplan ontworpen en wij hebben ook de nodige uitvoeringsmaatregelen genomen.

Nederland zou intussen moeten beseffen dat er na de federaliseringsbeweging van 1988 voor alle betrokken partijen meer heil te vinden is, in bilaterale gesprekken tussen Vlaanderen en Nederland, rechtstreeks, zonder omwegen. De onvruchtbare Belgische onderhandelingsstafel wordt immers steeds meer wankel. De Vlaams-Nederlandse onderhandelingen moeten gebeuren in een sfeer van goed nabuurschap.

Het opschorten van de onderhandelingen door de Nederlandse Regering via de verklaringen en het communiqué van de heer Biesheuvel is hierin een negatief element dat Vlaanderen zijn houding in een aantal grensoverschrijdende dossiers zal doen versterken. Ik zeg in alle duidelijkheid: indien er geen Scheldeverdieping komt voor Vlaanderen zullen wij onze stellingen in verband met de SST naar Amsterdam in vraag stellen.

Van Waalse en Brussels zijde eis ik dat men de internationale en federale

Sauwens

verplichtingen nakomt inzake waterzuivering. De hoofdstad van Europa kan toch niet het vuilste broertje van datzelfde Europa blijven. De federale grondwetgever die zich op dit ogenblik met Midden-oosten-prioriteiten onledig houdt — moet intussen beseffen dat het recht op internationale erkenning van de Gewesten — binnen de overgedragen bevoegdheden — een absolute noodzaak is, niet vanuit een derde fase-obsessie maar vanuit een noodzaak van een coherent en weerbaar internationaal optreden van de Belgische gemeenschappen.

Tot slot hoop ik aan de heren Van Peel en Gryp duidelijk te hebben gemaakt dat de gerechtvaardigde belangen van de Antwerpse regio — en ook de bereikbaarheid van de Gentse haven — niet in het gedrang mogen komen. De Vlaamse Regering erkent dit als een absolute prioriteit. Wij trachten in dit complexe dossier stap voor stap een vooruitgang op te bouwen. Antwerpen als wereldhaven verdient een draagvlak waarmee wij de jaren negentig en de toekomst kunnen tegemoet treden.

De ecologische randvoorwaarden zijn uiteraard ook belangrijk. Ik hoop dan ook dat de besprekingen die wij met de Nederlandse Regering volgende maanden voeren de huidige padstelling kunnen deblokken, want hiermee is uiteindelijk niemand gebaat. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Minister voor zijn omstandig antwoord. Het verheugt mij ten zeerste dat men blijkbaar in de schoot van de Vlaamse Executieve is overeengekomen een kordate houding in dit dossier aan te nemen ten overstaan van de Nederlandse Regering. Ik verheug mij ook dat maandag een officieel contact plaatsgrijpt tussen uzelf, de Voorzitter van de Executieve en Minister Kelchtermans enerzijds, en mevrouw May Weggen anderzijds.

Mijnheer de Minister, ik wil nog een korte bijkomende vraag stellen. Uw

houding ten overstaan van Nederland lijkt mij correct : kordaat zijn en laten aanvoelen dat zij voor een aantal dossiers vragende partij zijn.

Anderzijds is er ook de problematiek ten overstaan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en ten overstaan van het Waals Gewest. Neemt de Vlaamse Executieve daar tegenover ook dezelfde militante houding aan ?

De Voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, naar aanleiding van de interpellatie van de heer Van Peel heeft de Minister inderdaad een goede analyse gemaakt van de situatie. Zijn conclusie valt evenwel naar mijn gevoelen te zwak uit. Als ik na vijftien jaar onderhandelen hoor zeggen dat men ook in de Vlaamse Executieve opteert voor een stapsgewijze procedure, dan kan ik mij daar niet langer mee akkoord verklaren. Via een stapsgewijze procedure kan men op korte termijn geen doorbraak verwachten in dit — ik geef het toe — complexe dossier.

Men moet weten — en ik denk dat dit ook de teneur was van de interpellatie van de heer Van Peel — dat ons geduld opgebruikt is. Ik stel zelfs vast dat er een soort interpellatiemoedheid is tot stand gekomen door de opeenvolgende gebeurtenissen waardoor wij, soms nogal pijnlijk, getroffen zijn. Ik overdrijf niet wanneer ik zeg dat de Antwerpenaars zich soms de gegijzelden voelen van de Nederlanders. **(Onderlinge gesprekken)**

De Voorzitter : Mag ik uw aandacht vragen voor de heer Beysen, alstublieft.

De heer E. Beysen : Dank u, mijnheer de Voorzitter.

Ik herhaal dat de Antwerpenaars zich soms de gegijzelden voelen van de Nederlanders maar het is geweten hoe men Nederlanders moet aanpakken : bikkelhard, want dat is de enige taal die zij begrijpen. Mijnheer de Minister, in plaats van een stapsgewijze procedure stel ik de Executieve voor, in afwachting dat ter zake enige

voortgang kan worden geboekt, alle grensoverschrijdende dossiers gewoon te blokkeren en de Nederlanders te zeggen : Zolang u niet bereid bent met ons te praten over een oplossing van de problematiek van de waterverdragen, blijft u hier tevergeefs aankloppen. Dat is de enige taal die men aan de noordelijke kant van onze grens begrijpt, de enige taal waarmee men succes zal boeken bij die moeilijke onderhandeling.

Ik beperk grensoverschrijdende problemen niet tot de SST. Wij spreken gewoon over niets meer verder. Als wij dat niet doen, mijnheer Suykerbuyk, dan staan wij hier over vijf jaar misschien nog over hetzelfde te praten. Ik voeg daaraan toe dat wij een bijkomende dimensie zouden moeten inschakelen. Desnoods trekt een parlementaire delegatie naar Nederland om die stelling eens duidelijk te maken aan de Nederlandse parlementsleden. Ik denk dat wij op die manier de Executieve zullen ondersteunen om eindelijk een beetje beweging te krijgen in een dossier dat ons al veel te lang bezighoudt.

De Voorzitter : Het woord is aan de heer Gryp.

De heer E. Gryp : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik zal niet dezelfde krijgshaftige taal gebruiken als collega Beysen zopas. Ik wil de Minister enkel in herinnering brengen dat hij niet is ingegaan op mijn uitspraak dat de watervervuiling in Nederland — dat hebben wij onder meer uit het SOBE-MAP-rapport en andere studies geleerd — in omgekeerde verhouding staat tot de vervuiling in Vlaanderen. Ik heb u ter zake cijfers geciteerd : zo zou 25 en 75 ten honderd van de waterlopen respectievelijk in Nederland en in Vlaanderen zwaar vervuild zijn.

Ik heb er ook de nadruk op gelegd dat dit een gevolg is van een afgezwakt en lankmoedig vergunningenbeleid in Vlaanderen, wat gelijk staat met een concurrentievervalsing. Vandaar dat het toch wel begrijpelijk is dat een buurland wiens economie door dit falikant beleid benadeeld wordt, zich daartegen verzet.

Mijnheer de Minister, ik meen dus dat het onterecht is wanneer u ver-

Gryp

klaart dat wij geen lessen inzake waterzuiveringsbeleid van Nederland hebben te ontvangen. Integendeel !

De Voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik wens bondig enkele opmerkingen te formuleren.

Ik ben het met het historische overzicht van de Minister eens wanneer hij zegt dat in het verleden fouten werden gemaakt door de koppeling van een aantal dossiers namelijk de verdieping van de Schelde, de aanleg van het Baalhoekkanaal en het systeem van de vergunningen. Wat dit laatste betreft : wij hebben op dit ogenblik behoefte aan niet minder dan drie vergunningen van Nederland vooraleer wij zelfs maar onderhoudsbaggerwerken in de Schelde kunnen uitvoeren.

In de onderhandelingen is echter een grote mate van ontkoppeling tussen de dossiers het Scheldebekken en het Maasbekken bereikt. Vlaanderen is vooral geïnteresseerd in een verdieping van de Schelde en de mogelijke aanleg van het Baalhoekkanaal terwijl het zelfdertijd streeft naar de zuivering van het oppervlaktewater tegen 1995. Ik meen dat er ter zake met Nederland weinig disputen of verschillende inzichten kunnen bestaan. Wanneer ik dat zeg, dan betekent dit dat wij mijns inziens, in tegenstelling tot de heren Van Peel en Beysen, op dit ogenblik ten opzichte van Nederland — ik begrijp dat wij in een onderhandelingspositie zitten — een al te harde toon aanslaan.

Indien wij een vergunning vragen — en wij zullen daarvoor pleiten — om de Schelde opnieuw te mogen uitbaggeren, is het dan zo zeker dat wij aan alle voorwaarden van de vorige vergunning hebben voldaan ? Hebben de Nederlanders dan geen gelijk ons daarover vragen te stellen ? Het is duidelijk dat wij het bij het rechte eind hebben door een aantal maatregelen in het vooruitzicht te stellen in verband met de kwaliteit van het Scheldewater, maar hebben de Nederlanders ongelijk als zij zeggen dat

tot nu toe ter zake noch voor de Schelde noch voor de Maas veel werk werd verricht ? Hebben de Nederlanders tenslotte ongelijk wanneer zij aan de Belgische onderhandelaars laten weten dat wat hen op dit ogenblik interesseert niet zozeer meer de levering van drinkbaar water is, maar wel de zuivering van de Maas die overigens door Vlaanderen én door Nederland stroomt ?

Mijnheer de Minister, ik ben van mening dat u met Nederland in zo'n onderhandelingscontext zit dat, precies door de koppeling met al wat in het verleden werd aanvaard, die harde toon niet meer mogelijk is en akkoorden enkel kunnen tot stand komen door middel van een dialoog. Ik zou u bijgevolg willen suggereren volgende maandag, tijdens de ontmoeting met uw Nederlandse collega's Biesheuvel en Maij-Weggen, hoe dan ook de bruggen niet op te blazen. Onze delegatieleider zal u kunnen bevestigen dat, wat de onderhandelingen betreft, reeds grote vooruitgang werd geboekt. Bovendien moeten wij ons rekenschap geven van het feit dat een groot deel van de moeilijkheden liggen bij de Belgische delegatie, met name bij de uiteenlopende standpunten van de Waalse en de Vlaamse onderhandelaars. Om zich daarvan rekenschap te geven volstaat het de verklaringen van de heer Baudson, verschenen in La Libre Belgique van vandaag, te lezen.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Het feit dat de vragen en de bemerkingen zeer uiteenliggen toont aan dat het hier om een complex dossier gaat.

Mijnheer Van Peel, het vraagt reeds heel wat diplomatie om in het Belgische standpunt van de Ministeriële Conferentie die de waterverdragen behandelt, op basis van dialoog, de Vlaamse visie te doen weerspiegelen. Die weg hebben wij tot nu toe bewandeld. Alhoewel er gisteren nog bepaalde uitspraken zijn gedaan die een dialoog bemoeilijken, hebben wij er alle belang bij een gemeenschappelijk Belgisch standpunt uit te werken. Niemand is gebaat met een blokkering binnen de Ministeriële

Conferentie. Nochtans streven wij ernaar tot een meer rechtstreekse dialoog Vlaanderen-Nederland te komen.

De heer Gryp heeft een vraag gesteld in verband met de waterzuivering. Mijn mening verschilt van de zijne. Ik heb ter zake onder meer gesproken over de Nederlandse veroordeling voor het grondwaterbeleid in 1987 en over de waterwinning.

Men vroeg waarom Nederland uiteindelijk water put uit de Maas en niet uit de Rijn wanneer men dan toch beweert dat men met betrekking tot de Rijn een schitterend bekkenbeleid wordt gevoerd. Het gaat hier natuurlijk om een ander type van rivier. Het is evenwel een feit dat de jongste vijftien jaar de situatie ook in Nederland is geëvolueerd en men meer belangstelling heeft voor een algemeen oppervlaktewaterbeleid. Daarin steken een aantal goede elementen maar de belerende toon in dit debat vanwege Nederland moeten wij, om geen enkele reden, nemen. De Vlaamse Raad, de Vlaamse Executieve heeft consequent haar doelstellingen inzake milieu en waterzuivering nagestreefd. Een en ander wordt gerealiseerd en een belerende toon ter zake aanvaardt wij niet.

Het is trouwens deze arrogante toon die onder meer bij het Waals en het Brusselse Gewest een bepaald ongenoegen opwekt. Wij zullen deze prioriteiten zelf leggen omdat wij, Vlaanderen, dat zelf belangrijk vinden en niet omdat Nederland dat eist.

De heer Hancké heeft gelijk wanneer hij zegt dat er reeds een hele weg is afgelegd. Door het ambtelijk overleg tussen de Nederlandse ambtenaren van de Rijkswaterstaat en ons eigen Bestuur van Waterwegen werd reeds zeer belangrijk dossierwerk verricht. Ik wil hier hulde brengen aan de Belgische onderhandelingsleider, de heer Poppe, omdat hij stap voor stap diplomatiek voorbereidend werk heeft verricht. Ik denk dat wij er alle belang bij hebben om vrij kordaat en radicaal ons standpunten te formuleren maar ik ben bereid de dialoog voor te zetten. Het gesprek van maandag is daarbij belangrijk. Wij

Sauwens

moeten trachten uit de krantetitel-sfeer te geraken die op dit ogenblik vanuit diverse zijden wordt opgebouwd. Dat zal niet zo lang duren, mijnheer Beysen. De datum van 18 mei is vooropgesteld voor het vervallen van de vergunningen voor de onderhoudsbaggerwerken in de Schelde. Vóór die datum zal er hoe dan ook tussen Vlaanderen en Nederland een afspraak moeten worden bevestigd met het oog op de ont koppeling van een aantal gegevens. Een aantal elementen moeten uit het globale kader van de waterverdragen worden gehaald omdat er inderdaad beslissingen op korte termijn moeten worden genomen. Ik meen dat de onderhandelings sfeer, die we opnieuw moeten opbouwen tijdens de eerstvolgende weken, daartoe de nodige ruimte moeten scheppen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

BEGROETING BUITENLANDSE DELEGATIE

De Voorzitter : Collega's, wij begroeten thans in ons midden de heer Algirdas Saudargas, Minister van Buitenlandse Zaken van de Onafhankelijke Republiek Litouwen. (*Langdurig algemeen applaus*)

De heer Saudargas bekleedt zijn ambt sinds de eerste vrije verkiezingen van maart 1990. Ingevolge de tragische gebeurtenissen van de laatste dagen werd hij door zijn Regering belast met de opdracht het standpunt van de onafhankelijke republiek Litouwen in het buitenland toe te lichten. In dat verband heeft de bevoegde Commissie van Buitenlandse en Externe Aangelegenheden van onze Vlaamse Raad uitvoerig van gedachten gewisseld met onze gast.

Wij beschouwen het als een eer de Minister vandaag in ons midden te mogen begroeten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, in verband met onze werkzaamheden van vandaag zou ik het volgende voorstel willen doen : aangezien de besprekingen in verband met het voorstel van decreet van de heren Van Rompuy en Chevalier wellicht nog uren kunnen duren zou ik thans willen voorstellen onverwijld te stemmen over de moties van aanbeveling. Na de stemming kunnen wij voortgaan met een actuele vraag en een actuele interpellatie. Daarna kunnen wij het debat over de artikelen en de amendementen op de artikelen voortzetten. De stemming over de artikelen en de amendementen en de eindstemming zullen wij houden tijdens de eerstvolgende Openbare Vergadering.

Bestaat hierover consensus in de Raad ? (*Instemming*)

Ik constateer dat er geen tegenargumenten zijn.

Dan is aldus besloten.

MOTIE VAN AANBEVELING van mevrouw A. Leysen c.s. tot besluit van de op 9 januari 1991 behandelde Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid — 379 (1989-1990) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van mevrouw Leysen c.s. tot besluit van de op 9 januari 1991 behandelde beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

124 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

121 leden hebben ja geantwoord ;

3 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Berben P.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Bril L.
Candries H.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
Cuyvers J.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Loor H.

Raadsvoorzitter L. Vanvelthoven (SP) verwelkomt de heer Algirdas Saudargas, Minister van Buitenlandse Zaken van de Onafhankelijke Republiek Litouwen

Voorzitter

De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Garcia R.
Gesquière M.
Geysels J.
Gryp E.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kempinaire A.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Sarens F.
Schellens A.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Timmermans J.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Bree J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.

Vandermeulen P.
Van der Sande J.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)
Vreven A.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Wulf R.
Sauwens J.
Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer A. Denys tot besluit van de op 7 januari 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin — 442 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de

hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Denys tot besluit van de op 7 januari 1991 door de heer Denys gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NV Aquafin.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, het spijt mij dat de betrokkene in dit dossier, Minister Theo Kelchtermans, niet aanwezig is op het ogenblik dat het Vlaams Parlement een ernstige uitspraak moet doen in verband met het zogenaamde Aquafin-monster.

Geachte collega's, deze motie van aanbeveling werd ingediend ter gelegenheid van mijn interpellatie en daarin vraagt de PVV ofwel dat de heer Kelchtermans de Aquafinovereenkomst aanpast, wat hij heeft beloofd ter gelegenheid van de bespreking in de Commissie, ofwel, indien hij dat niet doet, dat hij er dan de nodige politieke conclusies zou uit trekken. (**Minister Theo Kelchtermans betreedt het halfrofd**)

Gisteren werd er in de Commissie over het dossier Aquafin belangrijke informatie gegeven. Spijtig genoeg heb ik deze Commissie niet kunnen bijwonen, omdat ik hier deelnam aan het boeiend debat over de BRT. Collega Van Mechelen, die in mijn plaats in de Commissie aanwezig was, heeft mij de adviezen en het verslag van het Rekenhof overgemaakt.

Welnu, het Rekenhof bevestigt wat de PVV tijdens de interpellatie heeft gezegd. De resultaatverbintenis die de heer Kelchtermans beloofde op te maken en die op bladzijde 106 van het verslag bestuurlijk beleid is terug te vinden, werd niet opgesteld. Het Rekenhof heeft duidelijk neen geantwoord op de concrete vraag of de resultaatverbintenis voldoende was omschreven. Dus gaat het hier om een misleiding door Minister Kelchtermans.

Geachte collega's, de misleiding van

Denys

het Parlement is nog veel groter met betrekking tot de controle van het Rekenhof. Ik verwijs opnieuw naar het verslag bestuurlijk beleid, op bladzijden 104 en 105, met name het verslag van de collega's Olivier en Peeters, waarin letterlijk staat, ik citeer : Een lid vraagt of het Rekenhof zal kunnen controleren of het protocol om de opdrachten conform de wet op de overheidsopdrachten te gunnen zal kunnen worden nageleefd. De Gemeenschapsminister van Leefmilieu antwoordt, ik citeer : Gellet op het feit dat het hier gaat om een privaatrechterlijke vennootschap, kan een dergelijke controle projectmatig niet. Een controle op de naleving van de overeenkomst met de n.v. is wel mogelijk via het verslag van de afgevaardigde dat bij de begroting wordt gevoegd. Met deze uitleg, geachte collega's, heeft de Minister gevraagd ons amendement te verwerpen, dat ertoe strekte de controle van het Rekenhof in het decreet bestuurlijk beleid zelf in te bouwen.

Gisteren werd in de Commissie voor Leefmilieu door de woordvoerders van het Rekenhof verklaard dat het wel perfect mogelijk zou zijn geweest deze controle rechtstreeks in te voeren, maar zij voegen daaraan toe dat dit blijkbaar niet de bedoeling is geweest van de decreetgever. De decreetgever heeft zich hier laten misleiden door de heer Kelchtermans. Hij vervolgde dat op die manier het Rekenhof afgesneden is van alle basisinformaties.

Bij de gunning zal het Rekenhof dus nooit een aanbestedingsdossier kunnen inkijken.

Mijnheer de Voorzitter, collega Van Rompuy, de meeste fracties spreken hier altijd over een nieuwe politieke cultuur in Vlaanderen. Als men van mening is dat de Minister het Parlement mag misleiden dan moet men deze motie niet goedkeuren. Als men echter van mening is dat politieke deontologie iets moet betekenen in het nieuwe Vlaanderen van morgen dan kunt u niet anders dan deze motie van aanbeveling goedkeuren. **(Applaus bij de PW)**

De Voorzitter : De heer Geysels

heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, bij de bespreking van het decreet bestuurlijk beleid en bij de bespreking van het decreet op het MINA-fonds hebben wij vanuit de oppositie altijd beklemtoond dat de creatie van Aquafin een vorm van volmacht was via belastingen door de burger betaald, zonder enige garantie dat wij inderdaad in 1995 proper water in onze rivieren zullen hebben en zonder enige vorm van controle van deze Raad.

Er werden toen een aantal amendementen ingediend, zowel bij het decreet bestuurlijk beleid inzake Aquafin als bij het debat over het MINA-fonds. Deze amendementen werden met het akkoord van de meerderheid telkens vlug afgewimpeld met het argument dat de Raad en het Rekenhof ten volle hun prerogatieven zouden kunnen uitoefenen. Dat werd gezegd !

Er werd toen vanuit verschillende fracties gevraagd dat het Rekenhof zijn opmerkingen zou geven vooraleer het contract tussen Aquafin en het Vlaams Gewest definitief zou worden ondertekend. Dat werd geweigerd.

Welnu, collega's, gisteren hebben wij inderdaad, zoals de heer Denys heeft gezegd, vanuit het Rekenhof een aantal belangrijke opmerkingen gekregen. Die opmerkingen omvatten twee essentiële punten.

Ten eerste, samen met ons heeft de heer Lievens van het Rekenhof in het contract vruchteloos naar die resultaatverbintenis gezocht. Niettegenstaande alle opmerkingen, alle persverklaringen van verschillende Ministers over het feit dat die resultaatverbintenis toch in het contract zou zijn vermeld, heeft de heer Lievens niets gevonden.

Ten tweede, het Rekenhof heeft geen rechtstreekse controle op de activiteiten en op de financiën van Aquafin. In het beste geval is de controle onrechtstreeks en post factum.

Dat had men kunnen vermijden in-

dien men de voorgestelde amendementen in verband met de controle van het Rekenhof had goedgekeurd. Men heeft dat niet gedaan. De Vlaamse Raad staat dus definitief buiten spel.

Tenslotte, mijnheer de Voorzitter, deze kritiek, post factum, van het Rekenhof illustreert de blunderpolitiek rond dit milieudossier. Wij ontzeggen de Minister het recht niet om blunders te begaan. Hij is trouwens sterk in. Wij ontzeggen hem wel het recht om blunders te begaan op kosten van de belastingbetaler en met in 1995 nog altijds vuil water.

Mijnheer de Minister, u bent een troebel-water-visser. **(Applaus bij AGALEV en PVV)**

De Voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, de SP-fractie zal de motie van aanbeveling niet goedkeuren. Wij zijn er immers van overtuigd dat wij bij de meerderheid in het algemeen en de Executieve in het bijzonder op basis van objectieve en redelijke argumentatie de noodzakelijke bijsturingen kunnen afdwingen. Het door onze fractie voorgestelde verder onderzoek en toelichting in de Commissie van Leefmilieu van de conventie met Aquafin bleek zeer nuttig en waardevol. Ook collega's uit de oppositie hebben dat toegegeven.

Het officieel verslag van onze commissiewerkzaamheden zal bepalend zijn voor sommige interpretaties en zienswijzen door de Minister verwoord op zeer precieze vragen van de collega's-commissieleden en mezelf.

Ten eerste werd duidelijk aangetoond dat de overeenkomst met de NV Aquafin volstrekt aan de wettelijkheid beantwoordt omdat het uitvoering geeft aan het decreet bestuurlijk beleid, dat nominatief een wettelijk mandaat heeft ingeschreven ten voordele van de NV Aquafin.

Ten tweede, de begroting van het MINA-fonds volgens artikel 15 wordt slechts aangesproken in het licht van

Timmermans

de opvorderbaarheid conform artikel 6 van de comptabiliteitswet, waarbij de controle van het Rekenhof post factum en op indirecte wijze kan gebeuren, omdat dit in de afgesloten conventie werd bedongen. Organiek was dit anders niet mogelijk. De conventie is dus zeer waardevol, mijnheer Denys.

Ten derde, de algemene controle, ook post factum en indirect, is volgens het Rekenhof zeer ruim, bij combinatie van alle artikelen inzake informatie, controle en verslaggeving. Aquafin zelf is evenwel niet rechtstreeks onder controle. De rechtstreekse rapportering aan de Vlaamse Raad, zoals bedongen van Aquafin, is evenwel uitzonderlijk. De opzegvergoedingen, zoals door de conventie voorgeschreven — ook iets waarin de heer Denys geïnteresseerd is — zijn door het Rekenhof te controleren. De intern controller moet wel externe aanduidingen geven om het Rekenhof toe te laten de toepassing van de wet op de overheidsopdrachten te controleren. Het Rekenhof zelf heeft immers geen initiatiefmogelijkheid en heeft geen basiscontrole. Volgens artikel 13 paragraaf 2, kan de NV Aquafin niet optreden als bouwheer zelf, zonder een nieuwe en aanvullende bijzondere conventie. De interpretatie van het Rekenhof is, dat dit enkel in uitzonderingssituaties kan. De problemen door de SP-fractie ter sprake gebracht bij de discussie van het decreet bestuurlijk beleid en de politieke afspraken die de Minister heeft toegezegd, werden dus ingeschreven in deze Conventie. De directeur van het Rekenhof verklaarde evenwel in de Commissie, dat deze samenkomst geen resultaatverbintenis inhoudt, omdat het mandaat dat door de decreetgever wettelijk werd opgedragen aan de NV Aquafin, hieraan tegengesteld is.

De Voorzitter : Mijnheer Timmermans, gelieve te besluiten.

De heer J. Timmermans : Volgens het Rekenhof is de lastgever juridisch mede aansprakelijk met de lasthebber zo deze — desondanks de goede trouw — de vooropgestelde doelstel-

lingen niet bereikt. De keuze bepaald in het decreet bestuurlijk beleid, houdt volgens het Rekenhof enkel een middelenverbintenis in. Op een voor het Rekenhof onaanvaardbare wijze wordt in artikel 15 bevoegdheid gegeven aan de intern controller om namens het Vlaams Gewest de realisaties van de NV Aquafin aan te nemen, waardoor de zware financiële verplichtingen een aanvang nemen. Om principiële reden kan niet worden akkoord gegaan, daar deze intern controller op de loonlijst staat van de NV Aquafin. Voor het Rekenhof dient bij delegatiebesluit van de Minister hiervoor een ambtenaar te worden aangeduid.

De Voorzitter : Mijnheer Timmermans, ik vraag u nogmaals te besluiten.

De heer J. Timmermans : De SP dringt er daarom bij de Executieve op aan de problematiek van de resultaatverbintenis te onderzoeken en eventueel de visie van het Rekenhof te weerleggen. Het probleem gesteld in artikel 15 kan worden opgelost door het aanduiden van een gedelegeerd ambtenaar voor het aanvaarden van de door Aquafin uitgevoerde werken.

Volgens de SP wordt door de Executieve en de Minister van Leefmilieu een zeer grote inspanning geleverd door het inzetten van belangrijke financiële middelen en structuren. **(De Voorzitter ontleemt de heer J. Timmermans het woord)**

De Voorzitter : Dames en heren, wij gaan nu over tot de stemming over de motie van aanbeveling van de heer Denys.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
24 leden hebben ja geantwoord ;
85 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.

Berben P.
Bril L.
Cuyvers J.
De Groot E.
Denys A.
De Vlieghe W.
Dewinter F.
Dierickx L.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Taelman W.
Van Aperen A.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verberckmoes F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)
Vreven A.

NEEN hebben gestemd :

Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.

Voorzitter

Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gesquière M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J. -P.
Sarens F.
Schellens A.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Van Bree J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Beysen E.
Coens D.
De Wulf R.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Sauwens J.
Van den Bossche L.

Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

Reden voor onthouding ?

De heer E. Beysen : Mijnheer de Voorzitter, ik heb afgesproken met de heer Willockx en dat geldt ook voor de volgende stemmingen.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer W. Verreycken tot besluit van de op 7 januari 1991 door de heer W. Peeters en de heer G. Annemans gehouden interpellaties tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie

— 443 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Verreycken tot besluit van de op 7 januari 1991 door de heer Walter Peeters en de heer Annemans gehouden interpellaties tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, wij vergaderen sinds twee dagen over een onderwerp dat hiermee in nauw verband staat, namelijk het BRT-decreet.

Ik doe voorlezing van artikel 21 van het nieuwe BRT-decreet : De informatie-uitzendingen alsmede de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, alsook alle informatieve programma-onderdelen, dienen onpartijdig en waarheidsgetrouw te zijn. Elke vorm van censuur is verboden.

De laatste zin is het orgelpunt van artikel 21 en lijkt mij helemaal niet voor een dubbelzinnige interpretatie

vatbaar te zijn. Het voorstel van decreet werd ingediend door de heren Chevalier en Van Rompuy op inspiratie van de BRT-top, zoals hier al verscheidene malen is gezegd.

De Vlaamse Raad heeft de mogelijkheid om zich te verzetten tegen die BRT-top en tegen de inspiratoren van de tekst die wel schrijven dat elke vorm van censuur verboden is maar die terzelfdertijd doodgewone censuur uitoefenen door een uitzending te schrappen omdat ze ingaat tegen de heersende mening.

Ik wijs erop dat deze tekst verder gaat. Ik dring dus aan op het recht op vrije meningsuiting, zelfs als het over repressie gaat, zelfs als de officiële geschiedschrijving hierdoor in haar blootje komt te staan en zelfs als die officiële geschiedschrijving niet wordt gevolgd.

Deze motie van aanbeveling bevestigt het standpunt dat geen censuur ingevoerd mag worden en dat er recht is op vrije meningsuiting.

De Voorzitter : De heer Walter Peeters heeft het woord.

De heer W. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in mijn interpellatie heb ik voldoende aangeduid dat bij het opschorten van de uitzendingen van BRT-journalist De Wilde de BRT zich zeer duidelijk heeft bezondigd aan selectieve censuur. De heer Verreycken heeft dit voldoende aangetoond met citering van de decreetgeving dienaangaande.

Maar er is meer. Het is onaanvaardbaar voor ons Vlaams volk dat het niet het recht krijgt inzage te nemen in geschiedgaring zoals gebeurde door Maurice De Wilde rond de repressie op dezelfde werkwijze waarmee hij de historiek van de collaboratie heeft gebracht in ruim 137 uitzendingen.

Hij vroeg minimum acht uitzendingen in verband met de repressie maar dat aantal werd herleid tot vier.

De eerste twee uitzendingen betroffen alleen de repressie van de kleine man, de straatrepressie. In de derde en vierde uitzending komen echter de verantwoordelijken van de repressie aan bod, namelijk de justitie. Deze

W. Peeters

laatste twee uitzendingen werden echter weggecensureerd.

Bovendien heeft De Wilde aangetoond dat hij, ondanks zijn historisch als volwaardig geëvalueerde werkwijze van geschiedgaring voor deze episode van de repressie, niet de kans krijgt om in Vlaanderen de objectieve geschiedschrijving van de repressie te brengen, wat hij met dezelfde werkwijze wel heeft mogen doen voor de collaboratie. Hij heeft voldoende aangetoond dat het herleiden tot twee uitzendingen van vele honderden pagina's ondervragingen moest leiden tot een overbondige weergave van de ondervragingen en daarvoor juist tot het uitzenden van een aantal bruuskerende verklaringen.

Het Vlaamse volk heeft recht op het opklaren van één van de meest pijnlijke episoden in zijn geschiedenis, namelijk de problematiek van collaboratie en repressie, waardoor meer dan 90.000 personen voor de rest van hun leven door een odium zijn gemerkt en in hun beroeps- en sociaal leven zwaar zijn getroffen. Vooral onze jongere generatie moet het recht krijgen om daarop toe te zien en zich een oordeel te vormen.

Wij rekenen erop dat de Minister, die bevoegd is voor het mediabeleid en in het kader van deze bevoegdheid de voorgedij uitoefent over de BRT, zijn volle verantwoordelijkheid zal opnemen en er verder zal op toezien — zoals trouwens de evolutie laat verwachten — dat deze uitzendingen op het scherm worden gebracht. Bovendien wensen wij, zoals door collega Walter Luyten is gevraagd, dat de Commissie voor de Media, die ter zake bevoegd is, zich kan vergewissen van de objectiviteit van het advies van de betrokken commissie door het verkrijgen van inzage- en beoordelingsrecht inzake deze twee gewraakte uitzendingen.

Wij rekenen erop dat de Vlaamse Raad deze motie van aanbeveling volmondig zal steunen. **(Applaus)**

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
24 leden hebben ja geantwoord ;
58 leden hebben neen geantwoord ;
29 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Bockstal E.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Candries H.
Caudron J.
Coveliers H.
De Beul A.
Dewinter F.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Peeters W.
Pillaert J.P.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Van Vaerenbergh E.
Verreycken W.

NEEN hebben gestemd :

Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Bosmans F.
Breyne P.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Cooreman E.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dupré J.

Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Garcia R.
Gesquière M.
Hancké L.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Pinoie E.
Sarens F.
Schellens A.
Sleecx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Beysen E.
Bril L.
Cuyvers J.
De Groot E.
Denys A.
De Vlieghe W.
De Wulf R.
Dierickx L.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Sauwens J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Bossche L.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Hecke J.
Van houtte M.

Voorzitter

Van Mechelen D.
Verberckmoes F.
Vogels M. (mevr.)
Vreven A.
Waltniel L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer C. Moors c.s. tot besluit van de op 9 januari 1991 behandelde actuele interpellatie van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de uitvoering van het bestaande Maasdijs kenplan – 444 (1990-1991) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Moors c.s. tot besluit van de op 9 januari 1991 behandelde actuele interpellatie van de heer Didden tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de uitvoering van het bestaande Maasdijs kenplan.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
108 leden hebben ja geantwoord ;
6 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos

Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Bril L.
Candries H.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Cooreman E.
Coveliers H.
Cuyvers J.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
De Vlieghe W.
Dewinter F.
Dhoore L.
Didden M.
Dierickx L.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gesquière M.
Geysels J.
Gryp E.
Hancké L.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Maximus L. (mevr.)
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.

Swaelen F.
Taelman W.
Timmermans J.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Bree J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vandermeulen P.
Van der Sande J.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)
Vreven A.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Chevalier P.
De Wulf R.
Lenssens J.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Ge-

meenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de door de regionalisering van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering van Minder-Validen veroorzaakte moeilijkheden bij het uitreiken van parkeerkaarten

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vogels tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de door de regionalisering van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering van Minder-Validen veroorzaakte moeilijkheden bij het uitreiken van parkeerkaarten.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik hoop dat u niet voor mij gaat lopen, want ik zal een boeiende en pittige vraag stellen.

Mijnheer de Minister, de regionalisering van het Rijksfonds duurt een lijdensweg lang. Het einde van de tunnel was in het zicht — zo dachten wij tenminste — toen deze Raad vorig jaar het Vlaams Fonds goedkeurde en er duidelijkheid werd geschapen : één toegangspoort, zowel voor de voorzieningen van het Rijksfonds als van het Fonds 81. Nu blijkt dat dit geenszins het geval is, want alles is nog veel onduidelijker geworden. Niemand weet nog waar hij terecht kan. Een kinderziekte ? Het zou kunnen en het is begrijpelijk, maar ze duurt al te lang en is soms al te gortig, zeker wat de recente feiten in verband met de parkeerkaarten betreft.

Mag ik u volgend geval voorleggen ? Iemand die een chronische ziekte heeft en snel achteruitgaat, kan zich enkel nog per auto verplaatsen en heeft dus dringend een parkeerkaart nodig. De plaatselijke sociale dienst vult de nodige formulieren in en voegt er een nota aan toe die de dringendheid daarvan bewijst. Gevolg : in plaats van sneller komen de parkeerkaarten helemaal niet door. De betrokken maatschappelijke werkster belt naar de bevoegde dienst van het Rijksfonds. Daar antwoordt men dat de kaart klaar ligt, samen met 150 andere kaarten, maar dat zij niet kunnen worden verzonden omdat er, als gevolg van de regionalisering, nie-

mand is die de verzendingskosten wil dragen. Niet de nationale overheid bevoegd voor het vroegere Rijksfonds, niet de gemeenschapsoverheid van het nieuwe Vlaamse Fonds. Dit verhaal wordt bevestigd door de chef van dienst. Hij raadt aan een brief te schrijven naar de directeur met de vraag of er voor dit geval een uitzondering kan worden gemaakt. Later blijkt dat er geen postzegels zijn om de parkeerkaarten te verzenden, maar dat er wel postzegels zijn om een nieuw formulier op te sturen, want de betrokkene ontvangt geen parkeerkaart maar, wel een nieuw formulier.

De maatschappelijke werkster belt vervolgens opnieuw de dienst op en het cynische is dat zij van de directeur verneemt dat de enige mogelijkheid om een parkeerkaart te bekomen voor iemand die zich moeilijk kan verplaatsen, is ze persoonlijk af te halen in Brussel.

Mijnheer de Minister, dit kan niet. 150 gehandicapten zitten dus met dit probleem ingevolge onze idiote staatshervorming. Hoe verklaart u deze geschiedenis ? Wat zal u ondernemen om hieraan zo snel mogelijk een einde te maken ? Wanneer zal de miserie in verband met de regionalisering van het Rijksfonds eindelijk worden opgelost ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, de bevoegdheid inzake de reglementering voor het afleveren van parkeervergunningen voor mindervaliden behoort aan de nationale overheid. Dit maakt deel uit van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en wordt in het bijzonder bepaald in het koninklijk besluit van 9 december 1975.

In de tot op heden geldende nationale context werd de aflevering van deze parkeervergunningen door een ministerieel besluit geregeld langs het Rijksfonds voor de sociale reclassering van mindervaliden dat als nationale parastatale instelling bestaat en functioneert, zij het met kredieten die op de gemeenschapsbegrotingen voorkomen.

De splitsing van het Rijksfonds zal over enkele weken plaats hebben. Intussen zijn er in een werkgroep voorbereidende gesprekken aan de gang tussen de nationale Regering en de Gemeenschapsexecutieven, die onder meer dit probleem behandelen.

Wat mevrouw Vogels vaststelde was mij onbekend. Dat er 150 kaarten blijven liggen omwille van een betwisting over de betaling van de postzegels, vind ik onterecht en ongehoord. Ik zal vandaag nog instructies geven om deze kaarten hoe dan ook te versturen. Met het oog op de toekomst heb ik reeds contact gehad met de Minister van Verkeerswezen om in elk geval, los van mogelijke betwistingen over de kosten, de continuïteit van de aflevering van de parkeervergunningen te verzekeren.

De Voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Minister voor zijn klaar en duidelijk antwoord. Als ik iets goed vind zeg ik het ook. Ik vreesde al dat wij de federalisering van de postzegels zouden moeten eisen, maar gelukkig is dat niet nodig.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE INTERPELLATIE (Regl. art. 77) EN TOEGEVOEGDE ACTUELE VRAAG (Regl. art. 75, 4, c)

Actuele interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een mogelijke wijziging van het gewestplan betreffende de Solterheide te Neerglabbeek

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de voorgenomen gewestplanwijziging betreffende de Solterheide te Neerglabbeek

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van mevrouw Brepoels tot de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een mogelijke wijziging van het gewestplan betreffende de Solterheide te Neerglabbeek en de daaraan toegevoegde actuele vraag van de heer Van Dienderen tot de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de voorgenomen gewestplanwijziging betreffende de Solterheide te Neerglabbeek.

Mevrouw Brepoels heeft het woord.

Mevrouw F. Brepoels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, wij vernemen via de pers dat de Minister ter gelegenheid van een bezoek aan Solterheide afgelopen vrijdag zich bereid verklaard heeft een gewestplanwijziging in te leiden bij de Vlaamse Regering om Solterheide als ontginningsgebied definitief te schrappen en om te vormen tot natuurgebied. Dit is bijzonder goed nieuws, maar het roept ook dadelijk heel wat vragen op.

De beslissing nemen om een wijziging van het gewestplan door te voeren komt natuurlijk zeer sympathiek over, vooral in dat gebied, maar het probleem is veel complexer. Ik kreeg dan ook graag meer duidelijkheid over de totaliteit van het dossier.

Mijnheer de Minister, in antwoord op mijn interpellatie van 28 november 1990 zegt u dat, zolang door de bestendige deputatie geen beslissing wordt genomen over een beroep ingediend door de aanvrager van een mogelijke exploitatie, u zich niet definitief kan uitspreken. Werd er intussen dan een beslissing genomen en wat is de inhoud ervan ?

U beloofde tevens een bezoek ter plaatse te brengen en nadien hieruit de nodige conclusies te trekken. Welke waren uw argumenten om het besluit reeds vooraf te nemen ? Heeft u hierover advies van uw administratie en of andere instellingen of personen ingewonnen ? Welke ?

Alhoewel het MER nog niet werd afgerond heeft u toch reeds een beslissing genomen. Bij de overhandi-

ging door de actiegroep van 6.300 handtekeningen bij bezwaarschriften aan Minister Kelchtermans op 17 november 1990 deelde de Minister mee dat nog vóór het einde van het jaar het MER zou worden afgewerkt. Gebeurde dit dan intussen en wat zijn de eventuele resultaten ? Ook voor een eventuele vestiging van Center Parcs in Maasmechelen werd ook MER nog niet afgerond. Waarom neemt u hier ook niet reeds een beslissing om het recreatiegebied Prinsenpark om te vormen tot natuurzone ? Intussen heeft Minister Kelchtermans aan de gemeente gevraagd om een studie te laten uitvoeren over de realisatie van de nabestemming natuurgebied. Hiervoor heeft de gemeente 300.000 frank uitgetrokken. Ook zou het Instituut voor Natuurbehoud haar medewerking verlenen. Heeft u hierover reeds contact met de gemeente gehad ?

In maart 1990 zei u, in antwoord op een schriftelijke vraag, dat een wijziging van het gewestplan enkel zal gebeuren op basis van concrete ruimtelijke problemen en dat de gegevens van de gemeentelijke richtnota's de basis zullen vormen van het onderzoek. Wat was het voorstel van het gemeentebestuur voor het betrokken gebied ?

U beloofde tijdens het plaatsbezoek dat u het voorstel zou indienen op de vergadering van de Vlaamse Regering van 23 januari 1991. Gebeurde dit intussen en wat zijn de resultaten ?

Heeft u een zicht op de gevolgen van deze beslissing wat betreft de plan-schade, gezien de afgelopen maanden gronden aan fenomenale prijzen werden opgekocht ?

De Voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, mijn vragen lopen parallel met deze van mevrouw Brepoels.

Mijnheer de Minister, enkele weken geleden verwekten uw partijgenoten opschudding door hun jachtactiviteiten. Vorige zaterdag was u met enkele

le Limburgse partijgenoten andermaal op jacht.

Minister L. Walt Niel : Vorige vrijdag.

De heer H. Van Dienderen : Excuseer, het artikel stond inderdaad in de krant van zaterdag.

U was dus vorige vrijdag op jacht, maar deze keer op stemmenjacht. Samen met uw Limburgse partijgenoten deed u immers een natuurwandeling in Solterheide. Nadien verklaarde u aan de opgetrommelde pers dat u van Solterheide een natuurgebied gaat maken en dat u het definitief gaat bevrijden van de grint- en zandboeren.

Er waren heel wat reacties op de manier waarop u dit probleem aanpakte. Onder meer in het Belang van Limburg stond volgende lezersbrief : Hoe kunnen wij, eenvoudige mensen die de natuur werkelijk een goed hart toedragen, respect opbrengen voor dergelijke politici ? Deze Limburgse, liberale politici en Ministers worden nochtans voor zo'n klucht door ons betaald.

Solterheide is een belangrijk en ecologisch waardevol gebied. Er verblijven zeldzame vogels zoals haviken en zwarte spechten. Volgens de groep Actie Natuurbehoud Neerglabbeek gaat het om een mooi dorp dat door de plannen om dit grondgebied verder te ontginnen van zijn pittoresk karakter zal worden beroofd. Bovendien zal er door het zwaar materiaal dat het gebied zal afgraven heel wat geluidshinder zijn. Er zullen 50-tonners door de woonkernen rijden, bij droog weer zal dit stofhinder veroorzaken en bij nat weer slijk. Dit is dus helemaal niet interessant voor Neerglabbeek of voor de naburige gemeenten Maaseik en Bree.

Mijnheer de Minister, uw standpunt van vorige vrijdag vind ik heel positief, maar ik heb daarover nog enkele vragen.

Mevrouw Brepoels had het over de studie van Minister Kelchtermans. Aan deze studie zou heet Vlaams Instituut voor Natuurbehoud meewerken en zij zou aan de gemeenten worden bezorgd. Ook ik ben benieuwd te vernemen hoe ver het daarmee staat.

Van Dienderen

Ook Minister De Batselier heeft zich met deze materie ingelaten. Volgens een persartikel stuurde hij u op 11 oktober jongsleden een brief waarin hij aandrang op een **gewestplanwijziging** voor Solterheide, meer bepaald om dit gebied te schrappen als ontginningsgebied. Is dit reeds gebeurd ?

De plaatselijke werkgroep stelt voor een regionaal landschapspark aan te leggen waarvan Solterheide deel zou uitmaken. Dit zou heel wat voordelen hebben voor de werkgelegenheid en wetenschapsmensen zouden er een openlucht laboratorium kunnen inrichten. In dit verband verwijst men naar de Ierse landschapsparken. De EG zou daarvoor subsidies kunnen uittrekken. Kan u inderdaad bevestigen, mijnheer de Minister, dat de EG voor zulke initiatieven geld ter beschikking kan stellen ? Zal de Vlaamse Executieve een aanvraag voor subsidie steunen ?

Mijnheer de Minister, u heeft dat project gisteren wellicht met uw collega's van de Vlaamse Executieve besproken. Gelet op het standpunt dat zij in het verleden hebben ingenomen, hebben zij uw uitspraak van vorige vrijdag wellicht op gejuich onthaald. U zal ons dan ook positief nieuws kunnen mededelen.

Indien dit niet het geval zou zijn, wat zal er dan gebeuren met uw plannen voor de herziening van het gewestplan van dat gebied ? Wanneer zal de herziening worden afgerond ? Wanneer zullen de mensen van Neerglabbeek gerust kunnen zijn dat zij hun Solterheide kunnen behouden ?

De Voorzitter : De heer Didden heeft het woord.

De heer M. Didden (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, deze interpellatie geeft mij de gelegenheid een aantal vragen te stellen. Door de verklaringen die de Minister vorige vrijdag heeft afgelegd, heeft hij eens te meer een aanzet gegeven tot wijziging van een gewestplan. Het is niet de eerste keer dat een gewestplan wordt gewijzigd. Meestal heeft een wijziging tot doel van een natuurge-

bied een ambachtelijke-, nijverheids- of woonzone te maken. Dit is nu niet precies wat de groene stroming bij de bevolking wenst.

Wat is het standpunt van de Minister van Ruimtelijke Ordening ten opzichte van het wijzigen van gewestplannen ? Men spreekt vaak over nieuwe doelstellingen, open ruimten enzovoort. Dit moet echter kaderen in een groter geheel. Een gewestplan moet aan bepaalde ruimtelijke doelstellingen beantwoorden. In die optiek zijn trouwens de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening in 1962 en het koninklijk besluit met betrekking tot de gewestplannen in 1972 tot stand gekomen. Welke optiek ligt aan de basis van het huidige beleid ? Ik heb de indruk dat het vaak zweemt naar willekeur. Welke procedure wordt hier gevolgd ? De Minister zal antwoorden dat de procedure door de wet bepaald is. Bij het tot stand komen van de gewestplannen was de procedure vooral gericht op inspraak. De bevolking kon bezwaren en opmerkingen formuleren bij de voorstelling van het voorontwerp van gewestplan. De verschillende openbare besturen kregen daartoe ook de gelegenheid. Die procedure wordt echter niet langer gevolgd. Op het ogenblik worden geen gewestplannen als zodanig gewijzigd maar worden wel stukjes uit het gewestplan gelicht die op basis van artikel 79 en op basis van een Bijzonder Plan van Aanleg worden gewijzigd.

Ik kan deze methode niet goedkeuren. Zij kan eventueel in geval van heirkraft worden toegepast, maar zij mag niet de algemene regel worden.

Ik wil ook nog even ingaan op de interpellatie van mevrouw Brepoels. De Minister heeft vorige week vrijdag met de Limburgse collega's van zijn partij een bezoek gebracht aan Solterheide. Dat is zijn goed recht. Vandaar ook dat het belangrijk is te weten wat het voorwerp is van dat bezoek. Is dat een activiteit in het kader van uw opdracht van de Executieve, of was het een propaganda-stunt ? Ik heb de indruk dat het laatste was vermits het gemeentebestuur niet betrokken was bij het bezoek. Naar mijn weten kregen de burgemeester en het schepencollege geen uitnodiging. De Commissie

voor Ruimtelijke Ordening van de Vlaamse Raad werd ook niet betrokken.

Bovendien is het hele bezoek afgesloten in café Venus. Dat is als dusdanig een zeer mooie naam, het klinkt zelfs een beetje liederlijk, een beetje pikant zou ik zelfs durven zeggen. Ik hoop maar dat het niet was onder het mom van vini vidi vici en dat u zich hebt vergist en te veel vini hebt waardoor datgene dat u hebt willen overwinnen ook in de waas is gebleven en er uiteindelijk niets ernstig van is overgebleven.

Mijnheer de Minister, dat bij wijze van besluit om toch te weten of dit nu ernstig was dan wel dat het een ludieke met het oog op de verkiezingen gerichte activiteit was.

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik heb inderdaad een bezoek gebracht aan de Solterheide. De heer Van Dienderen zegt onmiddellijk en ten onrechte dat wij op jacht zijn geweest. Ik ben geen jager. Ik heb er ook niet veel wild gezien.

Wat de heer Didden mij vraagt heb ik gevreesd. Wij hebben het noemmaal gebruikt in de taverne Venus. Ik dacht bij mezelf dat als zij het te weten komen, zij mij zouden verdennen van een neiging tot erotische acrobatieën in het zo zuivere Limburg. Mijnheer Didden, het was niet mijn opzet buiten de schreef te gaan, maar wel binnen de schreef te blijven en wat er moest gedaan worden was bittere ernst.

Ik vind dat wij in een eigenaardig land leven. Dat is misschien een vaststelling die velen zullen maken, misschien niet iedere dag, maar ik heb ze in het bijzonder gemaakt en wel om bijzondere redenen. Ik krijg een brief van de Vice-Voorzitter van de Executieve, de Gemeenschapsminister van Economie, welke er uitdrukkelijk op aandringt om van het ganse gebied daar natuurgebied te maken. Dit gebeurde verleden jaar. Ik heb geantwoord daarover te moeten nadenken. Een tweede brief kwam van de Voorzitter van de Volksunie die

Walt Niel

aandrong op een totale en definitieve bescherming van het gebied. Men moet maar kijken in Het Belang van Limburg van 15 december. Zowel Volksunie-voorzitter Gabriëls als Gemeenschapsminister De Batselier hebben bij Gemeenschapsminister Walt Niel — dat is uw dienaar — erop aangedrongen om de Solterheide te schrappen als ontginningsgebied.

Dames en heren, dat zijn toch twee tussenkomsten die doorwegen. Desondanks werd gisteren een voorstel in die zin aan de Executieve voorgelegd en afgewezen, of tenminste voor één maand uitgesteld. Ik heb gisteren aan de Executieve gezegd dat, wie mijn voorstel niet aanneemt, het afwijst. Men heeft dan getracht de logica te verdedigen dat wie het niet afwijst, het aanneemt. Ik weet niet wie gelijk kreeg, maar in ieder geval werd het voor één maand uitgesteld.

Een derde vaststelling is dat mevrouw Brepoels in haar actuele vraag van 26 november hetzelfde vraagt. Ik heb de tekst nogmaals herlezen. Zij vroeg een omzetting in natuurgebied en zij heeft zichzelf verstout om erop aan te dringen dat dit zo vlug mogelijk zou moeten gebeuren; ze heeft zelfs naar een timing ter zake gevraagd. Mevrouw, u vat uw interpellatie aan met te zeggen — en ik dank u daarvoor — dat er bijzonder goed nieuws was: Minister Walt Niel is bereid het ontgrondingsgebied te schrappen en er een natuurgebied van te maken. Mevrouw, begrijp dan toch enigszins mijn ontsteltenis, mijn verrassing in ieder geval, enerzijds van uw lofbetuigingen te moeten noteren en anderzijds door uzelf te worden geïnterpelleerd. Dit is bijna, zoals men in het Duits zegt, des Guten zuviel.

Het initiatief dat ik heb genomen om een deel van het gewestplan Neerpelt-Bree, in de gemeente Meeuwen-Gruitrode-Neerglabbeek, de zogenaamde Solterheide, in herziening te stellen, kadert in het beleid dat ik inzake ruimtelijke ordening steeds heb gevoerd en verder wens te voeren.

De bescherming van de open ruimten in het algemeen en van de waardevol-

le resterende groene natuurgebieden in het bijzonder, is steeds mijn hoofdbekommernis geweest en zal dit ook blijven. Men komt mij vanuit verschillende hoeken bezoeken met spandoeken zeggende: Geen 10 ten honderd korting meer — onder meer de VZW Natuurreservaten. Geregeld krijg ik het bezoek van jonge en doorgaans gebaarde personen — neem het mij niet kwalijk, mijnheer Van Dienderen; er is geen causaal verband, ik stel dit enkel vast — die hun opties naar voren brengen; ik tracht ze dan ook te begrijpen.

Sta mij toe een vleugje politiek te bedrijven. Op het PVV-milieucongres heeft men ook gezegd dat er ieder jaar 10 ten honderd groene ruimten moeten bijkomen. Bijgevolg ligt mijn visie volledig in de lijn van wat men vraagt, zowel van hetgeen mijn vrienden voorstellen, als van wat anderen vragen en bovendien ook van mijn eigen bekommernis.

Mijn voorstel tot herziening van de procedure — en ter zake heeft u het niet goed begrepen — van het gewestplan kadert volledig in de visie die ik zoëven heb geschetst. Wij moeten inderdaad zuinig omspringen met onze groene ruimten. Ik streef er naar om enigszins het broos evenwicht dat er thans bestaat in de natuur en in de diverse bestemmingen van de gronden en de percelen in de gewestplannen, te behouden, en zeker aan de natuur terug te geven wat wij haar op onrechtmatige wijze hebben ontnomen.

Ik stuit dikwijls op de gewestplannen van 1978. Wij weten allen dat sommigen gewestplannen — en ik zeg niet alle — op een zeer eigenaardige manier tot stand zijn gekomen. In sommige gevallen kan men zich zelfs de vraag stellen hoe zoiets mogelijk is. Dit was ook deze namiddag het geval met de vraag van de heer Van Dienderen inzake de Kwikaart. Nadien heb ik mij nog afgevraagd hoe het mogelijk is op die plaats een ambachtelijke zone te voorzien. Welke kan de motivering zijn? Fantasie van de ontwerper, politiek druk of gewoonweg er met de klak naar gooien? Alles is mogelijk. Ik meen dat men de Solterheide nooit als ontginningsgebied op het gewestplan had mogen

aanduiden. Het is mijn politiek deze zaken opnieuw recht te zetten.

De gewestplannen moeten anders worden gecorrigeerd. Er zijn natuurgebieden op het gewestplan aangeduid die er geen zijn, en omgekeerd. Deze zaken wil ik geleidelijk aan recht zetten. Ik heb zelf kunnen vaststellen, zonder achter wild te zoeken maar door een eenvoudige wandeling door dit gebied, hoe mooi en hoe waardevol het is. Er is bijvoorbeeld een stuk tussen het Gruyterbos en de Zandheuvel; wanneer dit stuk er wordt uitgenomen, wordt de natuur daar onherroepelijk vernield. Dit kan toch de bedoeling niet zijn. Wanneer men in 1991 op deze manier de zaken wil bekijken, zullen wij er misschien in slagen het weinige dat nog overblijft, te vrijwaren.

Mevrouw Brepoels, ik kom nu tot uw concrete vraag. U vroeg naar de rol van de bestendige deputatie. Ik wil nogmaals beklemtonen dat het indienen van een voorstel tot herziening van de gewestplannen een procedure op zichzelf is die niet is gebonden aan de vraag of aan de wens van een gemeente of een bestendige deputatie. Zij gaat uit van de Executieve en in de eerste plaats van de Minister van Ruimtelijke Ordening. Hiervan bestaan voorbeelden. Onlangs hebben wij de Hobokense polder ook omgezet in natuurgebied zonder dat om het even wie daarover uitspraak had gedaan, en alleen na plaatsbezoek. In deze procedure kan de Executieve volledig zelfstandig optreden. Welnu, ik weet niet of de bestendige deputatie van Limburg al dan niet al een beslissing inzake het ingediende beroep heeft genomen. Uit een telefoontje met AROL-Hasselt gisteren bleek dat de deputatie dit nog niet had gedaan. Waarschijnlijk bestaan er ook in de bestendige deputatie ter zake verschilpunten. Vandaar dat het dossier blijft wat het is.

Mevrouw F. Brepoels: Mijnheer de Minister, ik heb er hoegenaamd geen probleem mee dat u die beslissing nu neemt. U hebt echter in uw antwoord op mijn vraag — ik lees uit de notulen voor — gezegd: Zolang ter zake geen beslissing is door de deputatie, kan ik mij niet uitspreken.

Minister L. Walt Niel: Mevrouw Bre-

Walt Niel

poels, u krijgt onmiddellijk antwoord. Zoals ik zei, het gaat dus om een beslissing van de bestendige deputatie inzake een beroep van de betrokken firma tegen de weigering tot toelating van een reliëfwijziging, welke werd uitgesproken voor een beperkt gedeelte van dat gebied door de gemachtigde ambtenaar, in casu de provinciale directeur. De aanvraag werd door het Bestuur van Stedebouw negatief geadviseerd omdat de aanvrager geen garanties gaf voor de realisatie van de nabestemming als natuurgebied en omdat geen milieueffectenrapportering bij de aanvraag was gevoegd, noch voor de betrokken percelen, noch voor de totaliteit van het gebied. De beslissing van de bestendige deputatie blijft dus uit.

Ik stel echter vast — en velen met mij — dat de tijd dringt. Uzelf signaleert dat er daar gronden tegen fenomenale — ik noem het abnormale — prijzen worden verkocht en dat de gemeente zich reeds beraadt over het afleveren van concessies, niet enkel voor de bedoelde percelen, maar voor het gehele gebied. Deze feiten hebben mij ertoe aangezet niet langer meer te wachten op een beslissing van de bestendige deputatie die eventueel opnieuw een beroepsprocedure op gang kan brengen, daar waar uiteindelijk door mij zal moeten beslecht worden. Het kalf zal dan al lang verdronken zijn vooraleer eindelijk een beslissing wordt genomen.

Pas vorige week heb ik een gepland bezoek aan het gebied kunnen afleggen, bezoek dat in feite voorzien was voor 7 december maar niet doorging omdat er een vrij belangrijke stemming in de Vlaamse Raad was. Welnu, ik wou niet langer meer wachten tot het ogenblik dat de bestendige deputatie misschien een beslissing zou hebben genomen of de MER klaar zou zijn, die — zoals u inmiddels al zal weten, in tegenstelling tot alle ter zake afgelegde verklaringen — tegen 31 mei aanstaande, dus over vier maand, moet zijn voltooid. Op het probleem van de MER kom ik straks terug.

De ruimtelijke ordening vertoont een

aantal raakvlakken met andere materies, onder meer met de ontginning van natuurlijke rijkdommen, omdat deze toch een belangrijke ruimtelijke impact heeft. Hoewel het overduidelijk is dat de raakvlakken in dit dossier bestaan, kan ik slechts optreden vanuit mijn bevoegdheden en op basis van de wetten die de ruimtelijke ordening regelen. Ik herhaal dat het in ieder geval een vaststaand feit is dat in dergelijke materies — er zijn er nog andere — zo vlug mogelijk een beslissing moet worden genomen. Zolang er geen duidelijke stelling wordt ingenomen, weet noch het gemeentebestuur, noch de eigenaar, noch de betrokkenen waar zij aan toe zijn. Volgens mij is het noodzakelijk ter zake zo snel mogelijk een beslissing te nemen. Dit dossier moet dringend verder worden behandeld om ongewenste speculatie te voorkomen.

Omwille van de alarmerende geruchten en feiten bezocht ik op 19 januari het gebied. De vraag werd gesteld of ik mijn beslissing vooraf had genomen. Welnu, ik kan u verzekeren dat dit niet het geval is. Ik nam die beslissing na mijn bezoek. Het voornaamste argument, afgezien van de onweerlegbare ecologische waarde van het gebied — ik heb dit reeds gezegd — is de tijdsnood waarin wij geraken ingevolge de gebeurtenissen rond de eigendomsstructuur van het gebied en door de opties die werden genomen betreffende de grindproblematiek in het algemeen. Het zal u wel bekend zijn dat mijn collega van Economische Aangelegenheden, de Vice-voorzitter van de Executieve, de heer De Batselier, met de betrokkenen een grindplan heeft opgesteld. Het impact van dit nieuw grindplan is bijzonder belangrijk voor de Solterheide. Het was denkbaar dat men onder het mom van zandwinning — wat trouwens de oorspronkelijke bedoeling was — zeer vlug zou zijn gekomen tot een onrechtstreekse ontgrinding. Inderdaad, voor zandwinning alleen lijkt het gebied waarschijnlijk te weinig rendabel. Vandaar dat het al bijna 15 jaar van ontginning gespaard is gebleven. Nu de grindwinning door het onlangs tot stand gekomen grindplan in moeilijkheden komt en grind dus schaarser zal worden,

wordt nu datzelfde grind, dat als bijproduct zou kunnen worden gewonnen, plots bijzonder belangrijk. Men zou zelfs kunnen stellen dat dit gebeurt tegen de bedoeling van het gewestplan in. Het impact van het algemeen grindplan op de situatie in de Solterheide is dus zeer belangrijk. Ik heb daar inderdaad een weinig show rondgemaakt, maar dat zal u mij toch niet kwalijk nemen. Ik ben al veel jaren in de politiek en moet niet meer op stemmenjacht gaan.

Ik verkeer dus in de gelukzalige toestand dat ik kan doen wat ik wil en dat ik kan doen wat ik meen te moeten doen.

De heer H. Van Rompaey : Wij hebben die stemmen wel nodig en toch voelen wij ons gelukkig.

Minister L. Walt Niel : Men kan natuurlijk niet voor iedereen goed doen.

Men heeft ook gesproken over het MER. Aangelegenheden zoals een MER en uitbatingsvergunningen behoren tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud. Ik verneem dat het MER in kwestie slechts eind mei van dit jaar klaar zal zijn, dit in tegenstelling tot wat vroeger werd verklaard. Een MER is niet vereist in een procedure voor wijziging van de gewestplannen, maar wel voor een bouwvergunning die vereist is voor een reliëfwijziging — in dit geval van een bepaalde oppervlakte. Welnu, wachten op een MER dat niet nodig is, zou enkel het tijdsnoodeffect vergroten. Bovendien is het paradoxaal en zelfs bijna cynisch dat een MER zou worden verplicht gesteld of moeten worden afgewacht om ongeveer 100 hectare waardevol natuurgebied voor verdwijning of vernietiging te behoeden.

De MER-plicht werd ingesteld om natuur- en groengebieden te beschermen en niet om dit te beletten. Wie zich, zoals ik, de moeite getroost het gebied te doorkruisen heeft geen MER nodig om overtuigd te worden van de ecologische waarde van het gebied. Samen met vrienden heb ik bewust een privé-bezoek gebracht aan het gebied. Nu ben ik zeker overtuigd van het feit dat het groen en de

Walt Niel

open ruimte moeten worden be-
waard. Mijn bezoek gebeurde niet in
opdracht van de Executieve. U weet
goed genoeg dat indien die opdracht
was gegeven er geen show rond kon
worden gevoerd.

Het initiatief van collega Theo **Kelch-
termans** tot het maken van een even-
tuele studie door het Instituut van
Natuurbehoud met betrekking tot de
realisatie van een eventuele **nabe-
stemming** is mij pas nu bekend. Uit
dit gegeven blijkt trouwens dat de
ontginningsdreiging zeer reëel is ver-
mits men ervan uit gaat dat men de
nefaste gevolgen ervan moet kunnen
wegwerken.

Het ligt in mijn bedoeling het gebied
in zijn huidige toestand te bewaren
en daarvoor hebben wij geen dure en
omslachtige studies nodig.

Een andere vraag hield verband met
de gemeentelijke richtnota. In mijn
antwoord op uw acuele vraag van 26
november deelde ik u mee dat wijzi-
gingen van het gewestplan slechts
zouden gebeuren in verband met
concrete ruimtelijke problemen en in
de mate van het mogelijke rekening
houdend met de gemeentelijke richt-
nota's. Mijn voorstel, met name het
gedeeltelijk in herziening stellen van
het gewestplan Neerpelt-Bree te
Neerglabbeek, ter plaatse Solterhei-
de genoemd, met het doel daarvan
een natuurgebied te maken, is daar-
mee niet strijdig. Het betreft hier in-
derdaad een concreet ruimtelijk pro-
bleem.

De gemeentelijke richtnota's zijn bij
de beoordeling hiervan een belang-
rijk element, doch ook niet meer.
Wat deze gemeente en dit probleem
betreft is de richtnota niet relevant :
er werden geen voorstellen met be-
trekking tot dit gebied opgenomen.
Ik heb enkel de mogelijkheid, waar-
over ik vanuit het centraal gezag be-
schik, te baat genomen om via een
gedeeltelijke wijziging van het ge-
westplan nog duidelijker uiting te ge-
ven aan mijn beleid inzake de ruimte-
lijke ordening. Dit beleid is uiteraard
overkoepelend en kan geenszins de
som zijn van alle wensen en verzuch-
tingen van een gemeente. Ik heb
trouwens al verscheidene malen be-

klemtoond en tot in den treure her-
haald dat de bedoeling van de vraag
naar gemeentelijke richtnota's zuiver
van informatieve aard is en dat deze
richtnota geenszins mag aanzien wor-
den als een verzoekprogramma van
de gemeenten voor kleinere of grote-
re wijzigingen aan het gewestplan.

Op uw vraag of ik mijn belofte heb
gehouden, kan ik affirmatief ant-
woorden. Het voorstel tot gedeelte-
lijke inherzieningstelling van het ge-
westplan Neerpelt-Bree te Neerglab-
beek voor het gebied Solterheide heb
ik vorige maandag 21 januari, onmid-
dellijk na mijn plaatsbezoek van vrij-
dag, ingediend bij de Vlaamse Exe-
cutieve, die de spoedbehandeling er-
van aanvaardt. Het is inderdaad de
Executieve die collegiaal moet beslis-
sen over de inwerkingstelling van de
procedure tot gewestplanwijziging en
later over de uiteindelijke vaststelling
van de nieuwe bestemming. Elk van
de leden van de Executieve dient der-
halve zijn verantwoordelijkheid ter
zake op te nemen. Tot mijn grote
spijt en treurnis, om niet te zeggen
ergernis, heb ik moeten vaststellen
dat ook hier plaats was voor een po-
litiek manoeuvre waarbij men zich ge-
leend heeft tot een voorstel van uit-
stel waarvan ik het nut niet **inzie**.

Zowel mevrouw Brepoels als de he-
ren De Batselier en Gabriëls hebben
aangedrongen op een gewestplanwij-
ziging. Het spijt mij te moeten con-
stateren dat elke meerderheidspartij
vertegenwoordigd in de proportione-
le Executieve er zich toe geleend
heeft om de beslissing ter zake met
één maand te verdagen. De reden
daarvan ken ik niet. Ik zal u trouwens
de beslissing van de Executieve let-
terlijk voorlezen.

De heer V. Peuskens : Mijnheer de
Minister, u spreekt over stemmen
winnen, maar de personen die u bij
uw opdrachten hebben begeleid wa-
ren toch allemaal personen die in de
streek stemmen moeten halen, onder
meer de heren Vandersmissen en De-
wael en de toekomstige lijsttrekker
Vautmans. Zij hebben daar toch alle-
maal belang bij.

Indien u in de Vlaamse Executieve
met succes had willen tussenkomen
ware het toch wenselijk geweest dat

u de parlementsleden uit die streek
eveneens zou hebben uitgenodigd.
Overigens sluit ik ook bij uw stand-
punt aan.

Minister L. Walt Niel : Wanneer ik
Minister Sauwens in Ninove zie, is hij
ook door Volksunie-gezinden omge-
ven. Wanneer Minister Lenssens in
Aalst is, wordt hij ook omgeven door
zijn partijgenoten.

Wanneer ik echter in opdracht van
de Executieve ergens naartoe ga, dan
zijn die personen daar niet bij. Buiten
die opdrachten neem ik toch mee wie
ik wil en dien ik aan niemand verant-
woording af te leggen. Zelfs wanneer
men zegt dat ik van torens blaas wat
ik denk te doen, kan niemand mij dat
beletten.

Aan wat gisteren in de Executieve is
gebeurd is een andere geur verbon-
den.

De heer V. Peuskens : Mijnheer de
Minister, het behoud van dat natuur-
gebied is ook belangrijk.

Minister L. Walt Niel : Volgens de no-
tulen van de Vlaamse **Executieve**
werd gisteren beslist, ik citeer : De
Gemeenschapsminister van Leefmi-
lieu, Natuurbehoud en Landinrich-
ting te gelasten de nodige opdrachten
te geven aan het Instituut voor Na-
tuurbehoud opdat de **omgevingsstu-
die** versneld zou worden afgewerkt,
teneinde de Vlaamse Executieve in
staat te stellen vóór 1 maart 1991 een
beslissing te nemen ten aanzien van
het voorstel tot instelling van de pro-
cedure tot gedeeltelijke **inherzie-
ningsstelling** van bedoeld **gewest-
plan**. In ieder geval, studie of geen
studie, zal de Vlaamse Executieve ter
zake een beslissing nemen vóór 1
maart 1991. Wij gaan pas nu bestude-
ren om na te gaan of we het betrok-
ken gebied misschien nog mooier
kunnen maken !

Ik citeer verder uit de notulen van de
Vlaamse Executieve : De **Gemeen-
schapsminister** van Ruimtelijke Or-
dening en Huisvesting te gelasten een
raming te maken van het bedrag van
wat eventueel aan planschadeclaims
verwacht kan worden.

Dat kan ik nu toch niet zeggen. Over
de planschade kan niemand op dit

Waltiel

ogenblik iets vermelden, aangezien wij de planschadeclaims pas zullen kennen na afloop van de procedure tot herziening van het gewestplan, wat minstens één jaar is. Daartoe wordt iedereen geconsulteerd, onder meer de gouverneur, de bestendige deputatie, de regionale commissie voor advies en bovendien is er een openbaar onderzoek waarbij iedereen wordt betrokken. Iedereen kan daar zijn bezwaren meedelen, ook individueel. Pas op dat ogenblik zullen wij de eventuele mogelijke planschade kunnen evalueren. Het gaat hier dus om een onmogelijke opdracht wanneer men mij vraagt op dit ogenblik de planschadeclaims te berekenen.

Ten derde wordt gesteld dat bij wijze van intentie in het betrokken gebied geen ontgrinding mogelijk zal zijn van nu tot 1 maart 1991 ook niet als afgeleide van een eventuele zandwinning.

Dat zijn dus de drie besluiten.

Tenslotte, mevrouw en mijne heren, kom ik tot de zevende vraag in verband met de planschade. Eisen tot planschade zijn mogelijke gevolgen van om het even welke wijziging in gewestplannen of in plannen van aanleg. Het probleem van de planschade is deze week in de Commissie voor Ruimtelijke Ordening ter sprake gekomen. Ik meen dat u aanwezig was. Wij hebben er toen grondig over gepraat. Daarbij moet worden aangestipt dat een eis tot helemaal geen automatische veroordeling tot meebrengt. Hiervan zijn genoeg voorbeelden gekend. Ik heb in de Commissie trouwens een overzicht gegeven van de planschade die wij tot dusver hebben moeten betalen. Het gaat in verre na niet over de miljarden waarover men het altijd heeft. Tot nu toe werd ongeveer 30 miljoen frank per jaar betaald. Vorig jaar hebben wij zelfs niet betaald.

De Commissie was het er trouwens over eens dat naar de juiste, haalbare en redelijke maatregelen moet worden gezocht om het fenomeen van de speculatie, dat tot meerwaarde zou leiden, tegen te gaan.

Ik denk dat wat Solterheide betreft het probleem van de planschade relatief beperkt is. Als er planschade zal moeten worden betaald dan zal deze niet opwegen en in het niet verzinken tegen deze die zal ontstaan uit de maatregelen die men zal moeten nemen met betrekking tot de algemene grindproblematiek. Dit betekent dat men te laat komt wanneer men thans inzake het probleem Solterheide over planschade komt praten. Het is inderdaad zo dat in de voorgestelde oplossing voor de grindproblematiek, het grindakkoord, dit gebied zelfs niet meer in overweging wordt genomen, terwijl men voor andere, veel grotere, gebieden zonder moeite en zonder enige bedenking over mogelijke planschade de bestemming binnen het gewestplan wil wijzigen. Wij zullen dat met het grindakkoord nog meemaken. Dat is iets dat later zal moeten worden besproken. Overigens moet de overheid, die een doelbewust beleid van behoud van de schaarse open en groene ruimten wenst te voeren, bereid zijn, waar dit noodzakelijk is, de prijs daarvoor te betalen.

Dames en heren, ikzelf zal de politiek van bescherming van open en groene ruimten verder zetten en zelfs intensifiëren. Solterheide is geen alleenstaand geval, andere gelijkwaardige initiatieven zullen volgen. Dat is tot slot van deze interpellatie de belofte die ik u wil meegeven.

De Voorzitter : Mevrouw Brepoels heeft het woord.

Mevrouw F. Brepoels : Mijnheer de Voorzitter, mijn interpellatie aan de Minister was zeker niet negatief bedoeld, alleen informatief. Mijn vragen waren overigens gebaseerd op de antwoorden die de Minister mij naar aanleiding van mijn interpellatie van 28 november had gegeven.

Ik wou vandaag enkel vernemen op basis van welke argumenten de Minister zijn beslissingen heeft genomen en hoe dit dossier verder zal worden afgehandeld. Ik ga volledig akkoord met de beslissing die de Minister heeft genomen. Ik had die overigens gevraagd.

Dat de Minister het verhaal over het plaatsbezoek simplistisch heeft voor-

gesteld, vond ik jammer. Ik twijfel niet aan de eerlijke bedoelingen van de Minister, maar kreeg wel de indruk dat bepaalde van zijn vrienden die hem bij dit bezoek vergezelden, hem gebruikt hebben om een mediashow op te voeren. Dat bepaalde politieke manoeuvres soms andere manoeuvres uitlokken, betreur ik maar verwondert mij niet. Als de Minister verklaart dat zijn beslissing niet vooraf werd genomen, dan moet ik hieruit concluderen dat zijn vrienden uit Limburg veel risico's hebben genomen door hem te vergezellen.

De Voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de Voorzitter, in het dossier Solterheide gaan de traditionele partijen blijkbaar in gespreide slagorde op jacht naar stemmen. Als Groenen zeggen wij beter daarvoor, dan voor wat anders. De Minister heeft vermeld dat bepaalde van zijn collega's en zelfs een partijvoorzitter initiatieven genomen hebben om Solterheide te redden. De inwoners van Neerglabbeek zullen wel tevreden zijn met dit initiatief van de Minister, maar ontgoocheld over het resultaat van de bijeenkomst van de Vlaamse Executieve. Het is onbegrijpelijk dat de Executieve nadat al die initiatieven weliswaar in gespreide slagorde zijn genomen, de beslissing heeft uitgesteld.

Mevrouw Brepoels pleit hier wel voor die beslissing, maar ik stel vast dat de Volksunie-Minister het uitstel van de beslissing niet heeft kunnen beletten.

Mijnheer de Minister, u hebt geen baard en u bent ook niet meer jong, maar wat u vandaag gezegd heeft, klinkt erg groen. Het principe dat wij aan de natuur moeten teruggeven wat wij haar ten onrechte hebben ontnomen klinkt mooi, maar voorlopig ziet het er niet naar uit dat de Vlaamse Executieve bereid is om dit mooie principe eensgezind toe te passen.

Dan nog wat anders. Waarom is de Vlaamse Executieve niet van plan voor de aanleg van wegen gerecycled beton te gebruiken en voor al de nieuwe fietspaden die Minister

Van Dienderen

Sauwens wil aanleggen, gerecycleerde oude bakstenen ? Waarom neemt de Executieve niet de belangrijke beleidsbeslissing, ten einde dat mooi groen principe om te zetten in de praktijk en waarom wordt het ook niet verplicht voor de gemeentebesturen ?

Collega Didden, op die manier zou de dreiging voor mooie gebieden zoals Solterheide, zoals er in uw provincie nog zeer veel zijn, wegvallen. Collega Didden, u hebt het debat een beetje veralgemeend door te stellen dat het behoud van open ruimten een leidraad is. Ik meen te begrijpen dat de Minister dat heeft bevestigd. Dit is positief en erg noodzakelijk, want in ons dichtbevolkte Vlaanderen is al 40 ten honderd van de ruimten ingenomen door wonen, werken, verplaatsen en al met te veel wegen. Vandaar dat ik graag zou zin dat u dit principe nog scherper zou stellen en dat u zou komen tot een moratorium op al de open ruimten die wij nu nog hebben en dat u een algemene maatregel zou treffen die erin bestaat dat alle woonuitbreidingsgebieden worden geschrapt.

Mijnheer de Minister, ook al is de stemmenjacht voor u niet meer nodig, dan zou u toch een enorm belangrijke beleidsbeslissing hebben genomen door het principe dat u hier hebt verdedigd kracht bij te zetten.

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel : Mijnheer de Voorzitter, ik heb deze bedenkingen met veel dank aanhoord. Ik vermoedde niet dat hierover dergelijke ideeën bestonden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Om-

roep van de Vlaamse Gemeenschap – 349 (1989-1990) – Nrs. Itot18

Artikelsgewijze bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Chevalier en Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap.

Naar aanleiding van onze vraag in verband met artikel 13 en het eventueel inwinnen van het advies van de Raad van State, geef ik u het antwoord dat Gemeenschapsminister Van den Bossche, bevoegd voor het Openbaar Ambt, mij heeft doen geworden. Ik citeer :

Ten eerste, het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid is op geen enkele wijze van toepassing op de BRT. Geen enkele bepaling van dit decreet, ook niet deze van Titel II (enig statuut voor Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut), is van toepassing op de BRT.

Ten tweede, de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd bij 8 augustus 1988, bepaald in de artikelen 87 en 88 het volgende.

Ten eerste wat artikel 87 betreft. Paragraaf 1 : onverminderd artikel 88 beschikt iedere Executieve over een eigen administratie, eigen instellingen en eigen personeel.

Paragraaf 2 : iedere Executieve stelt de personeelsformatie vast van haar administratie en doet de benoemingen . . . Dit personeel wordt aangeworven door bemiddeling van het Vast Secretariaat voor werving van het Rijkspersoneel. Het legt de eed af overeenkomstig de wettelijke bepalingen, in handen van de overheid die de Executieven daartoe aanwijst.

Paragraaf 3 : onverminderd paragraaf 4, stellen de Gemeenschappen en de Gewesten de regeling vast die betrekking heeft op het administratief en geldelijk statuut van hun vast, tijdelijk en hulppersoneel, met uitzondering van de pensioenregeling. Inzake de pensioenregeling is hun

personeel onderworpen aan de wettelijke en statutaire regelen die van toepassing zijn op het vast, tijdelijk en hulppersoneel van het rijk.

Paragraaf 4 : Een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, genomen na advies van de Executieven, wijst die algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van het rijkspersoneel aan, welke van rechtswege van toepassing zullen zijn op het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten, evenals op het personeel van de publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten, met uitzondering van het personeel bedoeld in artikel 17 van de Grondwet.

Paragraaf 5 : de regels die van toepassing zijn op de betrekkingen tussen de openbare overheden en de syndicale organisaties van de ambtenaren die van deze overheid afhangen, evenals met de leden van deze syndicale organisaties, behoren tot de bevoegdheid van de nationale overheid voor wat betreft de Gemeenschappen, de Gewesten en de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, met inbegrip van het onderwijs, uitgezonderd voor wat betreft de Radio Télévision belge de la Communauté française en het Commissariat Général aux relations internationales de la Communauté française. De betrokken Executieve kan echter beslissen om voor die instellingen de voorheen vernoemde wettelijke beschikkingen toe te passen.

Wat artikel 88 betreft. Paragraaf 1 : personeelsleden van de Ministeries worden, bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, overgedragen naar de Executieven met het oog op de uitoefening van de aan de Gemeenschappen en de Gewesten toegewezen bevoegdheden.

Paragraaf 2 : na overleg met de representatieve vakorganisaties van het personeel, bepaalt de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit, de datum en de nadere regelen van de overgang van de personeelsleden bedoeld in paragraaf 1 naar de respectieve Executieven. De overgang van de personeelsleden geschiedt met

Voorzitter

hun graad of een gelijkwaardige graad en in hun hoedanigheid. Zij behouden tenminste de bezoldiging en de anciënniteit die zij hebben of zouden verkregen hebben indien zij in hun dienst van herkomst het ambt hadden blijven uitoefenen dat zij bij hun overplaatsing bekleedden. De rechtstoestand van die personeelsleden blijft beheerst door de ter zake geldende bepalingen, zolang de Koning van deze bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt.

Paragraaf 3 : in het kader van de overdracht aan de Gewesten van de bevoegdheden bedoeld in artikel 6, paragraaf 1, 1, 7°, regelt de Franse Gemeenschapsexecutieve de modaliteiten en de datum van de overdracht van de betrokken personeelsleden van de Franse Gemeenschapsexecutieve naar de Waalse Gewestexecutieve.

Vooraf artikel 87, paragraaf 4 is hier van belang. Dit houdt in dat het algemene-principes-koninklijk besluit algemene principes kan bevatten die ook van toepassing zijn op de Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut, in casu de BRT. Mits in achtname van deze algemene principes zullen de Gemeenschappen en Gewesten vrij het administratief en geldelijk statuut van hun personeel kunnen vaststellen. De verwijzing naar artikel 87 in artikel 13 van het ontwerp-decreet BRT is dan ook terecht. De verwijzing naar artikel 88 is volgens mij wel overbodig, maar niet schadelijk.

Tot hier de mededeling van Gemeenschapsminister Luc Van den Bosch.

Naar aanleiding van dit antwoord zal ik een kopie bezorgen aan wie dat wenst, maar ik zal het vooral laten opnemen in De Handelingen. Ik hoop dat hiermee de discussie over artikel 13 kan worden afgerond.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, als wij dit artikel beschouwen als volledig afgewerkt dan is het in deze vergadering aangenomen. Toch maak ik vooraf graag de bedenking dat het advies van de Minister mijn stelling bevestigt.

De Voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de Voorzitter, volgens de teksten die u heeft voorgelezen zegt de Minister in verband met de fameuze verwijzing naar de bijzondere wet van 8 augustus 1988 dat wat in dit artikel staat overbodig is, maar niet schadelijk.

Mijnheer De Beul, het advies van de Minister beweert helemaal niet wat u vanmorgen vooropstelde, namelijk dat het opnemen van die bepaling ons de grootste last zal berokkenen. Integendeel. Het advies bevestigt onze stellingname omdat het vermeldt dat de bepaling volledig uitvoerbaar is.

Wij hebben weliswaar verwezen naar de analogie met het decreet bestuurlijk beleid, waar de forcing wordt doorgevoerd, maar wij hebben nooit gezegd dat dit decreet daarvan deel uitmaakt. Dan moesten wij geen eigen decreet hebben.

Ook ik vraag dat de stelling van de Minister wordt opgenomen in De Handelingen, want dat kan in de toekomst een sterk wapen zijn. Vanmorgen hebben wij gehoord dat wij als Vlaamse Raad de bijzondere wetten naast ons mogen neerleggen, dat zij voor ons niet bestaan. Dat is onzin. Wij hebben een tekst aangenomen die juridisch zeer sterk wapent om dat contractueel kader te creëren.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, vermits wij toch gedeeltelijk de bespreking van artikel 13 hernemen wil ik graag nog het volgende kwijt : missen is menselijk, en daarvoor kan ik alle begrip opbrengen, maar volharden in de boosheid is natuurlijk zeer erg.

Mijnheer Van Rompuy, u moet het advies volledig lezen. In het eerste deel staat, en dat is het belangrijkste, dat de wet op het enig statuut hier van toepassing is. Als deze tekst wordt aangenomen verandert er niets aan het statuut van de personeelsleden van de BRT. Dan is het business

like usual. Dan kunt u al uw mooie dromen vergeten. Dat is de realiteit.

Men stelt het hier voor alsof men meer mogelijkheden wil geven, maar in de grond weet men dat alles bij het oude zal blijven. Misschien doen sommigen dat doelbewust.

De Voorzitter : We behandelen nu artikel 17.

HOOFDSTUK IV

Inkomsten, meerjarenplan,
begroting en toezicht

Artikel 17

§ 1. De instelling heeft inzonderheid als bronnen van inkomsten :

1° de jaarlijkse basisdotatie voor de werking, ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

2° een jaarlijkse aanvullende werkingstoelage op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten, ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

3° de schenkingen en legaten ;

4° de leningen die enkel met de machtiging van de Vlaamse Executieve kunnen worden aangegaan ;

5° de opbrengst van de verkoop van eigen publikaties, van eigen klankenbeeldopnamen of de reproductie hiervan, de opbrengst van de verkoop en de verhuring van zijn produkties, alsook de vergoeding voor diensten die de instelling in het kader van zijn opdracht heeft geleverd, evenals uit de exploitatie van haar infrastructuur en uit het verkopen en verhuren van goederen ;

6° de opbrengst van de sponsoring, zoals bepaald in § 6 ;

7° de opbrengst van de handelsreclame en de niet-commerciële reclame op radio ;

8° de opbrengst van het uitzenden van boodschappen van algemeen nut ;

9° de opbrengst voortvloeiend uit co-productie en cofinanciering, zoals bepaald in § 8.

§ 2. De instelling mag geen inkom-

Voorzitter

sten verkrijgen uit andere bronnen en inzonderheid niet uit handelsreclame of niet-commerciële reclame op televisie. Bij overtreding van dit verbod wordt de in § 1 bedoelde dotatie verminderd met de in strijd met dit verbod verkregen inkomsten. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen voor de toepassing van deze bepaling.

§ 3. De jaarlijkse basisdotatie voor de werking wordt vastgesteld op 49,5 procent van de in het Nederlands taalgebied gelokaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld, verhoogd zoals voorzien in artikel 37, § 1 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van Gemeenschappen en Gewesten.

§ 4. Een jaarlijkse aanvullende werkingstoelage van minimaal 2 procent van de in het Nederlands taalgebied gelokaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld wordt, op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten, als facultatieve toelage, met haar bedrag ingeschreven in een speciale bepaling van het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 5. De Vlaamse Executieve bepaalt de tijdstippen en de wijze waarop de jaarlijkse basisdotatie voor de werking en de jaarlijkse aanvullende werkingstoelage worden vereffend.

§ 6. De instelling mag op televisie alleen gebruik maken van sponsoring door openbare instellingen, verenigingen en vennootschappen die een meerderheid van overheidsvertegenwoordigers in hun Raad van Bestuur hebben. Radio- en televisiejournaals en politieke informatieprogramma's mogen niet worden gesponsord.

Gesponsorde programma's moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° dat een programma is gesponsord moet worden vermeld. Deze vermelding mag uitsluitend voorkomen in het begin en/of op het einde van het programma, alsmede in de aankondigingsspot van het programma ;

2° de vermelding in een programma

of in een aankondigingsspot mag en moet uitsluitend de benaming van de sponsor bevatten, op televisie aangevuld met het logogram, zonder enige verwijzing naar een produkt of een dienst. Die vermelding mag geanimeerd zijn en mag niet langer dan vijf seconden per sponsor en tien seconden in totaal bedragen ;

3° inhoud en programmering van het gesponsorde programma mogen nimmer dusdanig door de sponsor worden beïnvloed dat daardoor de verantwoordelijkheid en de redactionele onafhankelijkheid van de instelling ten aanzien van zijn programma's worden aangetast ;

4° de gesponsorde programma's mogen niet aansporen tot aankoop of huur van produkten of diensten van de sponsor of van derden, in het bijzonder door specifieke aanprijzingen van die produkten of diensten ;

5° elke vermelding van benamingen en logogrammen die rechtstreeks of onrechtstreeks verwijzen naar alcoholhoudende dranken, tabakswaaren of geneesmiddelen is verboden.

§ 7. Wanneer de instelling voor zijn programma's rechten betaalt voor uitzendingen van door derden georganiseerde manifestaties, mag het de naam en het logogram van deze derden-organisatoren en van hun sponsors, ongeacht hun privaat- of publiekrechtelijk statuut, in de begin- en/of eindgeneriek vermelden, alsmede in de aankondigingsspot van het programma zonder verwijzing naar een produkt of dienst.

§ 8. Wanneer de instelling een beroep doet op coproductie en/of cofinanciering, dient de instelling zich te houden aan de regels inzake scherm- of ethervermelding, zoals bepaald in § 7 met dien verstande dat scherm- en ethervermelding van coproducenten en/of cofinanciers in aankondigingsspot verboden is.

§ 9. Wanneer de instelling een beroep doet op facilitaire diensten, mag het de naam van de onderneming, instelling of personen die materialen ter beschikking stellen of diensten verlenen vermelden in het begin en/of op het einde van het programma.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

„In § 1, 1° het woord „basisdotatie” vervangen door het woord „dotatie”.”

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt : „In § 1 2° weglaten.”

Op dit artikel is er een derde amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

„Paragrafen 3 en 4 vervangen door de volgende bepalingen : „§ 3. De jaarlijkste dotatie voor de werking wordt vastgesteld op één vijfde van de globale kostenraming voor het recentste meerjarenplan dat betrekking heeft op de periode van de eerstvolgende vijf werkingsjaren. § 4. Deze dotatie kan gebeurlijk worden verhoogd met de in bedoeld meerjarenplan voor het desbetreffend dienstjaar niet voorziene uitgaven. Deze dotatie kan gebeurlijk worden verminderd met de in bedoelde meerjarenplan voorziene uitgaven die in het voorgaand dienstjaar niet werden gerealiseerd”.”

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt : „Paragraaf 4 schrappen.”

Op dit artikel is er een vierde amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

„Paragraaf 5 vervangen door de volgende bepaling : „§ 5. De Vlaamse Executieve bepaalt de tijdstippen en de wijze waarop de jaarlijkse dotatie voor de werking wordt vereffend”.”

Op dit artikel is er een amendement van de heer Denys dat luidt als volgt :

„Dit artikel vervangen door : „§ 1. De omroepen hebben, elk wat hen betreft, onverminderd de hiernavolgende bepalingen van dit hoofdstuk, als inkomsten :

1) het krediet dat jaarlijks door de Vlaamse Raad wordt bestemd als dotatie voor respectievelijk de VRO en VTO.

2) de opbrengt van de verkoop van eigen produktes of programma's en van de vergoeding van prestaties en diensten door de omroepen binnen het kader van hun opdracht verleend.

Voorzitter

3) de opbrengst van giften, schenkingen en legaten aan de omroep.

§ 2. De omroepen kunnen leningen aangaan. De Vlaamse Executieve kan er de waarborg van de Vlaamse Gemeenschap aan geven.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan ten behoeve van de omroepen openbare leningen op de Belgische kapitaalmarkt uitgeven, met naleving van de bepalingen vervat in artikel 49 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

§ 4. De omroepen kunnen geen inkomsten verwerven uit het voeren van commerciële en niet-commerciële reclame, noch uit sponsoring.

§ 5. De omroepen kunnen geen inkomsten verwerven uit het organiseren van betaalomroep, zoals bepaald in artikel 2, punt 9 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie en televisiedistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen.

§ 6. De omroepen kunnen voor de opmaak van hun programma's beroep doen op co-productie- en co-financieringstechnieken alsmede op hand- en spandiensten.

§ 7. De vermelding dat een programma tot stand kwam via co-productie, cofinanciering of met de hulp en hand- en spandiensten, mag enkel worden aangebracht in de begin- en eindtitels."

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Van Dienderen dat luidt als volgt : „in paragraaf 1 6° en 7° schrappen. ”

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Van Dienderen dat luidt als volgt :

„Paragraaf 3 vervangen door de volgende bepaling : „De jaarlijkse basisdotatie voor de werking wordt vastgesteld op 75 % van de in het Nederlands taalgebied gelocaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld”."

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord voor de bespreking van het artikel.

Artikel 17 is één van de belangrijkste artikelen in dit ontwerp. Het is trouwens een sleutelartikel, want het regelt de financiering van de BRT.

In de oorspronkelijke tekst van de indiener was voorzien in een dotatie voor de BRT, die was berekend op 51,5 ten honderd van het kijk- en luistergeld. Wij hadden niet de gelegenheid aanwezig te zijn tijdens de commissiebesprekingen ; de meerderheid diende een amendement in om paragraaf 1 van artikel 17 te wijzigen en om de dotatie voor de BRT te vervangen door ten eerste, een jaarlijkse basisdotatie voor de werking en ten tweede, een jaarlijkse aanvullende werkingstoelage op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten.

Het tweede gedeelte van de financiering impliceert dus een werkingstoelage op grond van de werkelijk gepresteerde activiteiten. Daarvoor verwijst men naar artikel 11 van het Cultuurpact.

Mijnheer de Voorzitter, artikel 11 van het Cultuurpact ressorteert onder hoofdstuk V van het Cultuurdecreet, meer bepaald waarborgen betreffende de culturele activiteit van de overheid en van de culturele instellingen.

Artikel 11 van het Cultuurpact luidt : Wanneer het gaat om erkende instellingen die activiteiten uitoefenen gericht op de hele cultuurgemeenschap bepaalt het decreet dat de financiële tegemoetkomingen van de overheden gelijktijdig de subsidiëring van een kern van personeelsleden, de jaarlijkse toekenning van basistoelagen voor de werking en de subsidiëring op grond van de werkelijk gepresteerde activiteiten omvat. De voorwaarden en de procedure van erkenning worden naargelang van het geval bij wet of bij decreet vastgelegd.

Mijnheer de Voorzitter, het gaat hier uiteraard niet om een instelling die wij moeten erkennen, wij richten ze zelf op. Het gaat hier om een open-

bare instelling. Men heeft het lef te verwijzen naar het Cultuurpactdecreet, naar bepalingen die duidelijk te maken hebben met instellingen die door de Vlaamse Gemeenschap moeten worden erkend. De financieringsmogelijkheden zijn : de subsidie van een kern van personeelsleden, een jaarlijkse basistoelage voor de werking en een subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten, dit wil zeggen rekening houdend met hetgeen door de verenigingen concreet werd gepresteerd.

Punt 2 van paragraaf 1 van artikel 17 is dus zinloos. Mijnheer de Voorzitter, daarom vraag ik om elke discussie ter zake zo goed mogelijk te beslechten, dat u het advies zou vragen aan de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie. Dit zal misschien de begrotingsspecialisten die hier aanwezig zijn tot het inzicht kunnen brengen dat zij verkeerde begrippen hanteeren.

Mijnheer de Voorzitter, wat de techniek van de begroting betreft, moet ik u doen opmerken dat het systeem dat door de indieners wordt voorgesteld in het geamendeerd artikel een vloekend systeem is.

Men werkt met twee begrippen, met name een basisdotatie en een werkingstoelage op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten. Die werkingstoelage is echter facultatief. Men moet mij eens uitleggen hoe men in een organiek decreet kan bepalen dat de Executieve verplicht is facultatieve uitgaven in te schrijven. Een facultatieve uitgave is, begrotingstechnisch, een uitgave waarover men beslist zonder gebonden te zijn door decretale bepalingen. Eens te meer wordt hier bewezen welke grote begrotingsspecialisten hier aan het werk zijn geweest. Het systeem dat in het geamendeerd artikel wordt voorgesteld is klinkklare nonsens.

Ik heb gezocht naar een werkbare formule die beantwoordt aan de bedoelingen van de indieners. Als men ervan uitgaat dat men aan de BRT enerzijds een bepaalde dotatie wil geven als trekkingsrecht, met alle juridische consequenties vandien, en anderzijds toch via de financiële middelen een impact wil hebben op de pres-

De Beul

taties van de BRT, kan men een bepaling opnemen die in de mogelijkheid voorziet om die dotatie te verhogen of te verminderen. Men moet dan weliswaar een aantal criteria bepalen op grond waarvan de Executieve kan beslissen tot een verhoging of een vermindering. Dit voorstel past mijns inziens in de visie van de indieners.

Bij wijze van amendement heb ik echter een andere methode van financiering voorgesteld, waarbij niet wordt uitgegaan van het kijk- en luistergeld. Ik heb er reeds op gewezen dat kijk- en luistergeld op het ogenblik niet bij decreet kan worden bepaald. Het is de centrale Regering die bepaalt hoeveel kijk- en luistergeld er betaald wordt. Het percentage van de opbrengst van het kijk- en luistergeld dat wordt toebedeeld, is te laag. Ik ben niet alleen om dit te verklaren. De SERV en de Vlaamse Mediaraad zijn van oordeel dat wij aanspraak moeten kunnen maken op 75 ten honderd van de opbrengst van het kijk- en luistergeld.

Mijnheer de Voorzitter, ik zou een einde willen maken aan die ongelukkige strijd over het gedeelte van het kijk- en luistergeld dat al dan niet aan de BRT toekomt. Ik pleit voor het hanteren van objectief meetbare noden.

Het decreet bevat een goede bepaling, met name de verplichting een meerjarenplan op te stellen. Volgens artikel 18 moet het meerjarenplan jaarlijks worden bijgesteld en moet men in de begroting daarmee rekening houden. Het meerjarenplan moet een periode van vijf jaar beslaan. In de toelichting wordt hierover spijtig genoeg weinig uitleg gegeven, maar mijns inziens is een meerjarenplan een soort lastenboek dat men opmaakt over een periode van vijf jaar, uiteraard met een raming van de financiële consequenties die daaraan verbonden zijn.

Hoe kunnen wij dan komen tot de jaarlijkse dotatie voor de BRT ? Daarvoor moet men de globale raming van die vijf jaar nemen en eenvoudig delen door vijf. Dat zou in onze visie dan de jaarlijkse dotatie

kunnen zijn. De correctiemechanismen — ook in de geest van de indieners — dienen om het bezwaar van de Raad van State te ontlopen dat wij aan de BRT een soort blanco volmacht, een soort blanco trekkingsrecht zouden geven. Die dotatie kan dan worden verminderd met uitgaven die men niet heeft gedaan en die dotatie kan verhoogd worden met onvoorziene uitgaven die men toch moet doen. Met uitgaven die men niet gedaan heeft bedoel ik uitgaven die voorzien waren in het lastenboek van de meerjarenplanning en die men niet zal hoeven te doen. Uitgaven die men moet doen maar die niet voorzien waren in het jaarlijks aangepaste meerjarenplan geven wij dan in meer.

Het is een redelijke manier van werken die het zinvol zou maken om jaarlijks — dat is de bedoeling van de indieners — een zeer duidelijke discussie te voeren — samen met de Executieve in de Openbare Vergadering of in de Commissie — over de vraag wat het meerjarenplan voorstelt en hoe het moet worden bijgesteld. Als men dat meerjarenplan dan heeft goedgekeurd, moet men er de financiële conclusies uittrekken.

Als men zich blind staart op percentages en men schrijft een concreet percentage in het decreet in en het meerjarenplan voorziet uitgaven die groter zijn, dan zullen wij telkens dat percentage in een soort programma-decreet moeten aanpassen. Dat lijkt mij geen goede manier van werken. Ik denk dat ons voorstel een werkzaam systeem zou kunnen zijn. Ik ben er niet absoluut zeker van dat de manier waarop ik het in de amendementen heb geformuleerd de alleenzalmakende goede tekst is. Het is wel een poging om tot een adequate oplossing te komen die wellicht ook de zegen zou krijgen én van het Rekenhof én van de Raad van State.

Ik herhaal dat het met de voorliggende tekst niet gaat. Wij suggereren een aantal mogelijkheden. De ene suggestie moet nog worden uitgewerkt, de andere is vertaald in amendementen. Ik verzoek de indieners zich daarover te willen beraden.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ons amendement op artikel 17 is een amendement dat ertoe strekt artikel 17, gelibelleerd door de heren Van Rompuy en Chevalier, te vervangen door een nieuw artikel. Alleen reeds aan het verschil in lengte kan u uitmaken dat wij een poging hebben gedaan om de zaak te vereenvoudigen en dat betekent ook te verduidelijken. Het voorstel van de heren Van Rompuy en Chevalier bedraagt twee kolommen ; het onze is vervat in één kolom.

Waarom pleiten wij voor meer duidelijkheid in de financiering ? De recente ervaring waarbij de BRT wordt toegelaten inkomsten te verwerven zowel uit commerciële als uit niet-commerciële reclame en uit sponsoring veroorzaakt meer en meer verwarring, wat meer en meer leidt tot een grijze zone waar niemand nog wijs uit komt. U ziet zelf dat met de omschrijving over gesponsorde programma's de heren Van Rompuy en Chevalier een poging doen om dat te omschrijven. Iedereen weet echter dat wegens de uitgebreidheid de BRT voldoende wegen zal vinden om dat op de éne of andere wijze te omzeilen.

Om die redenen pleiten wij voor duidelijkheid inzake de financiering. Dit betekent dat de publieke openbare omroep alleen zou gefinancierd worden via een publieke financiering en dat — u vindt dit in paragraaf 4 van ons amendement — deze omroep niet kan gefinancierd worden of inkomsten kan verwerven uit het invoeren van commerciële of niet-commerciële reclame, noch uit sponsoring.

Het verheugt mij dat collega De Beul afstapt van de binding met het kijken luistergeld. Sinds jaren zeggen wij dat zulks een abnormale binding is. Iedereen moet toegeven dat het kijken luistergeld in wezen geen retributie meer is maar een gewone vorm van belasting zodat er geen enkele band meer is tussen wat de mensen betalen aan kijk- en luistergeld en wat daartegenover door de overheid aan programma's wordt geboden. Alleen al omwille van deze filosofie vonden wij het goed af te stappen van de binding met het kijk- en luister-

Denys

geld. Daarenboven — en dat is eigenlijk een beetje het gevolg van de recente staatshervorming en de financieringswet — weten wij allemaal dat het bedrag van het kijk- en luistergeld kan fluctueren. Dit is de hoofdreden waarom collega De Beul voorstelt van dit principe af te stappen en over te gaan tot een dotatie, idee die ik reeds lang steun en ook vandaag blijf steunen.

Een punt waarover ik wél akkoord kan gaan met de indieners, is de idee een stok achter de deur te houden, met andere woorden een bedrag als dotatie geeft meer garanties dat uiteindelijk het meerjarenplan correct wordt uitgevoerd. Als Vlaams Parlement heeft men niet zoveel mogelijkheden. De enige mogelijkheid die men tot dusver had, was het goedkeuren van de begroting. Deze situatie is een klein beetje vergelijkbaar met deze van het Europees Parlement inzake de begroting. Ook zij hebben als enig wapen de begroting niet goed te keuren.

De gedachte, zoals zij door de collega's Van Rompuy en Chevalier wordt geformuleerd en waarbij zij voorstellen een gedeelte van het bedrag te reserveren, wat ons moet toelaten met meer kracht na te gaan of de meerjarenplanning wordt gevolgd, kunnen wij steunen. Ik ben wél onder de indruk gekomen van de opmerkingen van collega De Beul over de technische uitvoering zoals zij hier wordt geformuleerd. Inderdaad, facultatief zijn er juridische of technische bezwaren waarbij deze goede gedachte op de helling komt te staan.

Mijnheer de Voorzitter, indien er één artikel is waarvoor wij het advies van het Rekenhof of het advies van de Raad van State zouden moeten vragen — en collega De Beul spreekt zelfs van het VNC — dan is het over dit artikel.

De heer A. De Beul : Het is de Voorzitter van de Executieve die de begroting opstelt. Inderdaad, in dit document staan vloekende begrotingszaken !

De heer A. Denys : Dat is inderdaad juist, maar dit is in feite een andere

zaak. Het is een meer politieke benadering.

Ik meen dat wij in het Parlement ook een beroep moeten kunnen doen op de instanties die in de eerste plaats zijn opgericht om een advies te verstrekken. Inderdaad, ik heb meer vertrouwen in de objectiviteit van het Rekenhof en van de Raad van State. Inderdaad, daar spelen geen politieke bindingen.

Mijnheer de Voorzitter, om deze redenen steun ik het verzoek van de heer De Beul om advies te vragen.

Wanneer wij straks het artikel bespreken inzake het meerjarenbeleidsplan en het beheerscontract zal ik ook toelichten hoe wij de inhoud van deze contracten zien. Dit heeft gedeeltelijk ook te maken met de financiering. Zoals de libellé nu is opgesteld, zitten wij volledig in de mist. Op deze manier zijn wij op weg zaken te doen die niet door de beugel kunnen en later tot veel discussie aanleiding kunnen geven.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, ik heb tijdens de algemene bespreking al een discussie gevoerd met collega Van Rompuy en ik wil dat niet herhalen. Aangezien ik twijfelde aan mijn eigen interpretatie, ben ik met de cijfers bij de hand gaan nakijken wat er wel mogelijk is.

Artikel 17, paragraaf 1, tweede lid bepaalt zeer duidelijk dat een jaarlijkse aanvullende werkingstoelage zal worden betaald. Er is geen sprake van kan, maar zal worden betaald. De grootte van de aanvullende werkingstoelage wordt in paragraaf 4 omschreven. Daarin wordt gesproken over minimaal 2 ten honderd.

Indien paragraaf 4 wordt geschrapt, dan speelt de sanctionerende bevoegdheid van de Vlaamse Raad, waarnaar verwezen is, volledig. Dan kunnen wij zelf de grootte van de aanvullende werkingstoelage bepalen. Op dit ogenblik kunnen wij nooit onder de 2 ten honderd gaan, wat trouwens bevestigd wordt door de mede-indiener op bladzijde 29 van het verslag waar hij zegt : Bij een ho-

ger percentage, bij voorbeeld 3 ten honderd, wordt het amendingsrecht van elk lid van de Vlaamse Raad gevrijwaard. De mede-indiener zegt dus duidelijk dat het uitbetalen van een lager percentage niet mogelijk is.

De heer A. De Beul : Ik doe opmerken dat, zoals het hier is geformuleerd, het percentage van 2 ten honderd even goed een trekkingsrecht is. Men kan het zelfs voor de rechtbank opeisen.

De heer W. Verreycken : Ik stel dus voor om paragraaf 4 te schrappen zodanig dat wij niet alleen het amendings-, maar ook het sanctioneringsrecht van elk lid zouden kunnen vrijwaren en zelf bepalen hoe groot de aanvullende werkingstoelage is.

De Voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de Voorzitter, ik lees u voor wat de afgevaardigde van het Rekenhof, de heer Lievens, op de fameuze concertatievergadering heeft verklaard, wat opgenomen is in het verslag op bladzijde 48 onderaan. Ik citeer :

De afgevaardigde van het Rekenhof bevestigt dat de subsidies afhankelijk maken van meetbare gegevens zeer moeilijk is. Aan de basis kan een gewaarborgde geldstroom liggen en jaarlijks een toetsbare, aanvullende subsidie waarover kan worden gesproken. Daardoor kan de Vlaamse Raad de niet-meetbare gegevens van het contract appreciëren. Voor die facultatieve subsidie kan de Vlaamse Raad jaarlijks in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een basisallocatie voorzien. Deze facultatieve subsidie is een jaarlijkse machtiging en tevens een waarborg voor de Vlaamse Raad. Een lid merkt op dat de vaste subsidie nu 51,5 procent draagt. Dit zou dus eventueel decretaal verminderd kunnen worden tot 40 à 45 procent en de rest zou facultatief kunnen worden toegekend. De afgevaardigde van het Rekenhof bevestigt dat dit technisch zeer eenvoudig te realiseren is.

Wij hebben dit systeem uitgewerkt en de basisdotatie als een vast percentage van het kijk- en luistergeld voor

Van Rompuy

het Nederlands taalgebied uitgedrukt. Mijnheer De Beul, ik voeg er onmiddellijk aan toe dat het in het mini-decreet inderdaad verkeerd werd omschreven. Het gaat niet om een percentage van het Vlaams aandeel, maar om het in het Nederlands taalgebied geïnde kijk- en luistergeld. Wij waren inderdaad verkeerd, zoiets zou de dotatie in plaats van 6,9 miljard maar 5 miljard bedragen. Het is door de goedheid van het personeel van het Rekenhof en van de Minister van Financiën — daarover was er een ganse discussie in de Executieve — dat men uiteindelijk rekening heeft gehouden met de geest van de wetgeving. Vandaar dat wij dit hier hebben rechtgezet.

Wij komen bijgevolg tot een systeem, bestaande uit twee delen : een jaarlijkse dotatie uitgedrukt in een percentage van het kijk- en luistergeld. De BRT heeft ons immers altijd gevraagd om de mogelijkheid te creëren om op termijn te plannen. Er werd een richtsnoer gevraagd, zodat niet ieder jaar een discussie ontstaat. De BRT vroeg dus een bepaald percentage vast te leggen. 49,5 ten honderd is dus de basisdotatie waar zij zeker kunnen van zijn.

In het kader van de algemene uitgavenbegroting houdt de Vlaamse Raad zich voor een basisallocatie te voorzien. Zij voorziet deze bij jaarlijkse beslissing in de begroting ; dat is immers ook een decreet. Hierin voorziet hij al dan niet deze subsidie. Wij zeggen dat, indien de toelage erin voorkomt, dan moet zij minimum 2 ten honderd bedragen ; zij kan eventueel hoger liggen, maar dat is een te nemen beslissing indien zou blijken dat, in het kader van de beoordeling van het meerjarenplan, er nood is aan een hogere subsidie.

Er is een onderscheid tussen enerzijds — en dit blijkt uit de verantwoording van ons amendement — de zogenaamde verplichte uitgaven, die de basisdotatie is en anderzijds de facultatieve uitgaven die ieder jaar het voorwerp zijn van een politieke besluitvorming in het kader van de begrotingsbespreking. Dit is een systeem dat door het Rekenhof wordt

gesuggereerd en waar, volgens mij, geen speld tussen te krijgen is. Bovendien is het voor de BRT het beste systeem. Indien wij ons baseren op de kostenramingen, met jaarlijkse schijven en dergelijke, welk is dan het richtsnoer, het criterium ? Ik meen dat, wat wij voorstellen, de beste garantie is.

Collega De Beul zegt dat het te weinig is ; hij vraagt 75 ten honderd. Maar de discussie over de bedragen werd reeds eerder gevoerd. Met dit decreet hebben wij tevens duidelijk willen maken dat voor de BRT een zeker financieel carcan zal blijven bestaan en dat de BRT zal gedwongen worden in de loop van de komende jaren keuzen te maken.

Ik heb reeds meermaals gezegd dat, indien wij een contractueel kader creëren, waarin de betrokkenen beter worden betaald, men in de loop van de volgende vijf jaar zal weten welk het budget is, met een mogelijke facultatieve aanpassing van minimum 2 ten honderd. Dan zal het geweten zijn dat er zal moeten geseeneerd worden en dat de circa 2.600 personeelsleden niet zullen kunnen behouden worden.

Het is bovendien één van de grote filosofieën van dit decreet dat de betrokkenen voor hun verantwoordelijkheid worden geplaatst. Wij, als decreetgever en als controle-organen, behouden ons het recht voor, in het kader van de jaarlijkse bespreking van de algemene uitgavenbegroting, een moment van evaluatie in te bouwen — wat ook de Raad van State had gevraagd — namelijk dat wij geen blanco cheques wensen te geven, geen subjectief trekkingsrecht — waarvoor naar de rechtbank kan worden gegaan — van 51,5 ten honderd. Maar die 2 ten honderd bedraagt ongeveer 250 miljoen en kan als stok achter de deur worden gehanteerd.

Het verheugt mij dat collega Denys, die anders zo kritisch is ten aanzien van onze voorstellen, vindt dat dit een positief punt is. Ik heb ook een paar keer in de plenum vergadering naar voren gebracht dat wij dit systeem als werkzaam beschouwen.

Mijnheer de Voorzitter, wij zijn

geadviseerd — en ik verwijs naar het verslag, pagina 48, door de afgevaardigde van het Rekenhof. Ik zie dan ook werkelijk niet in waarom wij bijkomende adviezen moeten inwinnen. Ik ben mede-auteur geweest van de nationale begrotingswet, waar ook het systeem veranderd is.

Collega De Beul, u beschuldigt anderen nogal graag van incompetentie, maar van die wet heeft men ook gezegd dat ze niet werkzaam zou zijn, dat ze niet zou functioneren. Collega Schiltz was toen trouwens aanwezig bij de besprekingen en kan daarvan getuigen. Als wij in het Parlement iets op punt stellen, dan kunnen wij dat ook !

Wij houden inderdaad rekening met het Rekenhof dat wij ter zake hebben geconsulteerd. Het Rekenhof heeft trouwens nominaturn in het verslag zijn advies kenbaar gemaakt.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, de heer Van Rompuy beweert dat hij mij niet begrijpt indien ik niet zou pleiten voor de binding aan het kijk- en luistergeld, vermits dat volgens hem precies aan de BRT de mogelijkheid biedt een meerjarenplan op te stellen en een meerjarenstrategie te voeren.

Volgens mij is hier sprake van verwarring van de termen. Het is niet de manier waarop men geld geeft die toelaat al of niet te plannen. Mijnheer Van Rompuy, wij voorzien een beheerscontract en u voorziet een beleidsplanning. Een beheerscontract of een meerjarenplanning kan door dotaties worden gefinancierd, maar ook door de binding aan het kijk- en luistergeld. Men kan meer garanties bieden aan de BRT via het bepalen van een dotatie dan via een gegeven zoals het kijk- en luistergeld. Inderdaad, het kijk- en luistergeld kan stijgen of dalen ; niemand heeft het in de hand. De garantie voor een beleid op lange termijn zit dus meer vervat in een dotatie dan in de binding van het kijk- en luistergeld.

Mijnheer Van Rompuy, u verwijst naar bladzijde 48 van het verslag om duidelijk te maken dat het Rekenhof u gelijk geeft vermits het zelf voor-

Denys

stelde een basisallocatie van 2 à 2,5 ten honderd in te schrijven. Ik heb reeds gezegd dat wij dat een goed idee vinden en dat wij dat steunen. De formulering van die gedachte werd echter nooit voorgelegd aan het Rekenhof. U heeft enkel de idee, waarmee ik het volledig eens ben, overgenomen. Ik ben het enkel niet eens met de libellering. Het is dus aangewezen het Rekenhof wat dat betreft te raadplegen. Wij moeten weten of dat wel overeenstemt met hetgeen de heer Lievens in de Commissie bedoelde.

Tenslotte zou ik nog de aandacht willen vestigen op een paar andere opmerkingen die het Rekenhof maakte tijdens de werkgroepsbespreking en waarover men niets terugvindt in het decreet. In dat verband verwijs ik naar bladzijde 51 van het verslag waarbij wordt herinnerd aan de kritiek die het Rekenhof formuleerde op de overeenkomst tussen de BRT en OMOB inzake het BRT-pensioenfonds. Het Rekenhof vraagt de decretale bevestiging van deze overeenkomst. Wij zijn van mening dat dit ter gelegenheid van dit decreet moet worden geregeld. Hiervan vinden wij echter niets terug. Als men a zegt, moet men ook b zeggen.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, wij beleven een ietwat hallucinante bedoening, in die zin dat de bedoeling van de aanwezigen gelijklopend is — over systemen kan men discussiëren — terwijl de teksten die door de indieners werden opgesteld niet aan die bedoelingen beantwoorden.

Mijnheer Van Rompuy, in feite verwijst u enkel naar de bijlage van het verslag, naar gesprekken gevoerd in de werkgroep, naar losse ideeën uitwisselingen en dergelijke, maar niet naar concrete teksten of adviezen.

Ik geef u de raad om met de tekst van artikel 17 naar de heer Lievens van het Rekenhof te gaan en hem een schriftelijk advies te vragen waarin hij bevestigt dat uw tekst klopt. U zult dat niet krijgen.

De heer E. Van Rompuy : Toch wel.

De heer A. De Beul : Wanneer de heer Lievens tijdens dat gesprek, waarnaar in het verslag van de werkgroep wordt verwezen, zegt dat dit goed doenbaar is, dan voeg ik eraan toe dat zulks inderdaad doenbaar is in de formule die ik u heb aangeboden. Ik zeg dus dat wij moeten uitgaan van een basisdotatie die kan verhoogd of verminderd worden op grond van bepaalde criteria. Dat is toch eenvoudig.

Wat u hebt neergeschreven houdt een compleet trekkingsrecht in, niet alleen voor de dotatie maar ook voor wat u de facultatieve werkingstoelage noemt. Uitgaande van deze teksten heeft de BRT een vast trekkingsrecht van 51,5 ten honderd van het kijk- en luistergeld. Dat zult u minstens moeten uitbetalen en u kan het ook eventueel verhogen.

Collega Van Rompuy, juridisch is die tekst een miskleun, verontschuldig mij voor de uitdrukking.

Vraag aan de heer Lievens van het Rekenhof zijn advies ter zake op papier te zetten. U kan ook aan de Voorzitter vragen officieel het advies van het Rekenhof en van de Raad van State in te winnen. Dat is toch niet zo moeilijk.

De Voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Mijnheer De Beul, inzake die materie staat er juridisch niets vast. Het is al te gemakkelijk om zich op dergelijke gezagsargumenten te beroepen.

Ik kan u zeggen dat in zijn context de tekst juridisch juist is. Ik ben toch nog een beetje jurist alhoewel minder beslagen als u in administratief dan in publiek recht.

Mijnheer De Beul, die tekst weerspiegelt de geest en de letter van wat de heer Lievens u zal antwoorden en wanneer ik dat zeg weet ik waarover ik spreek. U kunt de heer Lievens zelf om uitleg vragen.

De heer A. De Beul : Ik moet dat niet doen, maar jullie.

De heer P. Chevalier : Wanneer die

tekst niet klopt met zijn advies dan eet ik hier desnoods mijn bank op.

De heer A. De Beul : Dat moet in De Handelingen onderstreept worden.

De Voorzitter : Ik zou mij er tegen verzetten mocht iedereen hier zijn bank opeten. (*Gelach*)

De heer A. De Beul : Juridisch gesproken kan de heer Lievens de verwijzing naar de Cultuurpactwet niet op papier zetten.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik wil zeker niet in de geest van de heer Lievens treden. Ik wil alleen zijn uitspraken voorlezen. Op bladzijde 48 lees ik het volgende : Zijns inziens is enkel het afzetten van de beheerders als sanctie mogelijk. De afgevaardigde van het Rekenhof bevestigt dat de subsidies afhankelijk maken van meetbare gegevens zeer moeilijk is. Aan de basis kan een gewaarborgde geldstroom liggen en jaarlijks een toetsbare, aanvullende subsidie waarover kan worden gesproken. Daardoor kan de Vlaamse Raad de niet-meetbare gegevens van het contract appreciëren.

De tekst voorgesteld door collega's Van Rompuy en Chevalier kan dus geenszins overeenstemmen met die van de heer Lievens omdat zij het koppelen aan meetbare gegevens. Zij hebben het over : Een jaarlijks aanvullende werkingstoelage van minimaal 2 ten honderd van de in het Nederlandstalig taalgebied gelocaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld wordt op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten als facultatieve toelage met haar bedrag ingeschreven in een speciale bepaling van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. Men spreekt hier over duidelijk meetbare gegevens, daar waar de heer Lievens van oordeel is dat het bijna niet doenbaar is om een toetsbare aanvullende subsidie te geven op basis van meetbare gegevens.

Het is duidelijk dat deze formulering nood heeft aan een onderzoek door

Denys

het Rekenhof zelf. De idee van de heer Lievens zijn wij allen genegen. Het is alleen maar de formulering die niet correct is en die ons zou kunnen verhinderen die nadien in gunstige zin te concretiseren.

De Voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik stel u voor te lezen wat de afgevaardigde van het Regenhof zegt. Hij bevestigt dat het technisch zeer eenvoudig te realiseren is : een gedeelte vaste subsidie en een gedeelte facultatieve. Dat is zo gebeurd.

De heer A. De Beul : Dat betwisten wij niet, wel de manier waarop het is geformuleerd. Dat is het onzinnige van onze discussie. Wij gaan akkoord over wat wij zouden willen maar wij menen dat de tekst die ons werd voorgelegd niet werkbaar is en dat wij naar een betere oplossing moeten zoeken.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat u er nu van overtuigd is dat ons verzoek om het Rekenhof en de Raad van State in te schakelen gerechtvaardigd is. Er werd daartegen geen enkel inhoudelijk argument aangehaald.

De Voorzitter : Collega's, u zal begrijpen dat ik wil nagaan of dit nuttig en nodig is. Ik zal u te gepasten tijde mijn antwoord daarop geven.

Collega's, wij kunnen de bespreking van artikel 17 als beëindigd beschouwen.

De stemmingen over artikel 17 en over de amendementen op artikel 17 worden aangehouden.

Artikel 18

De instelling dient een meerjarenplan op te stellen. In dit plan worden de vooruitzichten inzake de uitzendingen van de radio en de televisie en de behoeften inzake personeel, infrastructuur en financiën geschetst, en

het programmabeleid toegelicht. Het meerjarenplan wordt jaarlijks bijgestuurd en elk jaar vóór 30 mei aan de Vlaamse Raad ter goedkeuring voorgelegd.

Op dit artikel is er een amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

„In fine van de eerste zin de volgende zinsnede toevoegen : „dat betrekking heeft op de periode van de eerstvolgende vijf werkingsjaren”. ”

Door de heer Denys werd een amendement ingediend dat de weglating van artikel 18 voorstelt.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Wij kunnen ons aansluiten bij de inhoud van artikel 18, maar voor de zoveelste maal herhaal ik dat er in de toelichting nopens het meerjarenplan te weinig omschrijving aanwezig is. Wat vooral ontbreekt — het meest essentiële — is over welke periode die moet gaan. Om die reden hebben wij een amendement ingediend met de bepaling dat die meerjarenplanning moet gaan over de eerstvolgende vijf werkingsjaren, dus op halflange termijn en dat lijkt ons volkomen redelijk. Afgezien van andere amendementen en de andere financieringstechniek waarvoor ik amendementen bij artikel 17 had ingediend, is dit hoe dan ook iets dat men minimaal moet definiëren en duidelijk aangeven, namelijk over welke periode het meerjarenplan moet gaan.

De Voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Collega Chevalier en ik hebben ons daarover nog niet uitgesproken. In de originele bespreking ging het over een vijfjarenplan dat betrekking heeft op de periode van de eerstvolgende vijf werkingsjaren.

Collega Chevalier en ikzelf kunnen daarmee instemmen.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Het amendement van collega De Beul is absoluut

nodig indien men de tekst wil vervolledigen.

Ik wil er toch op wijzen dat de PW dit artikel zou willen weglaten. Bij de bespreking van artikel 19 zal ik ook zeggen waarom.

De Voorzitter : U trekt uw amendement dus in ?

De heer A. Denys : Neen, mijnheer de Voorzitter, maar in subsidiaire orde steunen wij het amendement van collega De Beul.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 18 en de amendementen op artikel 18 worden aangehouden.

Artikel 19

§ 1. De instelling stelt jaarlijks een ontwerpbegroting op die aansluit bij het recentste meerjarenplan. De begroting wordt goedgekeurd door de Vlaamse Executieve en meegedeeld aan de Vlaamse Raad.

§ 2. De instelling maakt jaarlijks een uitvoeringsrekening van de begroting op, alsmede een balans en een resultatenrekening, opgesteld overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening in de ondernemingen. Deze rekeningen worden goedgekeurd door de Vlaamse Executieve, die ze ter controle aan het Rekenhof doet geworden. Het Rekenhof kan een controle ter plaatse organiseren.

§ 3. De certificatie van de getrouwheid en volledigheid van de jaarrekening wordt aan de Vlaamse Executieve meegedeeld. De leden van het college van commissarissen worden benoemd door de Vlaamse Executieve onder de leden, natuurlijke en rechtspersonen, van het Instituut der Bedrijfsrevisoren.

§ 4. De instelling kan in haar boekhouding rekeningen openen voor de stijving van fondsen met een bijzondere bestemming. Het is de instelling ook toegestaan een reservefonds zonder bijzondere bestemming aan te leggen. Deze fondsen worden beheerd volgens de modaliteiten vastgesteld door de Raad van Bestuur.

Voorzitter

Door de heer Denys werd een amendement ingediend dat de weglating van artikel 19 voorstelt.

Door de heer Denys werd een amendement ingediend houdende invoeging van een nieuw artikel 19bis dat luidt als volgt :

„§ 1. Tussen de omroepen en de Vlaamse Executieve wordt voor elke vijf jaar een beheersovereenkomst gesloten.

§ 2. De in § 1 van dit artikel genoemde overeenkomst bevat met betrekking tot de beschouwde periode inzonderheid :

1) een planning, door de omroep opgesteld, met betrekking tot het percentage van zendtijd dat respectievelijk zal worden besteed aan de onderscheiden in artikel 4, § 3 van dit decreet genoemde programma-opdrachten ;

2) een investeringsprogramma ;

3) het beoogde aandeel eigen culturele producties in de programmering, derwijze dat dit aandeel ten minste gelijk is aan het aandeel eigen culturele producties, bepaald in artikel 2, § 2 van het decreet van 13 juli 1988 houdende bekrachtiging van de besluiten van de Vlaamse Executieve van 11 mei 1988, getroffen ter uitvoering van artikel 8, §§ 2 en 4, artikel 9, § 1 en artikel 10 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributies, teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen ;

4) de berekening van een enveloppe aan financiële middelen uit te trekken op grond van de bepalingen van § 2, 1) , 2) en 3) van dit artikel.

Deze berekening moet toelaten dat aan het productie-aspect wordt gesleuteld, rekening houdend met vergelijkbare kostprijzen in de private sector.

Daarbij moet het mogelijk zijn dat de openbare omroep zijn eigen programma's zelf produceert, coproduceert of uitbesteedt aan de private beeldindustrie.

De openbare omroep zal voor ieder programma de integrale kostprijs berekenen en deze vergelijken met de kostprijs in de private beeldindustrie. ”

Door de heer Denys werd een amendement ingediend houdende invoeging van een nieuw artikel 19ter dat luidt als volgt :

„§ 1. De omroep vertrouwt het beheer van de technische exploitatie van zijn programma's toe aan een handelsvennootschap.

§ 2. Op de in § 1 van dit artikel genoemde handelsvennootschap zijn de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen van toepassing.

§ 3. Het maatschappelijk doel van de in § 1 genoemde handelsvennootschap is :

— het oprichten, instandhouden, beheren en exploiteren van studio's, diensten, apparatuur, hulpmiddelen en andere faciliteiten ;

— het zorg dragen voor het uitzendklaarmaken van programma's en het doen uitzenden ervan ;

— het verrichten van het normale onderhoud van gebouwen en instellingen, voor zover die gebouwen bestemd zijn voor omroepdoeleinden. ”

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik zal mijn amendementen samen behandelen om aldus aan uw wens voor een vlotte bespreking tegemoet te komen.

Het verschil dat wij voorzien in het beheerscontract en de meerjarenplanning die door collega's Van Rompuy en Chevalier wordt voorzien bestaat erin dat wij een poging willen doen concretere afspraken met de BRT te maken.

Wij zijn het ermee eens dat de BRT de kans moet krijgen haar beleid met het oog op een strategie op lange termijn te kunnen plannen. Wij menen evenwel dat diegenen, die verantwoordelijk zijn voor de financiële middelen, uiteraard ook een garantie moeten krijgen, met name dat hun streefdoel in de praktijk zal worden gerealiseerd. Zoals het door de colle-

ga's Van Rompuy en Chevalier werd gelibelleerd lijkt de tekst mij te vaag en in ieder geval onvoldoende om de garantie te bieden dat wat zichzelf beoogen nadien zal worden gerealiseerd en geconcretiseerd.

Wij werden verrast door het feit dat in het voorstel van decreet niets staat nopens de eigen culturele producties. Wij dienen toch vanuit de Vlaamse Gemeenschap de garantie te hebben van de creatie van eigen culturele producties. Deze garantie moet door de decreetgever worden vastgelegd. Wij hebben dat ook gedaan met de niet-openbare, de commerciële omroep. Wij hebben toen waarborgen gevraagd en duidelijk gezegd dat er een aantal eigen culturele producties moeten zijn en wij menen dat wij dezelfde voorwaarden aan onze openbare omroep moeten opleggen.

Het tweede aspect dat voor een onderscheid zorgt heeft te maken met de berekening van de enveloppe aan financiële middelen. Wij schrijven dat deze berekening moet toelaten dat aan het productie-aspect wordt gesleuteld, rekening houdend met de vergelijkbare kostprijzen in de private sector. Daarmee bedoelen wij dat wij bij het voorstel voor het maken van het contract vanwege de BRT inzage zouden krijgen in de kostprijs van de programma's. In de Commissie voor de Media proberen wij al vijf of zes jaar inzage te krijgen van de integrale kostprijsberekening. Het is ongelooflijk maar niemand bij de BRT, met nochtans zijn bureaucratische administratie, kan ons de werkelijke kostprijs van een programma geven. Hiermee bedoelen wij niet alleen de technische kosten maar ook de algemene en de administratiekosten. Niemand kan ons dat zeggen. Als de BRT dus met een voorstel komt, het **weze** een meerjarenplan of een beheerscontract, dan moeten wij duidelijk inzage hebben en klare **vergelijkingspunten** krijgen.

Daarom vragen wij dat in zulk een voorstel tenminste een vergelijking inzake productie-aspecten en een integrale kostprijsberekening zouden zitten. Bovendien vragen wij een vergelijking met de private sector. Wij willen weten wat het kost indien het in eigen regie wordt gedaan of met

Op verzoek van Raadsvoorzitter L. Vanvelthoven (SP) werden bepaalde passages van het voorstel van decreet op de BRT getoetst aan het decreet betreffende het bestuurlijk beleid. Het verslag van Minister L. Van den Bossche (SP) werd in Openbare Vergadering besproken. Rechts Cultuurminister P. Dewael (PVV), voogdijminister voor de BRT

de vele facilitaire bedrijven die vandaag bestaan. Ik meen dat men pas daarna kan praten. **(Onderbreking door de heer P. Chevalier)**

Mijnheer Chevalier, ik verzoek u mij mijn uiteenzetting te laten beëindigen. Ik heb u ook niet onderbroken toen u uw ideeën uiteenzette.

Het is dus nodig dat als er een contract wordt gemaakt er inzage is in vergelijking met de private sector. Wij hebben de voorbije jaren miljoenen en miljoenen méér aan de BRT gegeven. Er was een zeer grote stijging. Wij hebben vastgesteld dat de meer-middelen die de BRT heeft gekregen niet naar betere programma's, naar meer inhoud of naar betere kwaliteit zijn gegaan. Als wij een meerjarencontract sluiten dan willen wij de garantie hebben dat er middelen worden afgenomen van de technische en administratieve omkadering en dat er meer middelen gaan naar de inhoud en naar de drie troeven die de BRT kenmerken met name het journaal, dus de informatie, de dienst drama en de sportdienst.

Om daarover zekerheid te hebben bij het opstellen van het contract moeten wij inzage krijgen in de kostprijsberekening en moeten wij weten wat het aanbod is van de private sector ter zake. Pas dan zullen wij met kennis van zaken kunnen oordelen of het contract terecht is of niet.

Dat is de betekenis en de essentie van ons amendement artikel 19bis genaamd.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, persoonlijk vind ik de denkpiste van collega Denys bijzonder interessant. Ze doet mij denken aan wat in Groot-Brittannië bij ITV gebeurt. Dat is een interessante formule. Daar zijn we echter op dit moment blijkbaar nog niet aan toe. Ik wens mij in te schrijven in de filosofie die de indieners van het decreet hanteren maar ik wens dat ze dan ook zinvol zou worden gebracht.

Om wat collega Denys thans voor-

stelt te kunnen aannemen hadden wij een vorig amendement van collega Denys moeten goedkeuren met name aan de BRT niet het statuut van openbare instelling geven. Twee zaken tegelijk kunnen niet, mijnheer Denys. Ik heb veel sympathie voor de formule maar ze staat haaks op het wezen van de openbare instelling. Dat zult u zelf toch wel begrijpen.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, wij vinden dat de BRT als openbare omroep een openbare taak heeft die wij vastleggen in het decreet, maar volgens ons is het niet strijdig met de filosofie van een openbare instelling voor de middelen een beroep te doen op de privé-sector.

De Voorzitter : Mijnheer Denys, u hebt het woord om uw amendement tot invoering van een artikel 19ter te verdedigen.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik meen het nut van dit amendement reeds te hebben aange-toond bij de verdediging van de vorige amendementen.

De Voorzitter : De stemmingen over de amendementen, ook die van de heer Denys tot invoering van de artikelen 19bis en 19ter worden aangehouden, evenals de stemming over artikel 19.

Dames en heren, er blijven nog een vijftal artikelen over waarop amendementen zijn ingediend. We zouden de vergadering voor een half uur kunnen schorsen, maar als de bespreking van die artikelen en amendementen vlot kan verlopen is die schorsing overbodig. Ik meen dat de Minister het zou appreciëren dat we de bespreking niet onderbreken.

De heer A. Denys : Dat is chantage.

De Voorzitter : De Minister geeft mij de indruk te willen doorgaan met de bespreking.

Minister L. Waltniel : Mijnheer de Voorzitter, ik deins voor geen enkele opoffering terug !

De heer A. De Beul : Ik heb de indruk dat de bespreking over een twintigtal minuten afgerond kan zijn.

De Voorzitter : Dan gaan we ermee door en daarna kan iedereen naar het restaurant, ook het personeel.

Artikel 20

§ 1. De Vlaamse Executieve wijst een gemeenschapsafgevaardigde aan die er op toeziet dat de wetten, decreten en besluiten worden nageleefd. Hij ziet in het bijzonder ook toe op de beslissingen die betrekking hebben op artikel 6, §§ 2 en 3, en op de bepalingen van artikel 23, § 18. Hij woont met raadgevende stem de vergaderingen van de Raad van Bestuur bij.

§ 2. Binnen een termijn van vier vrije dagen kan hij bij de Vlaamse Executieve een gemotiveerd beroep instellen tegen elke beslissing van de Raad van Bestuur, waarvan hij meent dat zij niet strookt met de wetten, decreten en besluiten. De Vlaamse Raad wordt onmiddellijk door de Vlaamse Executieve in kennis gesteld van het beroep. Het beroep schort de beslissing op. Heeft de Vlaamse Executieve binnen een termijn van twintig vrije dagen, ingaand op dezelfde dag als de termijn waarover de gemeenschapsafgevaardigde beschikt, de nietigverklaring niet uitgesproken, dan wordt de beslissing definitief. In voorkomend geval worden het beroep en de nietigverklaring binnen de gestelde termijn aan de Vlaamse Raad en aan de Voorzitter van de Raad van Bestuur meegedeeld.

Op dit artikel is er een amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

„In § 2 op de derde regel na de woorden „van de Raad van Bestuur” de woorden „en van de organen of personen van de instelling aan wie deze zijn bevoegdheid heeft overgedragen” invoegen.”

De heer de Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, artikel 20 bepaalt dat de Vlaamse Executieve een gemeenschapscommissaris aanwijst die moet nagaan of de wetten, decreten en besluiten worden nageleefd. Wij gaan daarmee akkoord zoals wij het ook appreciëren dat de dwangvoorgdij is weggevallen. Dit zal de autonomie van de BRT ten goede komen.

Paragraaf 2 bepaalt dat deze persoon binnen een termijn van vier vrije dagen bij de Vlaamse Executieve een gemotiveerd beroep kan instellen tegen elke beslissing van de Raad van Bestuur waarvan hij meent dat zij niet strookt met de wetten, decreten en besluiten. Met deze bepaling heb ik problemen omdat de Raad van Bestuur zijn bevoegdheden kan delegeren op grond van artikel 13, paragraaf 4. Ik meen immers dat de gemeenschapscommissaris niet alleen een beroep moet kunnen instellen tegen de onwettige beslissingen van de Raad van Bestuur, maar ook tegen onwettigheden die zouden begaan worden door personen aan wie de Raad van Bestuur bevoegdheden heeft overgedragen. Dat is de logica zelf. Vandaar dus dat ik paragraaf 2 van artikel 20 wil aanvullen met de woorden : en van de organen of personen van de instelling aan wie deze zijn bevoegdheid heeft overgedragen na de woorden van de Raad van Bestuur.

Volgens de huidige tekst kan de regeringscommissaris zelfs geen beroep instellen tegen de beslissingen van de Vaste Commissie. Dat kan toch niet, te meer dat Raad van Bestuur de mogelijkheid heeft bijna de totaliteit van zijn bevoegdheden over te dragen aan de Vaste Commissie. Indien de wettelijkheid van die beslissingen of de wettelijkheid van de beslissingen genomen door de personeelsleden aan wie de Raad van Bestuur bevoegdheden heeft overgedragen niet kan worden aangevochten dan zou dit een holle frase zijn, want dan zou er over de wettelijkheid helemaal geen controle meer zijn.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, in verband met de suggesties van het Rekenhof inzake de gemeenschapsafgevaardigde, heb ik het bijvoegsel bij het verslag herlezen. Het Rekenhof suggereert om hetzelfde systeem toe te passen als in de Zoo van Antwerpen. Ik vraag de heren Van Rompuy en Chevalier of inzake het toezicht hetzelfde flexibele systeem wordt toegepast.

De heer E. Van Rompuy : Neen.

De heer A. Denys : Mag ik vragen waarom niet ?

De heer E. Van Rompuy : Omdat het niet werkzaam is.

De heer A. Denys : Volgens het Rekenhof was dat systeem zeer goed, zeer flexibel en men vond dit het beste model.

De heer E. Van Rompuy : Collega Denys, u betreurt dat wij het statuut van de Zoo van Antwerpen niet hebben aangenomen. Dit is een ander statuut en bijgevolg is ook de functie van de gemeenschapsafgevaardigde anders.

De heer A. Denys : U heeft mij overtuigd. *(Gelach)*

De heer A. De Beul : Wat is de repliek van de indieners ?

De heer E. Van Rompuy : Ik meen dat wij hier collega De Beul wel kunnen volgen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 20 en het amendement op artikel 20 worden aangehouden.

HOOFDSTUK V

Bijzondere bepalingen
inzake de programma's

Artikel 21

De informatieuitzendingen alsmede de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, alsook alle informatieve programma-onderdelen, dienen onpartijdig en waarheidsgetrouw te zijn. Elke vorm van censuur is verboden.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

„In fine van dit artikel de volgende zin toevoegen : „De nieuwsdienst werkt volgens de regels van de journalistieke plichtenleer, met waarborg voor de redactionele onafhankelijkheid”.”

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

Een tweede lid toevoegen dat luidt als volgt : „In de programma's wordt

Voorzitter

elke vorm van discriminatie geweerd. De programma-opbouw geschiedt derwijze dat hij geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de onderscheiden ideologische of filosofische strekkingen”.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt :

„Dit artikel vervangen door : „Elke informatieve uitzending, door de Vlaamse Omroep verzorgd, dient onpartijdig en waarheidsgetrouw te zijn. Elke vorm van censuur is verboden”.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Denys dat luidt als volgt :

Een tweede lid toevoegen dat luidt als volgt :

Individuele betwistingen worden beslecht door de Geschillenraad overeenkomstig artikel 14, § 2 en § 3, 2° van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen.”

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, artikel 21 bepaalt : De informatieuitzendingen alsmede de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, alsook alle informatieve programma-onderdelen, dienen onpartijdig en waarheidsgetrouw te zijn. Elke vorm van censuur is verboden.

Wij gaan daarmee akkoord. Wij stellen alleen voor daaraan volgende zinsnede toe te voegen : De nieuwsdienst werkt volgens de regels van de journalistieke plichtenleer, met waarborg voor de redactionele onafhankelijkheid.

Die bepaling hebben wij via het kabeldecreet ook VTM opgelegd. Volgens mij moeten we die ook onze gemeenschapsomroep opleggen. Als tegenargument kan natuurlijk gelden dat de journalistieke plichtenleer nergens juridisch is omschreven. Daarmee ga ik akkoord. Mijnheer Chevalier, in het kabeldecreet hebben wij ook zo een bepaling opgenomen.

Ook u heeft dat goedgekeurd.

Bijgevolg heeft deze zinsnede wel een zekere betekenis, al geef ik toe dat de draagwijdte nogal elastisch is.

Ik vind dat wij deze zin in de tekst moeten inschrijven, al was het maar om aan te geven wat onze bedoeling is, en wat de geest van het decreet is, zeker na wat we een paar weken geleden weer eens hebben meegeemaakt met het geval Maurice De Wilde.

De Voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de Beul, de Raad van State wijst erop dat er niet zoiets bestaat als een journalistieke plichtenleer. Ik zie dan ook het nut niet in die zin in dit decreet in te schrijven.

De heer De Beul verwijst naar het kabeldecreet, maar hij verliest wellicht uit het oog dat ikzelf en Minister Van den Bossche er altijd tegen geweest zijn die zinsnede in de tekst in te schrijven.

De heer G. Annemans : De heer Chevalier is de liberale vleugel van de SP.

De heer P. Chevalier : Mijnheer Annemans, bemoei u met uw eigen partij. Ik bemoei mij ook niet met een andere partij. Ik zeg toch ook niet dat de heer Verreycken de orangistische vleugel is van het Vlaams Blok, uzelf de uiterst rechtse vleugel en de heer Dewinter de combatieve vleugel.

De Voorzitter : Laten wij tot de kern van de zaak terug komen

De heer P. Chevalier : Aangezien de heer Annemans een persoonlijke opmerking maakte, meende ik ze te moeten rechtzetten.

De juridische discussie is immers belangrijker dan de opmerkingen die niets met het ontwerp te maken hebben.

Tijdens de besprekingen van het kabeldecreet vonden Minister Van den Bossche en ikzelf de definitie van de journalistieke plichtenleer te vaag, wij vonden ze zelfs onaanvaardbaar. Persoonlijk heb ik een voorkeur voor de grondwettelijke bepalingen omtrent de journalistieke deontologie en

voor hetgeen de rechtsleer en rechtspraak daarover hebben opgebouwd. Ik verkies dit immers boven een verwijzing die weinig grond vindt in de rechtspraak of in de rechtsleer.

Mijnheer De Beul, ik denk dat uw opmerking, die trouwens in het verslag zal worden gepubliceerd, veel belangrijker is dan te verwijzen naar iets dat in feite niet bestaat.

De zaak Maurice De Wilde kwam niet ter sprake, zelfs niet door de indieners van de motie die zojuist in de Vlaamse Raad werd afgewezen. Bij mijn weten gaat de discussie niet tussen de heer De Wilde en de Raad van Bestuur van de BRT, maar wel tussen de heer De Wilde en de wetenschappelijk ke commissie.

In antwoord op de vraag van de heer Luyten zal ik de BRT vragen een videoband ter beschikking te stellen, zodat wij hem kunnen bekijken in de Mediacommissie.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar de regels van de journalistieke plichtenleer, het is bijna een morele tekst. Ik herhaal, wij hebben dit reeds gedaan bij het kabeldecreet, op aandringen van een journalist die u goed kent, tevens een gewezen lid van de Vlaamse Raad, meer bepaald de heer Van Elewyck.

Het tweede lid van het amendement is helemaal anders. Wij willen de journalisten daarmee een redactionele onafhankelijkheid geven. Volgens mij hebben journalisten die voor de BRT werken daar recht op. Krantenjournalisten hebben redactionele onafhankelijkheid, volgens hun eigen, ongeschreven deontologie, dit is nodig voor de onpartijdigheid.

Ik heb bij artikel 21 een tweede amendement ingediend om het vorige amendement te verduidelijken ; ik vraag namelijk het volgende toe te voegen : In de programma's wordt elke vorm van discriminatie geweerd, de programma-opbouw geschiedt derwijze dat hij geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de onderscheiden ideologische of filosofische strekkingen.

Deze verplichting werd in het kabel-

De Beul

decreet opgelegd aan VTM. Ik zie niet in waarom men dit niet zou doen voor de BRT. Op die manier kan men moeilijkheden vermijden en bij discussies kan men zich baseren op een wettekst. Bovendien, wanneer deze regels door de BRT worden overtreden kunnen personen die erdoor worden getroffen zich beroepen voor de geschillenraad, die naar aanleiding van de oprichting van VTM tot stand werd gebracht.

Het is niet omdat de BRT een openbare instelling is dat zij niet moet voldoen aan de meest elementaire en voor de hand liggende regels.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de Voorzitter, ik kan de geest van de argumentatie van de heer De Beul begrijpen. Men mag echter niet volharden in de boosheid. Errare humanum est perseverare diabolicum. Het is niet omdat die bepaling in het kabeldecreet is opgenomen dat zij ook in dit decreet moet worden hernomen. In het decreet wordt uitdrukkelijk bepaald dat elke censuur verboden is. Deze bepaling waarborgt toch de autonomie waar u naar streeft, mijnheer De Beul.

De heer A. De Beul : Sta mij toe even te onderbreken, mijnheer Chevalier. Dit is immers een belangrijke kwestie die over het politieke heen gaat.

Men kan inderdaad genoeg nemen met de bepaling dat alle censuur verboden is indien deze bepaling in een algemene context staat. U weet echter zeer goed dat de journalisten die bij de BRT werken door de Raad van State in zijn arrest met betrekking tot de zaak Daniël Buyle — tot mijn grote verwondering weliswaar — worden beschouwd als ambtenaren, die eerbied en gehoorzaamheid verschuldigd zijn aan hun oversten.

Bij de BRT hoeft niemand censuur uit te oefenen. Een bevel van een overste, van een hoger ambtenaar, is voldoende om effectief censuur uit te oefenen via de verplichting tot gehoorzaamheid van de ambtenaren. Dat hiertegen niets kan ondernomen worden, blijkt uit het feit dat Daniël Buyle zijn proces verloren heeft.

Vandaar mijn bekommernis om de redactionele onafhankelijkheid in het decreet in te schrijven, zij het dat deze inderdaad juridisch niet nauwkeurig kan worden afgelijnd. De heer Van Elewijck verklaarde destijds dat het begrip inderdaad nergens in de wet wordt omschreven maar dat alle journalisten verdraaid goed weten wat het betekent.

De Voorzitter : Ik heb de indruk dat de heer De Beul vreest dat indien deze verplichting die opgenomen is in het kabeldecreet en is opgelegd aan VTM, na deze discussie niet wordt opgelegd aan de BRT, de indruk kan worden gewekt dat die verplichting niet geldt voor de BRT.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Ik kan mij aansluiten bij het amendement van de heer De Beul. Ik wil ook verwijzen naar mijn amendement. Het niet-opnemen van die bepaling in de tekst zou tot gevolg hebben dat de uitzendingen door derden ook onpartijdig moeten zijn. Die uitzendingen zijn uiteraard waarheidsgetrouw maar geenszins onpartijdig. Mijs inziens moet uitdrukkelijk worden vermeld dat de redactionele onafhankelijkheid geldt voor de nieuwsdienst van de omroep.

De Voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : De derden vormen een afzonderlijk hoofdstuk. Daarin is zeer duidelijk voorzien in welk kader zij functioneren. Zij zijn precies opgericht om bepaalde meningen volgens hun eigen filosofische en ideologische opvattingen naar voren te kunnen brengen.

De heer A. De Beul : Sta mij toe dat te nuanceren. Het onderscheid is belangrijk. De nieuwsdienst en de andere afdelingen van de BRT die zich bezighouden met informatie moeten objectief zijn. Zij mogen duiden, maar tot daar gaat het dan. Van de derden verwacht men ook dat zij informatie en duiding brengen, maar zij mogen — daarom zijn het de derden — opiniëren en aldus de publieke opinie beïnvloeden. Zij mogen hun eigen waarheid, met alles wat daar bijhoort, verkondigen. Door dit

decreet wordt daar absoluut geen afbreuk aan gedaan. Dat ligt ook in de traditie van het BRT-decreet van 1979.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, u mag dit amendement als ingetrokken beschouwen.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik kan akkoord gaan met de suggesties van de heer De Beul. Ik heb trouwens nog even ons eigen voorstel nagekeken. Wij hebben ook een artikel dat neerkomt op wat de heer de Beul voorstelt.

Ik vind echter in het voorgestelde artikel niets terug over de wijze waarop de individuele betwistingen zouden moeten worden geregeld.

De heer A. De Beul : Mijnheer Denys, ik stel voor een artikel 23bis in te voeren. Daarin voorzie ik dat derden zich kunnen richten tot een beroepsinstantie. Wij moeten er geen nieuwe voor uitvinden. Wij moeten ook geen onderscheid maken tussen VTM en BRT. Met mijn artikel 23bis geef ik derden de mogelijkheid om zich naar de geschillenraad, die in fine van het kabeldecreet is ingeschreven en ondertussen is opgericht en werkt, te richten. Ik voorzie ook dat die geschillenraad minimale sancties kan treffen. Daar is de gelijklopendheid tussen VTM en BRT gewaarborgd.

De heer A. Denys : Ik dank de heer De Beul voor zijn tussenkomst. Ik heb een amendement ingediend precies met de bedoeling de individuele betwistingen voor de geschillenraad te laten gebeuren. Ik ben bereid mijn amendement terug in te trekken als de heer De Beul mij kan aantonen waar zijn 23bis staat.

De heer A. De Beul : Ik heb hier het officiële stuk. Het staat in mijn amendementenbundel. Ik zal u de tekst voorlezen.

De heer A. Deuys : Zou het niet beter zijn geen 23bis in te voeren, maar wel een 21bis ? Vindt u niet dat die materie beter daarbij hoort ?

De heer A. De Beul : Ik heb er geen bezwaar tegen om het op die plaats te zetten.

De heer A. Denys : Nu voegt u het bij het hoofdstuk van de uitzendingen door derden. Voor mij is het veel ruimer dan dat. Het moet ook te maken hebben met de onpartijdigheid.

Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor het amendement van de heer De Beul te veranderen tot 21bis.

De Voorzitter : 23bis wordt dus 21bis ?

De heer A. Denys : Ja, in dat geval mag u mijn amendement als ingetrokken beschouwen.

De Voorzitter : Het amendement van de heer Denys wordt als ingetrokken beschouwd. Ook het amendement van de heer Verreycken wordt als ingetrokken beschouwd. Het amendement van de heer De Beul nummer 23bis krijgt als nummer 21bis.

Welk lot is beschoren aan de amendementen A en B van de heer De Beul bij artikel 21 ?

De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Wij hebben moeite met de definitie journalistieke plichtenleer. De Raad van State heeft trouwens gezegd dat zoiets niet bestaat en de vraag is of het ooit tot stand zal komen. Moeten wij dit begrip dan inschrijven in de wetgeving ?

De heer A. De Beul : Mag ik een voorstel doen ? Ik meen dat uit het verslag voldoende zal blijken wat wij precies bedoelen. Schrappen wij dan in mijn amendement A de woorden : „volgens de regels van de journalistieke plichtenleer”. Dan wordt de tekst : „de nieuwsdienst werkt met waarborg voor de redactionele onafhankelijkheid.”

De heer E. Van Rompuy : Het gevaar bestaat dat, wanneer wij deze bepalingen invoeren, de hoofdredacteur van de nieuwsdienst eigenlijk aan niemand verantwoording is verschuldigd.

De heer A. De Beul : Behalve aan de geschillenraad en conform hetgeen is ingeschreven in amendement B.

De heer E. Van Rompuy : Dan gaat

u de geschillenraad de bevoegdheid geven om te oordelen over de objectiviteit.

De heer A. De Beul : Voor de objectiviteit moet men nu de Minister aanpakken, die moet via de commissaris naar de Raad van Bestuur, enzovoort. Wanneer u mijn amendement aanvaardt en u vindt dat u onheus wordt behandeld en u dient klacht in bij de geschillenraad, dan moet er onmiddellijk worden getrancheerd !

De heer E. Van Rompuy : Wij moeten ook geen systeem inbouwen waar jan en alleman alles in vraag kan stellen.

De heer A. De Beul : Dat hebben wij wel voor VTM gedaan !

De heer E. Van Rompuy : Omdat u daar met een andere structuur zit. Bij de openbare omroep zijn de bestuurders aangeduid door de leden van de Vlaamse Raad. In deze samenstelling wordt rekening gehouden met het pluralisme, met verschillende meningen, met de grote maatschappelijke betekenis, enzovoort. Het is precies daarom dat wij dat soort Raad van Beheer willen, geen clubje van particuliere managers maar wel een representatief aantal mensen die verschillende opinies vertegenwoordigen terwijl bij VTM de Raad van Bestuur onder meer bestaat uit krantengroepen die meerderheidsaandelen hebben. Bijgevolg heeft men daar een structuur gecreëerd omdat daar helemaal niet dezelfde garanties bestaan die wel bestaan bij de Raad van Beheer van de BRT.

Ik vind ook niet dat de journalisten als heiligen moeten worden beschouwd. Nu staan wij allemaal achter Maurice De Wilde omdat hij iets heeft ondernomen dat wij vanuit Vlaams oogpunt kunnen verdedigen. Er kunnen ook andere journalisten zijn die andere programma's maken en waarbij wij mogelijks aan de andere kant staan. Mijn stelling is altijd geweest dat het niet aan de Vlaamse Raad is om te interpellieren over programma's, wat kan en niet kan. Dit lijkt tot interpellaties als waarom ben ik niet in de Zevende Dag geweest ? Dit hebben wij trouwens ooit eens meegemaakt.

Ik pleit voor het behoud van de tekst. De redactionele afhankelijkheid opent de deur voor het feit dat de hoofdredacteur gaat bepalen wat nieuws is. Indien er toch problemen zouden rijzen, kan nog altijd een commissie ad hoc worden opgericht, zoals in de BRT reeds is gebeurd en waarbij ook mensen van buitenaf worden betrokken. Bijvoorbeeld in de zaak-Buyle waren mensen van de Raad van Beheer betrokken, maar ook mensen van daarbuiten. Dit probleem moet worden geregeld. Wij hebben een openbare omroep en dat is het grote verschil met de commerciële zender.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : In vier jaar tijd ken ik collega Van Rompuy niet meer, vooral wanneer hij zegt dat de onpartijdigheid bij VTM moeilijker te bereiken is dan bij de BRT. Dat is één van de grootste bochten die ik hem ooit heb weten nemen. Volgend weekend zal ik eens het verslag-Chevalier nalezen over de niet-openbare omroep. Het is trouwens een zeer goed verslag. Welnu, ik kan u verschillende uitspraken citeren waarbij hij beweert dat de onpartijdigheid beter bereikt wordt bij een commerciële zender dan bij een openbare omroep. Maar dit is een terzijde.

Ik ga verder met mijn betoog. Mijnheer de Voorzitter, VTM bestaat ongeveer twee jaar. Voor zover ik weet, is tot vandaag geen enkele klacht of betwisting bij de geschillenraad ingediend. Met andere woorden, het beeld dat de heer Van Rompuy hier wenst te creëren, is volledig vals. Dat met de geschillenraad een mogelijkheid wordt gecreëerd voor Jan, Piet en Pol om een klacht in te dienen, is niet waar, want de ervaring met de meest gevaarlijke zender, aldus Van Rompuy, leert ons dat er op twee jaar tijd geen enkele klacht is ingediend.

Ik dring er derhalve bij de heren Chevalier en Van Rompuy op aan om het voorstel van de heer De Beul te aanvaarden en dergelijke dossiers toe te vertrouwen aan de geschillenraad. Naar verluidt zouden leden van de Raad van Bestuur een groot deel van

Denys

de maandagnamiddagvergaderingen spenderen aan de vraag of een ontwerp niet al te veel in de ene, dan wel in de andere richting gaat. De Raad van Bestuur moet zich echter met andere zaken dan de opdrachten van hun politieke partij, mutualiteit of vakbond bezighouden. Dergelijke materies moeten aan de geschillenraad worden toevertrouwd. (**Onderbreking door de heer E. Van Rompuy**)

De heer A. De Beul : Mijnheer Van Rompuy, besturen is belangrijk, geluk niet !

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik rond af. Ik meen dat het hypocriet is van de heer Van Rompuy om interpellaties van collega's over Maurice De Wilde belachelijk te maken terwijl hij het er voortdurend over heeft om de programma's met Wendy Van Wanten en Jessie De Caluwé te verlaten tot 23 uur. Dat is heel wat minder belangrijk !

De Voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de Voorzitter, de heer De Beul heeft een goed argument aangebracht dat ik uit het oog had verloren, namelijk het arrest van de Raad van State inzake Daniël Buyle. Ik neem mij voor om mijn huiswerk opnieuw te maken en het arrest grondig te bestuderen omdat er in ieder geval belangrijke conclusies uit te trekken zijn. Dat arrest vormt inderdaad een nieuw element na de indiening van ons voorstel en voor de bespreking ervan vandaag. Misschien zal het inderdaad nodig zijn om het amendement van de heer De Beul, zoals hij het thans heeft gewijzigd, te overwegen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 21 en over de amendementen van de heer De Beul — de heer Verreycken heeft zijn amendement ingetrokken — worden aangehouden.

Door de heer De Beul werd een amendement ingediend houdende invoeging van een nieuw Hoofdstuk VIIbis met een nieuw artikel 21bis dat luidt als volgt :

„§ 1. De Geschillenraad opgericht conform artikel 14 van het decreet

van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en televisiedistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen, doet volgens de in voornoemd decreet gestelde procedures uitspraak over de individuele betwistingen gerezen naar aanleiding van de toepassing van artikelen 21 en 23 van dit decreet.

§ 2. In geval van gegrondheid van het verzoek kan de Geschillenraad in afwijking van artikel 14, § 3 van voornoemd decreet van 28 januari 1987 de volgende sancties opleggen :

1° een vermaning geven ;

2° de verplichting opleggen de uitspraak op de radio of op het scherm te brengen in de vorm en op het tijdstip door hem bepaald ;

3° de aanpassing, de tijdelijke schorsing of de definitieve weglating van het gewraakte programma of programma-onderdeel opleggen.”

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik behoud mijn amendement, omdat het aansluit op andere amendementen. Wij hebben daarover reeds voldoende gediscussieerd.

De Voorzitter : De stemming over amendement 21bis wordt aangehouden.

HOOFDSTUK VI

Mededelingen van de Vlaamse Executieve

Artikel 22

§ 1. De instelling is verplicht tot hoogstens twee uur per maand kosteloos mededelingen van de Vlaamse Executieve uit te zenden. De mededelingen worden uitgezonden in aansluiting op een hoofdjournaal. Eenzelfde mededeling wordt slechts éénmaal uitgezonden.

§ 2. De mededelingen strekken tot voorlichting ; zij hebben betrekking op aangelegenheden van algemeen belang of op maatregelen die de

Vlaamse Executieve heeft genomen of zal nemen. De instelling draagt geen verantwoordelijkheid voor de mededelingen van de Executieve.

§ 3. De mededelingen dienen naar de vorm te voldoen aan de voorwaarden en de regels vast te stellen door de Vlaamse Executieve. Ze dienen duidelijk herkenbaar te zijn en mogen geen aanleiding geven tot verwarring met de eigen programma's van de instelling. Vóór en na de mededelingen wordt gemeld dat ze vanwege de Vlaamse Executieve zijn verstrekt.

§ 4. De aanmaakkosten van de mededelingen worden gedragen door de Executieve.

§ 5. Behoudens voor de door de Raad erkende gevallen van overmacht en rampen, wordt de in § 1 bedoelde verplichting opgeschort tijdens de periode die begint de veertigste dag vóór en eindigt op de dag van de verkiezingen voor de samenstelling van het Europees Parlement, de wetgevende, de decreetgevende en ordonnanceringsgevende vergaderingen, de provincieraden en de gemeenteraden.

Door de heer Van Dienderen, die niet aanwezig is, werd een amendement ingediend dat de weglating van artikel 22 voorstelt.

Door de heer De Beul werd een amendement ingediend houdende invoeging van een nieuw artikel 22bis dat luidt als volgt :

„De Vlaamse Executieve kan met de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve een overeenkomst sluiten om binnen de haar toegemeten zendtijd ruimte te maken voor mededelingen van de Nederlandse leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve. De aanmaakkosten ervan worden alsdan gedragen door de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve”.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, met dit amendement wens ik tegemoet te komen aan wat onder meer in het advies van de SERV werd gesuggereerd, met name het de Vlaamse leden van de Brusselse Executieve mogelijk maken regeringsmededelingen te doen, weliswaar met dien verstande dat, indien dergelijke mededelingen van de

De Beul

Brusselse Executieve worden uitgezonden, zij ook bijdraagt in de kosten.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik kan het amendement van de heer De Beul niet steunen. Inderdaad, indien men ook de leden van de Brusselse Executieve bij de regeling betreft, dan kunnen morgen schepenen van Gent en Antwerpen er ook bij betrokken worden want in mijn ogen zijn zij politiek belangrijker dan de leden van de Brusselse Executieve.

Vervolgens meen ik persoonlijk — ik zal er niet op terugkomen want ik heb dat decreet ook gestemd — dat de regeringsmededelingen de BRT hinderen.

Ik stel immers vast dat op zondagavond, na het nieuws, vóór Sportweekend 2, er eerst nog een regeringsmededeling wordt ingelast. Daardoor wordt er veel gesapt en overgeschakeld naar andere zenders. Ik meen dat, zoals het systeem vandaag functioneert, het hinderend is voor de BRT. Men zou moeten onderzoeken of men deze mededelingen niet in de late avonduur kan uitzenden, na de Wendy Van Wantenshow.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, ik zal dit amendement steunen, niet omdat ik van mening ben dat Brussel een zelfstandig derde Gewest is. Iedereen weet immers dat ik het daarmee niet eens ben. Ik vind het echter jammer moesten de Vlaamse Brusselaars geen enkele toegang krijgen tot de openbare zender, die er moet zijn voor alle Vlamingen. Het is in die geest dat ik dit amendement steun.

De heer E. Van Rompuy : Daar werd reeds over gediscussieerd en toen stelde zich ook het probleem van de gewestelijke bevoegdheden, de gemeenschapsmateries, en dergelijke. Men heeft ons toen gewaar-

schuwd dat dit een gevaarlijke bepaling zou zijn.

Het libellé van collega De Beul is in die zin goed dat wordt gestipuleerd dat de Vlaamse Executieve binnen haar tijd ruimte moet maken voor degenen die namens de Nederlandstalige gemeenschap in de Brusselse Executieve zetelen. De Vlaamse Executieve zou dus een aantal minuten moeten vrijmaken voor mededelingen van Nederlandstalige leden van de Brusselse Executieve. Die formule zou een oplossing bieden voor een probleem dat wij reeds bespraken en waarbij ons werd gezegd dat wij niet zomaar, naast het hoofdstuk mededelingen van de leden van de Executieve ook mededelingen van de leden van de Brusselse Executieve konden inschrijven. Inderdaad, op dat ogenblik zou de heer Picqué ook op de Vlaamse zender verklaringen kunnen afleggen, wat hij trouwens vraagt. Deze idee verdedigde hij ooit in De Standaard. Ik denk trouwens dat de heer Chevalier het libellé van de heer De Beul ook goed vindt.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Ik begrijp dit alles niet goed.

Zulks zou immers betekenen dat bijvoorbeeld ook kijkers uit de Kempen worden geconfronteerd met mededelingen van Vlaamse Excellenties van de Brusselse Executieve. Het zou dus best mogelijk zijn dat de heer Anciaux of anderen een paar kostbare minuten zouden kunnen aanwenden om te spreken over de huisvuilophaling te Brussel. Wat hebben de inwoners van de Kempen, Oost- of West-Vlaanderen hiermee te maken? Volgens mij is dat de beste manier om onze BRT te vernietigen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 22 en de amendementen op artikel 22 worden aangehouden.

HOOFDSTUK VII

Uitzendingen door derden

Artikel 23

§ 1. Aan derden wordt de mogelijk-

heid gegeven televisieprogramma's te verzorgen. Deze derden zijn niet-commerciële verenigingen en stichtingen die uitsluitend tot doel hebben programma's uit te zenden die rechtstreeks zijn afgestemd op het verschaffen van opiniëring vanuit representatieve sociale, economische, culturele, maatschappelijke en levensbeschouwelijke stromingen.

§ 2. In overeenstemming met de in dit artikel vastgestelde normen en voorwaarden beslist de Vlaamse Executieve over de aanvragen tot machtiging bij in de Executieve overlegd besluit.

§ 3. Een gastprogrammaraad, bestaande uit afgevaardigden van de erkende verenigingen en stichtingen, adviseert de Raad van Bestuur over alle aangelegenheden in verband met de opdracht en de werking van deze verenigingen en stichtingen en wordt in het bijzonder geraadpleegd over de modaliteiten vermeld in § 16 en het uitzendschema. De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop de gastprogrammaraad zijn bevoegdheid uitoefent.

§ 4. De 'Vlaamse Executieve erkent één vereniging of stichting per politieke fractie van de Vlaamse Raad.

§ 5. De Vlaamse Executieve erkent twee levensbeschouwelijke verenigingen of stichtingen die overeenstemmen met de meest representatieve levensbeschouwelijke strekkingen.

§ 6. De Vlaamse Executieve erkent één vereniging of stichting voor elke beroepsorganisatie die vertegenwoordigd is in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

§ 7. De Vlaamse Executieve erkent bovendien verenigingen of stichtingen met levensbeschouwelijk karakter, andere dan die erkend overeenkomstig § 5.

§ 8. Het verzoek tot erkenning moet binnen de dertig dagen na de oproep, die daartoe in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd werd, bij de Vlaamse Executieve ingediend worden. Het verzoek moet gesteund zijn door ten minste drie leden van de Vlaamse Raad, voor de verenigingen en stich-

Voorzitter

tingen vermeld in §§ 4, 5 en 6 van dit artikel, en door ten minste twee leden van ten minste twee politieke fracties van de Vlaamse Raad voor de verenigingen en stichtingen vermeld in § 7 van dit artikel.

§ 9. De Vlaamse Executieve wijst aan de gemachtigde derden een dotatie toe waarmee ze hun programma's moeten verwezenlijken.

§ 10. De Vlaamse Executieve bepaalt jaarlijks bij een in de Executieve overlegd besluit, de zendtijd van de erkende verenigingen. De gezamenlijke zendtijd die ter beschikking gesteld wordt van de erkende verenigingen, bedraagt minimaal 2 procent van het totaal aantal televisiezenduren van de instelling in het voorafgaande jaar met een maximum van 100 uren, en dient evenwichtig gespreid over de verschillende netten.

§ 11. In de periode van vier weken die de gemeenteraads-, wetgevende en Europese verkiezingen voorafgaat, worden uitzendingen door derden opgeschort.

§ 12. In de periode vermeld in § 11 kan de instelling zendtijd toewijzen aan de in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde politieke partijen. De verdeling van de zendtijd gebeurt voor de helft overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in de Vlaamse Raad en voor de andere helft gelijk.

§ 13. De Vlaamse Executieve bepaalt, de Raad gehoord, de regels volgens welke derden kunnen worden gemachtigd om radioprogramma's te verzorgen.

§ 14. De Vlaamse Executieve bepaalt jaarlijks bij een in de Executieve overlegd besluit, de zendtijd van de derden bedoeld in § 13. De gezamenlijke zendtijd bedraagt ten hoogste 80 zenduren.

§ 15. De bepalingen van §§ 11 en 12 zijn ook van toepassing op de radio-programma's vermeld in § 13.

§ 16. De instelling stelt gratis het technisch personeel en de technische uitrusting ter beschikking volgens

door de Raad vastgestelde modaliteiten.

§ 17. De Raad van Bestuur bepaalt het uitzendschema van de uitzendingen van de gemachtigde derden rekening houdend met het bepaalde in § 10 van dit artikel.

§ 18. De gemeenschapsafgevaardigde waakt erover dat de uitzendingen door derden gebeuren conform hun opdracht en de wettelijke beschikkingen die op de radio- en televisieuitzendingen van toepassing zijn. In spoedeisende gevallen zal hij vooraf aan de geplande uitzending en in overleg met twee afgevaardigden van de gastprogrammaraad, hierover uitspraak doen. Bij betwisting kan de uitzending worden opgeschort. Deze maatregel wordt meegedeeld aan de Vlaamse Executieve, die binnen een termijn van twintig vrije dagen na de normaal geplande uitzenddatum een definitieve beslissing neemt.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt :

„Paragraaf 7 vervangen door : „De Vlaamse Executieve erkent bovendien verenigingen of stichtingen met levensbeschouwelijk karakter, andere dan die erkend overeenkomstig paragraaf 5, en politieke strekkingen die in de Vlaamse Raad door minder dan tien leden vertegenwoordigd zijn.”

Door de heer Denys werd een amendement in hoofdorde ingediend dat de weglating van artikel 23 voorstelt.

Op dit artikel is er een amendement in subsidiaire orde van de heer Denys dat luidt als volgt : „§ 6 schrappen.”

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, over dit artikel wens ik iets uitvoeriger te spreken vermits het precies dit artikel is dat de uitzending door derden behandelt, waarbij ons de uitzending door politieke derden het meest interesseert.

In artikel 25 van het decreet van 1979 staat dat één vereniging per politieke fractie van tien leden en twee verenigingen met levensbeschouwelijke strekking worden erkend. In paragraaf 5 van hetzelfde artikel 25 wor-

den politieke strekkingen met minder dan tien leden in de Raad erkend evenals andere levensbeschouwelijke derden. Ik heb het nog steeds over het decreet van 1979.

Het voorstel van decreet dat wij thans bespreken maakt met die regel komaf. In artikel 23 paragraaf zeven behoudt het de uitbreiding tot andere levensbeschouwelijke derden maar het vergeet de politieke denkrichtingen die in deze Raad geen tien leden tellen. Dat gedeelte van de originele zin is gewoon verdwenen.

Bij het opstellen van het decreet van 1979 waren het de socialistische aandringen op de aanvulling om ook fracties met minder dan tien leden op te nemen, in die tijd was dat de groenvriendelijke paragraaf. Die paragraaf werd dus toegevoegd om ook de Groenen bij de uitzendschema's van de derden te betrekken.

Vermits artikel 23 van dit decreet pas van kracht zou worden op 1 september, in tegenstelling tot de andere artikelen die op 1 februari van kracht worden, rijst het vermoeden dat de idee heeft gespeeld dat de Groenen, die nu negen leden tellen, rond 1 september een tiende verkozen zouden hebben, zodat zij probleemloos in de verdeelsleutel konden terechtkomen. Op dat ogenblik wordt slechts één partij duidelijk geïdentificeerd. Het is een zeer duidelijk manoeuvre vanwege de opstellers van de tekst, de BRT-top, die ik zeer terecht een gebrek aan objectiviteit heb verweten in mijn algemene bespreking. Erger, ik moet die eigenlijk een zeer ernstige achterbaktheid verwijten. De decreetwijziging in artikel 23 wordt aangegrepen om de ernstig beklemtoonde onpartijdigheid van daarnet in artikel 21 tot een lachertje te maken. Een concurrent — niet enkel een politieke tegenstander — maar vooral een zetelbedreiger wordt hier televisie of monddood gemaakt.

Mijnheer de Voorzitter, ik verwijst naar uw parafrasering van een beroemde opmerking toen u tot collega Annemans — hij is hier toevallig aanwezig - zegde dat u het volkomen oneens was met hetgeen hij zegde maar dat u er altijd zou naar streven dat hij de gelegenheid zou krijgen het

Verreycken

te zeggen. Dit was ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van de Vlaamse Raad. Ik heb het niet nodig om het even wie te vleien maar die opmerking maakte indruk op mij omdat zij mij een inzicht gaf in andere denkwijzen. Ik verwijs naar mijn objectiviteitseis-thesis die ik in de algemene bespreking heb gesteld en vooral naar het Cultuurpact dat hier al verscheidene malen is aan bod gekomen en dat spreekrecht eist voor ideologische en filosofische minderheden. Dat vraagt zulks niet, dat eist het. Het kan volgens mij niet dat de opstellers van deze tekst, ambtenaren die politiek gedekt worden door de indieners, ons gaan voorschrijven wanneer en waar wij de Cultuurpact-wet aan de haak mogen hangen en hoe wij democratie moeten invullen. Dat is volgens mij één van de verantwoordelijkheden van de Raad.

Indien dit decreet niet het decreet van de tijdelijke afrekening wil worden dan mag het niet misbruikt worden om een rekening te vereffenen met een politieke tegenstrever. Op dergelijke manier een rekening vereffenen zou unfair zijn. Ik dring met meer nadruk dan normaal aan op de aanvaarding van mijn amendement.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Alhoewel ik soms ziek word van de uitzendingen van het Vlaams Blok tijdens de programma's van de uitzendingen door derden, moet ik toegeven dat ik gedeeltelijk de argumentatie van de heer Verreycken begrijp. Hij heeft gelijk wanneer hij zegt dat misbruik wordt gemaakt van dit voorstel van decreet om vandaag AGALEV en het Vlaams Blok uit de uitzendingen door derden te weren. Dat kan niet worden ontkend. Ik herhaal dat ik ziek ben van hun uitzendingen, maar deontologisch weet ik dat men het Cultuurpact consequent moet toepassen en oog hebben voor alle passages in verband met de minderheidsposities.

Ik zeg niet of ik het amendement al dan niet zal steunen. Ik zal ter zake overleg plegen met mijn fractie.

Wij hebben ook twee amendementen ingediend, waarvan één zelfs verstrekkend is over de afschaffing van de uitzendingen door derden. Wij menen dat indien wij de BRT meer kansen en ruimte willen geven zulks ook moet betekenen dat wij meer tijdsruimte geven. Met de invoering van VTM, waardoor de concurrentie werd aangewakkerd, werd één van de oorspronkelijke bedoelingen van de derden, met name een soort interne concurrentie ten overstaan van het monopolie van de BRT te voeren, gedeeltelijk weggenomen.

Wat de politieke derden betreft menen wij dat het invoeren van een parlementair magazine, waarin alle politieke fracties over alle thema's aan bod zouden komen, de stem van de politieke partijen voldoende zou vertolken en in een objectiever kader dan zulks het geval was bij de specifieke uitzendingen door derden. Om die reden hebben wij het amendement tot afschaffing van de uitzendingen door derden ingediend.

Mijnheer de Voorzitter, ik geef er mij rekenschap van dat daarvoor geen meerderheid in deze Vlaamse Raad aanwezig is. Pragmatisch zoals we zijn, hebben wij een amendement in subsidiaire orde ingediend, met het inzicht ons eerste objectief te bereiken, met name meer tijdsruimte aan de BRT te geven door het recupereren van 120 uren, die vandaag voor de BRT verloren gaan aan derden. Daarom hebben wij een amendement in subsidiaire orde ingediend om paragraaf 6 met betrekking tot de uitzendingen door derden weg te laten. In paragraaf 6 is sprake van de uitzendingen door derden, die door de beroepsorganisaties, die vertegenwoordigd zijn in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, worden verzorgd. Deze uitzendingen noem ik de verzuiling van de uitzendingen door derden, die onder meer de middenstandsorganisaties en boerenbondorganisaties betreffen. Het gaat daarbij om zaken die wij terugvinden in allerlei informatieve en duidingsprogramma's. Het heeft vandaag geen zin meer deze bepalingen te behouden.

Daarenboven vinden wij dat, maar dat moet niet in het decreet worden geregeld, de tijdsruimte die aan de

filosofische en de politieke derden wordt gegeven, moet worden verminderd.

Ziedaar, mijnheer de Voorzitter, de context waarin wij ons amendement op de uitzending door derden hebben ingediend.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik wens eerst het probleem te behandelen dat door collega Verreycken werd opgeworpen. Ik denk dat hij vreest dat paragraaf 4, zoals hij in de tekst is ingeschreven, ertoe zou leiden fracties die geen tien leden tellen uit te sluiten.

Ik zeg u dat deze tekst dat niet zegt. U moet paragraaf 4 lezen die als volgt luidt : De Vlaamse Executieve erkent één vereniging of stichting per politieke fractie van de Vlaamse Raad. Er staat niet erkende fractie maar per politieke fractie. In artikel 18 van het Cultuurpact staat : Elke ideologische of filosofische strekking vertegenwoordigd in de Cultuurraad. Eén man in de Raad volstaat dus want dan is men vertegenwoordigd. Hij mag dus niet worden uitgesloten en moet toegang krijgen tot de BRT.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, ik stel vast dat ongeveer dezelfde argumentatie als de vorige keer wordt gebruikt maar toen ging het over een fractie in de Cultuurraad. Toen werd zeer duidelijk gezegd dat een fractie uit tien leden bestaat. Indien het woord fractie wordt gebruikt dan spreekt men over tien leden. Dat was in de debatten van toen een automatisme.

Indien evenwel de indieners van het decreet in de Handelingen en in het Verslag bevestigen dat zij het ermee eens zijn dat elke groep van een politieke strekking hier vertegenwoordigd, onafgezien van het aantal mandatarissen die hier zijn afgevaardigd, een fractie vormt, dan kan ik mij daarover enkel verheugen.

De heer A. Denys : Ik zou graag hebben dat de indieners nu duidelijk

Denys

zeggen wat hun bedoeling is. Is hun bedoeling in de geest van wat collega De Beul zegt of is het zoals de heer Verreycken het zegt ? De indianers moeten nu zeggen wat zij met het woord fractie bedoelen.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, deze problematiek was reeds, als ik mij niet vergis, in 1983 aan de orde toen de vraag rees of de Groenen die nog maar twee leden in onze Raad telden vertegenwoordigd konden worden. Zij kregen toen een vertegenwoordiging, weliswaar in verhouding tot hun aantal. Dat is democratisch. Wij zouden het toch appreciëren dat de indianers hun mening gaven over deze kwestie.

De Voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de Voorzitter, het is heel simpel. Paragraaf 4 van artikel 23 bepaalt dat de Vlaamse Executieve een vereniging of stichting per politieke fractie van de Vlaamse Raad erkent. De Vlaamse Executieve zal dus haar verantwoordelijkheid nemen.

De heer A. Denys : Dat is geen duidelijk antwoord.

De heer A. De Beul : Ik neem aan dat collega Chevalier akkoord gaat met het Cultuurpact en met de interpretatie die deze Raad vroeger heeft gegeven.

De heer P. Chevalier : Indien ik quod non-lid zou zijn van de Executieve dan zou ik uw uitleg, mijnheer De Beul, en de interpretatie van de Vlaamse Raad, tot de mijne maken en aan de Minister bevoegd voor de media vragen in die zin een beslissing voor te stellen aan de Vlaamse Executieve.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, ik baseer mij liever op een tekst van een decreet dan op de interpretatie van een Minister uit de Executieve. Daar zou immers wel enige vooringenomenheid bij te pas kunnen komen. Ik heb mij voor mijn amendement gebaseerd op het decreet van 1979 waarin letterlijk stond : De Koning erkent politieke

strekkingen die in de Cultuurraad door minder dan 10 leden vertegenwoordigd zijn. Omdat ik zekerheid zoek, heb ik met de nodige aanpassingen de tekst van 1979 overgenomen.

De heer A. Denys : De uitleg van de heer Chevalier is sibillijns, maar wat mij nog verdachter voorkomt is het stilzwijgen van de heer Van Rompuy. Ook ik vind dat wij een duidelijk antwoord moeten krijgen op de concrete vraag die hier wordt gesteld, zo niet moeten wij de bedoelingen van het Cultuurpact concreet in deze tekst schrijven.

De heer A. De Beul : Het gaat om de interpretatie. De tekst is perfect, wanneer wij er geen oneigenlijke interpretatie aan geven. Een politieke fractie bestaat vanaf het ogenblik dat er één man van een partij in de Raad zetelt. In het Cultuurpact staat dat u vanaf het moment dat één man in de Raad zetelt, hij toegang moet krijgen. Dit kan niet worden ontkend.

De Voorzitter : Mijnheer De Beul, ik citeer het Reglement van de Vlaamse Raad. In artikel 12 staat : De leden die een fractie vormen, delen de samenstelling van het bestuur ervan mede aan de Voorzitter van de Raad. Ik veronderstel dat de heer Annemans of de heer Verreycken destijds aan de Voorzitter van de Raad hebben meegedeeld dat zij met twee of drie personen een fractie vormden. Ten tweede staat er : Om te worden erkend moet een fractie uit tenminste tien leden bestaan.

De heer A. De Beul : In de Cultuurpactwet staat niets over erkende fracties, in deze tekst gaat het ook niet over erkende politieke fracties. Wij discussiëren over de draagwijdte van een politieke fractie. Naar mijn mening is een éénmansfractie ook een politieke fractie.

De heer A. Denys : Wat is het verschil tussen een politieke fractie en een erkende politieke fractie ?

De Voorzitter : Mijnheer Denys, slechts een erkende politieke fractie kan een fractiesecretariaat oprichten, met personeel enzovoort.

De heer A. Denys : Ik probeer dit

allemaal te begrijpen, maar ik wil alleen vernemen of dit de bedoeling is van de indianers. Dit moet duidelijk zijn in het verslag opdat daaromtrent geen discussie ontstaat.

De heer A. De Beul : Beschouwen de indianers paragraaf 4 van artikel 23 conform. aan artikel 18 van het Cultuurpactdecreet, ja of neen ?

De heer A. Denys : Ik stel dezelfde vraag.

De heer P. Chevalier : Ja, dit decreet is conform met wat in het Cultuurpact staat. Wat in het Reglement van de Vlaamse Raad staat moet niet verder worden toegelicht. Als de Islamitische fundamentalisten morgen een lid hebben in de Vlaamse Raad zullen zij volgens mij krachtens het Reglement en krachtens het Cultuurpact er ook deel van uitmaken, tot spijt van wie het benijdt.

De heer G. Annemans : Voor de heer Van Rompuy zou het, zo zou ik denken, een hele geruststelling moeten zijn dat het Vlaams Blok zo hard vecht voor die zendtijd, want dat betekent voor hem dat het Vlaams Blok niet verwacht bij de volgende verkiezingen al tien zetels te hebben.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, in verband met artikel 23 heb ik nog één bekommernis. Het aantal zenduren voor de levensbeschouwelijke en politieke strekkingen wordt teruggebracht van 120 tot 100 uur. Ik stel voor het aantal uren voor de verenigingen van levensbeschouwelijke strekking niet te verminderen. Ik stel voor elders te verminderen, en ik sluit aan bij het voorstel van de heer Denys. In de mate dat wij een rubriek zoals De Haag Vandaag of Wetstraat krijgen kan de zendtijd voor de politieke partijen worden verminderd, maar niet de zendtijd voor de levensbeschouwelijke uitzendingen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 23 en de amendementen op artikel 23 worden aangehouden.

Voorzitter

HOOFDSTUK VIII

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 24

De activa en passiva, de personeelsleden, evenals de rechten en verplichtingen van de instelling bedoeld in het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, gaan over naar de in dit decreet bedoelde instelling.

– **Aangenomen.**

Artikel 25

De titelvoerende leden van de Raad van Bestuur en hun plaatsvervangers van de instelling bedoeld in het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, voleindigen hun mandaat in dezelfde hoedanigheid bij de in dit decreet bedoelde instelling. Het aldus voleindigd mandaat kan voor één aansluitende periode van vier jaar worden verlengd.

– **Aangenomen.**

Artikel 26

In artikel 1, B van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut worden de woorden „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen” weggelaten.

– **Aangenomen.**

Artikel 27

Het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij de decreten van 30 juni 1982, 1 februari 1989 en 13 juni 1990, wordt opgeheven.

– **Aangenomen.**

Artikel 28

Dit decreet treedt in werking op 1 februari 1991, met uitzondering van artikel 23 dat op 1 september 1991 in werking treedt.

– **Aangenomen.**

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, artikel 28 luidt : Dit decreet treedt in werking op 1 februari

1991, met uitzondering van artikel 23 dat op 1 september 1991 in werking treedt. Het is zinloos een decreet retro-actieve kracht te geven.

De Voorzitter : De stemming over artikel 28 wordt aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda van de volgende Openbare Vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (**Instemming**)

De vergadering is gesloten.

– **De vergadering wordt gesloten om 19.50 uur.**

Trefwoordenregister

Actuele interpellaties

Zie Maasdijkenplan
Neerglabbeek
Solterheide
Tankcleaning-bedrijven
Waterverdragen

Actuele vragen

Zie Beveren
Gentse kanaalzone
Komen
Leuven
Neerglabbeek
Onderwijs
OVAM
Parkeerkaarten
Philips
Rillaar
Severn Trent
Solterheide
Stofhinder
Sylvania GTE
TALUFT-normen
Tienen
VDAB
Verbrandingsoven
Vlaams Brabant
Vlaamse administratie
VTM
Waterzuiveringsinfrastructuur
Zoersel

Afvalstoffenplan 1991-1995

Bijsturing, blz. 1029
Vaststelling, blz. 1029

Aquafin

Overeenkomst met Vlaams Gewest, blz. 829
Zie ook Moties van aanbeveling

Arbitragehof

Niet-instellen van annulatieberoep inzake de wet op de ziekenfondsen, blz. 863, 1039
Zie ook Ingekomen stukken

Beleidsbrief

Zie Relatiebekwaamheid

Beveren

Uitbreiding transportbedrijf, blz. 1145

BRT

Niet-uitzenden aflevering betreffende de repressie, blz. 847
Statuut, blz. 1065,1068,1083,1120,1171
Zie ook Moties van aanbeveling

Buitenlandse delegatie

Begroeting, blz. 1157

Buitenlandse handel

Oprichting Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel, blz. 922, 1004, 1008

Commissies

Wijziging samenstelling, blz. 829, 889, 1015

Erasmusproject

Organisatie, blz. 855

Faciliteitengemeenten

Toezicht Vlaamse Executieve, blz. 1057

Gentse kanaalzone

Overtreding TALUFT-normen voor stofhinder, blz. 978

Ingekomen stukken

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad, blz. 1120
Arresten van het Arbitragehof, blz. 866
Jaarverslag, blz. 1120
Kennisgevingen van het Arbitragehof, blz. 866, 1120
Ontwerpen van decreet, blz. 865, 1119
Resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, blz. 1120
Samenwerkingsakkoord, blz. 1119
Schriftelijke vragen, blz. 1120
Verslagen, blz. 866, 1119
Verzoekschrift, blz. 1120
Voorstellen van decreet, blz. 865, 1119

Ingetrokken stukken

Voorstellen van decreet, blz. 865

Interpellaties

Zie Afvalstoffenplan 1991-1995
Aquafin
Arbitragehof
BRT
Erasmusproject
Faciliteitengemeenten
Kunstonderwijs
Leidingwater
Maaltijdcheques
MER
Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
Milieuvergunningsdecreet
Muziekacademies
NV Zeekanaal en Haveninrichtingen
Repressie
Rupelstreek
Sint-Martens-Voeren
SJERP
Voeren
VUB
Ziekenfondsen
Zie ook Moties van aanbeveling

Jaarverslag

Zie Ingekomen stukken

KMO's

Vorming en begeleiding, blz. 952, 1010, 1012

Komen

Uitbreiding Vlaamse school, blz. 979
Vlaamse school, blz. 1143

Kunstonderwijs

Weerslag hervorming deeltijds kunstonderwijs op het aantal inschrijvingen in de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel, blz. 855, 1039
Zie ook Moties van aanbeveling

Leden

Berichten van verhindering, blz. 829,865, 889, 941, 975, 1015, 1039, 1065, 1083, 1119, 1139
Zie ook Commissies

Leefmilieu

Bescherming tegen verontreiniging door meststoffen, blz. 877, 889, 991, 1001
Oprichting Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer, blz. 866, 990, 991

Leidingwater

Maximaal toelaatbare concentraties van meststoffen, blz. 1019

Leuven

Voorgenomen ontslagen bij Philips, blz. 981

Maaltijdcheques

Omzetting eindejaarspremies leraren en ambtenaren, blz. 863, 1044

Maasdijkenplan

Uitblijven van de uitvoering, blz. 982
Zie ook Moties van aanbeveling

Mediaraad

Zie Ingekomen stukken

MER

Noodzakelijkheid algemeen decreet, blz. 1015

Meststoffen

Bescherming leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, blz. 877, 889, 991, 1001

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Oprichting, blz. 845

Milieuvergunningsdecreet

Uitvoering, blz. 1024
Zie ook Moties van aanbeveling

Moties van aanbeveling

Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid, blz. 990
Milieubeleid Rupelstreek, blz. 1038
Niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie, blz. 855
Overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NV Aquafin, blz. 845
Uitvoering milieuvergunningsdecreet, blz. 1029
Uitvoering van het bestaande Maasdijkenplan, blz. 984
Weerslag hervorming deeltijds kunstonderwijs op de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel, blz. 1044
Zie ook Stemmingen

Motie van orde

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1005

Muziekacademies

Weerslag hervorming deeltijds kunstonderwijs op aantal inschrijvingen in Nederlandstalige muziekacademies in Brussel, blz. 855, 1039
Zie ook Moties van aanbeveling

Neerglabbeek

Wijziging gewestplan, blz. 1164

IV Zeekanaal en Haveninrichtingen

Overdracht personeel van Brussel naar de Gewesten, blz. 1060

Onderwijs

beschikbaarheid gegevens op 1 februari, blz. 1142

Ontwerpen van decreet

Zie Buitenlandse handel
Ingekomen stukken
KMO's
Leefmilieu
Meststoffen
Technologisch onderzoek
Zelfstandigen

Zie ook Stemmingen

OVAM

Nieuwe personeelsformatie en taakomschrijving, blz. 1141
Werkingsproblemen, blz. 976

Parkeerkaarten

Moeilijkheden bij uitreiking, blz. 1147, 1164

Philips

Voorgenomen ontslagen Leuven, blz. 981

Relatiebekwaamheid

Opvoeding tot, blz. 971, 984
Zie ook Moties van aanbeveling

Repressie

Niet-uitzending BRT-aflevering, blz. 847
Zie ook Moties van aanbeveling

Rillaar

Vetsmelterij-beenmaalterij Baert-Verlee, blz. 975

Rupelstreek

Milieubeleid, blz. 1029
Zie ook Moties van aanbeveling

Samenwerkingsakkoord

Zie Ingekomen stukken

Schriftelijke vragen

Zie Ingekomen stukken

Severn Trent

Participatie in uitbouw Vlaamse waterzuiveringsinfrastructuur, blz. 1140

Sint-Martens-Voeren

Uitbreiding Franstalige school, blz. 858

SJERP

Subsidiëring, blz. 1054

Solterheide

Wijziging gewestplan, blz. 1164

Stemmingen

Aangehouden stemmingen (Ontwerpen van decreet)

Bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, blz. 991

Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Ge-

westdienst met Afzonderlijk Beheer, blz. 990

Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel, blz. 1004

Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, blz. 1002

Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie, blz. 1009

Vorming en begeleiding van de zelfstandigen en de KMO's, blz. 1010

Hoofdelijke stemmingen (Moties van aanbeveling)

Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid, blz. 1157

Niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie, blz. 1164

Overeenkomst tussen de NV Aquafin en het Vlaams Gewest, blz. 1158

Uitvoering van het Maasdijsplan, blz. 1163

Hoofdelijke stemmingen (Ontwerpen van decreet)

Bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, blz. 1001

Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer, blz. 991

Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel, blz. 1008

Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, blz. 1003

Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie, blz. 1009

Vorming en begeleiding van de zelfstandigen en de KMO's, blz. 1012

Stofhinder

Overtreding TALUFT-normen in Gentse Kanaalzone, blz. 978

Sylvania GTE

Voorgenomen ontslagen Tienen, blz. 981

TALUFT-normen

Overtreding in Gentse Kanaalzone, blz. 978

Tankcleaning-bedrijven

Verstoring saneringsoperatie, blz. 1147

Technologisch onderzoek

Oprichting Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie, blz. 941, 1009

Oprichting Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, blz. 914, 1002, 1003

Tienen

Voorgenomen ontslagen bij Sylvania GTE, blz. 981

VDAB

Houding ten opzichte van Nederlandsonkundige werkzoekenden en buitenlanders

Verbrandingsoven

Vlaams Brabant, blz. 1139

Verslagen

Zie Ingekomen stukken

Verzoekschriften

Opsomming en besluiten, blz. 863
Zie ook Ingekomen stukken

Vlaams Brabant

Verbrandingsoven, blz. 1139

Vlaamse administratie

Imago naar aanleiding van VTM-uitzending, blz. 980

Vlaamse Gemeenschapscommissie

Zie Ingekomen stukken

Voeren

Politiek Vlaamse Executieve, blz. 858

Voorstellen van decreet

Zie BRT
Ingekomen stukken
Ingetrokken stukken

Voorzitter

Zie Buitenlandse delegatie

VTM

Uitzending betreffende de Vlaamse administratie, blz. 980

VBW

Subsidiëring SJERP, blz. 1054

Waterverdragen

Actuele toestand, blz. 1150

Waterzuiveringsinfrastructuur

Participatie Severn Trent, blz. 1140

Werkzaamheden

Regeling, blz. 863, 888, 939, 973, 1013, 1029, 1038, 1063, 1081, 1118, 1138, 1157, 1191

Zelfstandigen

Vorming en begeleiding, blz. 952, 1010

Ziekenfondsen

Niet-instellen van annulatieberoep bij het Arbitragehof inzake de wet van 6 augustus 1990 op de ziekenfondsen, blz. 863, 1039

Zoersel

Omvorming ambachtelijke zone tot landbouwgebied, blz. 1144

